

Price-112/-

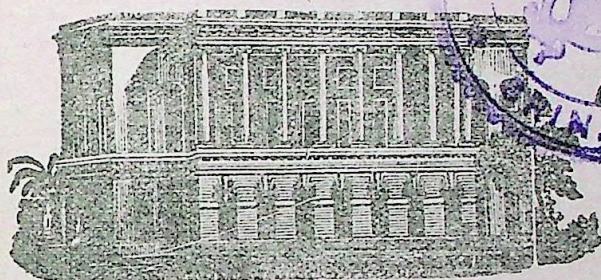
BIBLIOTHECA INDICA:

A

COLLECTION OF ORIENTAL

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, No. 987.

प्राकृतपैङ्गलम् ।

PRĀKRITA-PAINGALAM

EDITED BY

CHANDRA MOHANA GHOSHA, M.B., B.A.

AUTHOR OF "CHHANDAH-SĀRA-SANGRAHAH," A COMPENDIUM
OF SANSKRIT PROSODY.

FASCICULUS VI.

CALCUTTA:

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,

AND PUBLISHED BY THE

ASIATIC SOCIETY, 57, PARK STREET,

1901.

Price-112/-

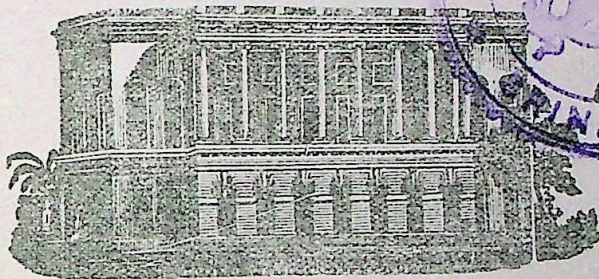
BIBLIOTHECA INDICA:

A

COLLECTION OF ORIENTAL

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, No. 987.

प्राकृतपैङ्गलम् ।

PRĀKRITA-PAINGALAM

EDITED BY

CHANDRA MOHANA GHOSHA, M.B., B.A.

AUTHOR OF "CHHANDAH-SĀRA-SANGRAHAH," A COMPENDIUM
OF SANSKRIT PROSODY.

FASCICULUS VI.

CALCUTTA:

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,

AND PUBLISHED BY THE

ASIATIC SOCIETY, 57, PARK STREET,

1901.

वर्णरुत्तम् ।

कस्मा दिस्मा सत्ता अंते एक्का^१ हारा^२ माणी^३आ^४
 पसाराहा^५ हारा सारंगिका^६ छंदा जाणी^७आ^८॥
 तीसा मत्ता पाय पत्ता^९ भोई राआ जंपंता^{१०} *
 छंदा^{११} किज्जे^{१२} किती लिज्जे^{१३} सृणी मंथा^{१४} कंयंता ॥ ६००९

[लो]भमणा — लोभे मनः भवणा — भवनं च तेज्जिअ -- त्यक्का
 परिपूजउ — परिपूजयामि, हे सोक विणास मणा — विभुवनतल-
 वर्त्तियावज्जीवशोकनिवारणमना इत्यर्थः, हे समणा — हे श्रमन
 मह — मह्यं सुख — सुखं त्वच्चरणाराधनोद्भूतनित्यानन्दमिति यावत्
 दे — देहि ॥ कस्यचिद्भक्तस्य महादेवप्रार्थनावाक्यमेतत् । भ्रमरावली
 निवृत्ता । (B).

१५५ । यथा । तव देव दुरितगणहरचरणौ यदि प्राप्नोमि
 चन्द्रकलाभरण शरण । पूजयामि त्यक्का लोभे मनो भवनं सुखं
 देहि मम शोकविनाशमनःश्रमन ॥ (G).

१५५ । उदाहरणमाह, तुअ देव इत्यादि ! तव देव दुरित-
 गणहरणौ चरणौ यदि प्राप्नोमि चन्द्रकलाभरणौ शरण । परि-
 पूजयामि त्यक्का लोभे मनो भवनं सुखेन प्रेरयामि लोकविनाश-

१५६ । १ एका (C). २ हरा (B). ३ पाई (A). जाणी (B). ४ पसा-
 राही (F). ५ सारंगिका (C). ६ द्वितीयः पादः dropt in (B). ७ पारं पारं
 (A), पत्ता dropt in (B). ८ जो छंदा (A), चोच्छन्दावा (B & C). ९ विज्जे
 (A). १० Non est (B & C). ११ सट्ठा (A), मत्ता (B & C). १२ १५२ (A).

जहा, मत्ता जोहा बठ्ठे^१ कोहा^२ अप्पा अप्पी^३ गब्बीआ
 रोसारत्ता सब्बा गत्ता^४ सल्ला^५ भल्ला उठ्ठीआ^६ ।
 हत्थी^७ जूहा^८ सज्जा हूआ पाए भूमि कंपंता
 लेही देही^९ छड्डो^{१०} ओड्डो^{११} सब्बा सूर्रा जंपंता ॥
 १५७^{१२} ॥ सारंगिका ।

१५६ । कषेति । कर्णा दीयन्ते सप्तान्ते एको हारो रमणीयः
 पंचदशापि हाराः सारंगिकाच्छंदो जायते । त्रिंशन्मात्राः पादे
 प्राप्ताः भोगिराजो जल्पति, वंदः क्रियते, कीर्त्तिर्गृह्यते, श्रुत्वा
 मस्तकं कंपते ॥ कर्णा द्विगुरुः । (G).

१५६ । कषा दिष्ठा इत्यादि । कर्णाः सप्त दत्ता अन्ते एको-
 हारो जायते पंचदश हाराः सेर * * * । (H).

१५७ । उदाहरति । मत्ता योधा उत्थिताः क्रोधादात्मना
 गर्वायमाणा रोषारक्ताः सर्वे गत्वा शल्यं भक्षम् उत्थापयन्ति ।
 हस्तियूथाः सज्जीभूताः पादेन भूमिं कम्पयन्ति गृह्णाण देहि त्यज
 उत्तिष्ठ सर्वे शूरा जल्पन्ति ॥ (C).

१५७ । सारंगिकामुदाहरति । मत्ता — उन्मत्ताः अप्पा अप्पी
 गब्बीआ — अहमहमिकया गर्विताः बठ्ठे कोहा — वर्द्धितक्रोधाः

१५७ । १ दिठ्ठे (A), उठ्ठे (B), उठ्ठे (C). २ कोवा (C). ३ अप्पे (A).
 ४ गत्ता (B). ५ सेल्ला (A, B & C). ६ उठ्ठीआ (B & C). ७ हत्थो
 (A). ८ जूआ (B & C). ९ Dropt in (C). १० छड्डो (B), छड्डो (C).
 ११ ओड्डो (B), उड्डो (C). १२ १५२ (A).

मनसं ग्रमनं ॥ हे देव तव चरणौ यदि शरणं प्राप्नोमि, तदा लोभे मनो भवनं त्यक्त्वा त्वां परिपूजयामि, सुखेन प्रेरयामि दूरे चिपामीत्यर्थः, ग्रमनं यमं, चरणौ कीदृशौ चंद्रकलाभरणौ इत्यनेन नखाश्चन्द्रकलावद्वर्णिताः । (H).

१५६ । कर्षगणाः सप्त अन्ते एको हारः पादे पादे पञ्चदशवर्णाः सारङ्गिकाच्छन्दो गीयते । त्रिंशन्मात्राः पादे युक्ताः भोगिराजो जल्पति पादाः क्रियन्ते कौर्त्तिर्गृह्यते सर्वेषां मस्तकं कथ्यते ॥ एतादृशं गीयत इति भोगिराजो जल्पति, चत्वारः पादाः, तेन कौर्त्तिर्गृह्यते, सुखातिशयात् सर्वेषां शिरःकम्पो भवति । (C).

१५६ । अथ पंचदशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य प्रथमं भेदं सारंगिका-
नामकं वृत्तं लक्षयति, कथेति । सत्ता कणाः—सप्त कर्णाः गुरुद्वया-
त्मका गणा इति यावत् दिष्टा—दीयन्ते दत्ता दत्त्वा वेत्यर्थः,
अन्ते—सप्तकर्णांते एका हारा—एको हारः गुरुरित्यर्थः माणीआ
—मान्यते, एवंप्रकारेण यत्र पाए—पादे पञ्चाराहा—पंचदश
हारा—गुरवः सत्ता—मात्राश्च तौसा—त्रिंशत् पत्ता—प्राप्ताः
जाणीआ—जायन्ते, यत्र सूणी—श्रुत्वा मंथा—मस्तकं कंपता—
कंपते स्नाद्यते इति भावः, तत् सारंगिका कंदा—सारंगिका-
च्छन्दः इति भोई रात्रा—भोगिराजः पिंगलः जंपता—जल्पति,
किं च एतत् कदा—कंदः किञ्चे—क्रियते किन्ती—कौर्त्तिः
लिञ्जे—गृह्यते ॥ अत्र मात्राकथनं चतुर्थश्ररणस्य पद्यपूरणार्थ-
मिति ध्येयं, पंचदशगुरुरक्षितचरणा सारंगिकेति निष्कृष्टोऽर्थः । (E).

जहा, मत्ता जोहा वठ्ठे^१ कोहा^२ अप्पा अप्पी^३ गब्बीआ
 रोसारत्ता सब्बा गत्ता^४ सत्ता^५ भत्ता उठ्ठीआ^६ ।
 हत्थी^७ जूहा^८ सज्जा ह्ज्जा पाए भूमी कंपंता
 लेही देही^९ छड्ढो^{१०} ओड्ढो^{११} सब्बा सूर्रा जंपंता ॥
 १५७^{१२} ॥ सारंगिका ।

१५६ । कष्टेति । कर्णा दीयन्ते सप्तान्ते एको हारो रमणीयः
 पंचदशापि हाराः सारंगिकाच्छंदो जायते । त्रिंशन्मात्राः पादे
 प्राप्ताः भोगिराजो जल्पति, वंदः क्रियते, कीर्त्तिर्गृह्यते, श्रुत्वा
 मस्तकं कंपते ॥ कर्णा द्विगुणः । (G).

१५६ । कष्ठा दिष्ठा इत्यादि । कर्णाः सप्त दत्ता अन्ते एको-
 हारो जायते पंचदश हाराः सेर * * * । (H).

१५७ । उदाहरति । मत्ता योधा उत्थिताः क्रोधादात्मना
 गर्वायमाणा रोषारक्ताः सर्वे गत्वा शल्यं भक्ष्यं उत्थापयन्ति ।
 हस्तियूथाः सज्जीभूताः पादेन भूमिं कम्पयन्ति गृहाण देहि त्यज
 उत्तिष्ठ सर्वे शूरा जल्पन्ति ॥ (C).

१५७ । सारंगिकामुदाहरति । मत्ता — उन्मत्ताः अप्पा अप्पी
 गब्बीआ — अहमहमिकया गर्विताः बडे कोहा — वर्द्धितक्रोधाः

१५७। १ दिठ्ठे (A), उठ्ठे (B), उठ्ठे (C). २ कोवा (C). ३ अप्पे (A).
 ४ गत्ता (B). ५ सत्ता (A, B & C). ६ उठ्ठीआ (B & C). ७ हत्थो
 (A). ८ जूआ (B & C). ९ Dropt in (C). १० छड्ढो (B), छड्ढो (C).
 ११ ओड्ढो (B), उड्ढो (C). १२ १५६ (A).

चामरस्स^१ बीस^२ मत्त तीणि^३ मत्त अगगला
 अट्ठ^४ हार सत्त सार ठाड ठाड णिममला ।
 आड अंत हार^५ सार^६ कामिणी मुणिज्जर^७
 अक्खरा दहाड पंच पिंगले भणिज्जर ॥ १५८ ॥

रोसारत्ता सव्वा गत्ता — रोषारक्तसर्वगात्राः जोहा — योद्धारः
 ज्ञाताः, सक्ता — शल्यानि भक्ताश्च आयुधविशेषाः उट्ठीआ —
 उत्थिताः । हत्थी जूहा — हस्तिधूयानि सज्जा — सज्जितानि क्खआ —
 जातानि, तेषां पाए — पादैः भूमि — भूमिः कंपंता — कंपिता,
 लेही — गृहाण देही — देहि कड्डी — त्यज ओड्डी — प्रतीक्षध्व-
 मिति सव्वा सूरा — सर्वे शूराः जंपंता — जल्पन्ति यत्र संग्रामे
 इति शेषः यथायथं योजनीयः ॥ सारंगिका निवृत्ता । (E).

१५७ । यथा । मत्ता योधा वृद्धकोपा अहमहमिकया गर्विताः
 रोषारक्तसर्वगात्राः शल्यानि भक्ताश्चोत्थिताः । हस्तिधूयानि सज्जी-
 भूतानि पादैर्भूमिः कण्ठ्यते, गृहाण देहि त्यज प्रतीक्षध्वं सर्वे शूराः
 जल्पन्ति इति यत्रेति शेषः ॥ (G).

१५८ । चामरस्य विंशतिर्मात्राः त्रिमात्रायाः, अष्टौ हाराः सप्त
 शराः स्थाने स्थाने निर्मलाः । आदावन्ते हारः शरः कामिनि ज्ञाय-
 ताम् अक्षराणि दश पंच पिङ्गलेन भण्यते ॥ त्रिमात्रायास्त्रिमात्रा-
 धिकाः, हारा गुरवः, शरा लघवः, आदावन्त इति यथासंख्यमिति ।
 (C).

१५८ । १ चामरस्स (A). २ बीस (A). ३ तीणि (A). ४ अट्ठ (B & C).
 ५ हार (B & C). ६ सार (B & C). ७ मुणिज्जर (A). ८ १५८ (A).

जहा, भक्ति जोह^१ सज्ज होह गज्ज वज्ज तं खणा
 रोस रत्त सब्ब गत्त हक्क दिज्ज^२ भीसणा ।
 धाइ आइ खग्ग पाइ दाणवा चलंतआ^३
 वीर पाअ णाअराअ^४ कंप भूतलंतगा^५ ॥ १५६^६ ॥
 चामरं ।

१५८ । अथ पंचदशाक्षरचरणस्य वृत्तस्यैक[स्य त्रयो]विंशत्युत्तर-
 नवशताधिकदशसहस्रतमं [१०८२३] भेदं चामरनामकं वृत्तं लक्षयति,
 चामरस्तेति । हे कामिनि ठाइ ठाइ — स्थाने स्थाने अंतरेति यावत्
 णिम्मला — निर्मलाः अठ्ठ हार — अष्टौ हारा गुरवः सत्त सा[र] —
 सप्त सारा लघवः, एवंप्रकारेण दहाइ पंच — दशपंच पंचदशेत्यर्थः
 अक्खरा — अक्षराणि तौणि मत्त अगला — त्रिमात्राधिकाः बीस
 मत्त — विंशतिर्मात्राश्च चामरस्स — चामरस्य चामराख्यवृत्तस्येति
 यावत् पादे पतंत्येति शेषः, आइ अंत — आद्यंतयोः पादाद्यंतयो-
 रित्यर्थः हारो गुरुः सारः श्रेष्ठः सुणिज्जए — मन्यते, पादादौ अंते
 च गुरुर्देय इति भावः, इति पिंगले भणिज्जए — पिंगलेन भण्यते ॥
 अयमाश्रयः — प्रथमं गुरुस्तदनंतरं लघुः पुनः गुरुः पुनस्तदनंतरं
 लघुरेवंप्रकारेण पंचदशा[क्षरा]णि कर्तव्यानि, तथाच रगण-जगण-
 रगण-जगण-रगण-रचितचरणं चामरमिति फलितार्थः । (E).

१५८ । चामरेति । चामरस्य विंशतिर्मात्राः त्रिमात्राधिकाः

१५६ । १ जोष (C). २ विज्जु (A). ३ चलंतयो (A, B & C). ४ राष
 (B), णाष (F). ५ भूतलंतयो (A, B & C). ६ १५५ (A).

हारु^१ धरु^२ तिसि^३ सरु^४ हित्थि^५ परि तिग्गणा
 पंच गुरु दुस्स लहु अंत कर^६ रग्गणा ।
 एत्थ^७ सहि चंदमुहि बीस लहु^८ आणआ^९
 कब्बवर^{१०} सप्प भण छंद णिसिपालआ ॥ १६०^{११} ॥

अष्टौ हाराः सप्त साराः स्थाने स्थाने निर्मलाः । आदावंते हार-
 सारं कामिनि ज्ञायन्ते अक्षराणि दशपंच पिंगलेन भण्यते ॥ चाम-
 रेति छंदः, कामिनीति संबुद्धिः, हारो गुरुः, सारो लघुः । (G).

१५८ । उदाहरति । झटिति योधाः सज्जोभवन्ति गजो-
 बध्यते तत्क्षणात्, रोषरक्तं सर्व्वगात्रं घोषणा दीयते भौषणा ।
 धावित्वागत्य खड्गपाणयो दानवाश्चलन्ति वीरपदैर्नागराजः कम्पते
 भूश्चलति ॥ इक्कगब्द उच्चैर्घुष्टवाची देशी । (C).

१५८ । चामरमुदाहरति, झत्तीति । तं खणा — त[त्]क्षणे
 वज्ज — वाद्यानि छिंडिमप्रभृतीनि गज्ज — गज्जति, * * * हक्क —
 हक्का सिंहनादमिति यावत् दिज्ज — ददति, चलंतओ — चलन्ति
 च, बीर पाअ — वीरपादैः भूतलंतगा — भूतलांतर्गतः णाअराअ —
 नागराजः शेषः कंप — कंपतेऽतः हे जोह — हे योधाः झत्ति —
 झटिति सज्ज — सज्जिताः कृतसन्नाहा इत्यर्थः होह — भवत ॥

१६० । १ हार (A, B & C). २ धर (A), कव (B & C). ३ तिष (C).
 ४ सर (A). ५ ऊष (A), एम (B & C). ६ कव (A, B & C). ७ एव (A)
 ८ Dropt in (A). ९ मल्लघा (A), माणघा (B). १० कब्बमण (A & C),
 dropt up to छंद inclusive in (B). ११ १५९ (A).

दैत्यसेनाजयाय प्रस्थितस्य शक्रस्य देवान् प्रति वाक्यमेतत् । चामरं निवृत्तम् । (E).

१५८ । यथा । झटिति योधाः सज्जीभवत गर्जन्ति वाद्यानि लक्षणे रोषरक्तसर्वगात्राः हक्का दीयते भीषणा । धावित्वागत्य खड्गपातैर्दानवाश्चलन्ति वीरपादैर्नागराजः कंपते भूतलांतर्गतः ॥ हक्केति शब्दविशेषे देशी । (G).

१६० । हारः स्थाप्यतां त्रयः शराः एवंप्रकारेण त्रयो गणाः पञ्च गुरवः * * अन्ते क्रियतां रगणः । अत्र सखि चन्द्रमुखि विंशतिर्लघव आनीताः काव्यमनाः सर्पो भणति कन्दो निशि-पालकं । पादे पञ्च गुरवः तद्विगुणा दश लघवः, पञ्चगुर्वादिकं कथं स्यादत्र उक्तं रगण इति । विंशतिर्लघव इत्यत्र लघुशब्दो-मात्रावाचौ, काव्ये मनो यस्य स काव्यमनाः, सर्पः पिङ्गलः । (C).

१६० । अथ पञ्चदशाक्षरचरणस्य [वृत्तस्य] पञ्चदशोत्तरनवशताधिकैकादश [पञ्चदशोत्तरद्वादश] [१२०१५] सहस्रतमं भेदं निशि-पालनामकं वृत्तं लक्षयति, हार्विति । हारु—हारः गुरुरित्यर्थः तिष्ठि सरु—त्रयः शरा लघव इत्यर्थः हित्यि परि—अनया परि-पाठ्या तिगणा—त्रिगणान् धरु—स्थापय त्रीन् गुर्वादीन् पञ्च-कलान् गणान् स्थापयेत्यर्थः, [अं]ते गणत्रयांते रगणा—रगणं मध्यलघुं गणमित्यर्थः करु—कुरु, एवंप्रकारेण यत्र पदे इति शेषः पञ्च गुरु—पञ्च गुरवः दुष्ट लङ्—द्विगुणिता लघवः पञ्च द्विगु-णिता दश लघव इति भावः बौस लङ्—विंशतिर्लघवः मात्रा इति यावत् आणआ—आनीताः आनीयन्ते वा, हे चन्द्रमुखि सहि—

जहा, जुम्भ^१ भट^२ भूमि पउ^३ उठ्ठि पुणु^४ लग्गिआ
 सग्ग मण खग्ग हण कोइ^५ णहि भग्गिआ ।
 बीस सर^६ तिक्ख कर^७ कस ग्गुण अप्पिआ^८
 पत्थ तह जोलि^९ दह चाउ सह^{१०} कप्पिआ^{११} ॥
 १६१^{१२} ॥ निशिपालः^{१३} ।

हे चन्द्रमुखि सखि एतत् — एतत् निशिपाला — निशिपालकं कंदः
 इति कव्ववर — काव्यवरः काव्ये लोकोत्तरवर्णनानिपुणे कवि-
 कर्मणि वरः श्रेष्ठ इत्यर्थः सप्प — सर्पः पिंगलः भण — भणति ॥
 अत्र पृथक्तया गुरुलघुकथनं मात्राकथनं च पद्यपूरणाय । भगण-
 जगण-सगण-नगण-रगण-रचितचरणं निशिपालनामकं वृत्तमिति
 फलितार्थ इति ध्येयं । (E).

१६० । हारिविति । हारः स्थाप्यस्त्रयो लघव एवंप्रकारेण त्रिगणाः
 पंचगुरवो द्विगुणा लघवः अंते कुरु रगणं । एवं सखि चंद्रमुखि
 विंशतिर्लघवः आनीयन्ते काव्यवरः सर्पो भणति निशिपालकम् ॥
 हारो गुरुः, विंशतिर्लघव इति अत्र लघुशब्दो मात्रावाची । (G).

१६१ । उदाहरति । युद्धे भटा भूमौ पतिताः पुनरुत्थाय लग्नाः
 स्वर्गमनसः खड्गेन हताः क्रोधः नहि भग्नः । विंशतिशरास्त्रीक्ष्णीकृताः

१६१ । १ जुम्भ (B & C). २ भल (A & C), भण (B). ३ पल (A,
 B & C). ४ पुणु उठि (A), पुष्णि उठि (B & C) ५ Dropt up to the
 end of the sloka in (B), कोइ (C). ६ सह (A). ७ फव (A), पल (C).
 ८ यप्पिआ (A & C). ९ जोलु (A), जोष (C). १० ठाव सव (A), चार सह
 (C), चाउ सवह (E). ११ कप्पिआ (A & C). १२ १५० (A). १३ निशिपाल (C).

जहि^१ आइ^२ हत्य^३ णरेन्द^४ विस्वि^५ दिज्जिआ^६

गुरु एक काहल बेवि अंतह^७ किज्जिआ^८ ।

गुरु गाइ^९ गंध अ हार अंतहि^{१०} यप्पिआ

मणहंस छंद^{११} पसिइ पिंगल जंपिआ^{१२} ॥ १६२^{१२} ॥

कर्णेन गुणे स्थापिताः, पार्थेन तथा योजयित्वा दश चापेन सह कर्त्तिताः ॥ खड्गेन कियन्तो हताः, पार्थेन अर्जुनेन योजयित्वा धनुषि शरान् कर्णस्य चापेन सह विंशतिशराः कर्त्तिता इत्यर्थः । (C).

१६१ । निशिपालमुदाहरति, जुञ्जेति । जुञ्ज — युद्धे भूमि — भूमौ पड — पतिताः पुणु — पुनः उट्टि — उत्थाय लग्गिआ — लग्गाः युद्धायेति भावः, सग मण — स्वर्गमनसः भट — भटाः खग्ग हण — खड्गेन हंघ्नि^१ति, तथापि कोइ णहि — कोऽपि नहि भग्गिआ — भग्गः । तिक्ख — तीक्ष्णः बीस — विंशतिः सर — शराः कण्ण — कर्णेन गुण अप्पिआ — गुणार्पिताः प्रत्यचापतञ्जिका^२युक्ता इति यावत् कर — कृताः तह — तथा पत्थ — पार्थेन दह — दश वाणान् इति शेषः जोलि — योजयित्वा चाउ सह — चापेन सह कप्पिआ — कर्त्तिताः, कर्णवाणा इति भावः ॥ निशिपालो निवृत्तः । (E).

१६१ । यथा । युद्धे भटा भूमौ पतिता उत्थाय पुनर्लग्नाः

१६२ । १ जहिं (A), dropt from the beginning up to ण of णरेन्द in (B), जइ (C). २ आहि (F). ३ हत्य (A). ४ णरेन्द (E). ५ विस्वि (F). ६ दिज्जिए (E), दिज्जे (F). ७ तक्कइ (A, B & C), अंतहि (E). ८ किज्जिए (E & F). ९ ठाइ (A, B & C). १० अंतह (A). ११ छन्द (C). १२ जप्पिआ (B). १३ १५८ (A).

स्वर्गमनसः खड्गेन घ्नन्ति कोऽपि नहि भग्नः । विंशतिशरास्तीक्ष्णाः
कृताः कर्णेन गुणार्पिताः, पार्थेन तथा योजयित्वा दश चापेन सह
कर्त्तिताः ॥ (G).

१६२ । यत्रादौ हस्तो नरेन्द्रौ द्वावपि दत्तो गुरुरेकः काहलौ
द्वौ तदन्ते कृतौ । गुरुं स्थापयित्वा गन्धहारावन्ते स्थापितौ मनो-
हंसच्छन्दः प्रसिद्धं पिङ्गलेन कथितं ॥ हस्तोऽन्तगुरुश्चतुष्कलः,
नरेन्द्रो मध्यगुरुश्चतुष्कलः, काहलो गन्धश्च लघुः, हारो गुरुः ।
तन्मनोहंसच्छन्दः । (C).

१६२ । अथ पंचदशाक्षरचरणस्य [अष्टा]विंशत्युत्तरषट्शता-
धिकैकादशसहस्रतमं [११६२८] भेदं मनोहंसनामकं वृत्तं लक्षयति,
जहीति । जहि आइ इत्य — यत्र आदौ हस्तः गुर्वन्तः सगण इत्यर्थः
एरिंद बिखवि — नरेन्द्रद्वयमपि मध्यगुरुजगणद्वयमपीत्यर्थः दिज्जिए
— दीयते अंतहि — अन्ते जगणद्वयांते इति यावत् एक गुरु — एको-
गुरुः काहल बेवि — काहलद्वयमपि, काहलो लघुस्तद्वयमपीत्यर्थः,
किज्जिए — क्रियते । अंतहि — अन्ते लघुद्वयांते इत्यर्थः गुरु गाइ —
गुरुमुच्चार्य गंध अ हार — गंधः लघुश्च पुनः हारो गुरुः यप्पिआ —
स्थापितः, तत् पिंगल जंपिआ — पिंगलजल्पितं प्रसिद्ध — प्रसिद्धं
मणहंस कंद — मनोहंस[च्छन्दः] ॥ (E).

१६२ । जहीति । यत्रादौ हस्तो नरेन्द्रद्वयमपि दीयते गुरु-
रेकः काहलौ द्वौ अन्ते क्रियेते । गुरुमुच्चार्य गंधश्च हारोऽन्ते
स्थाप्यते मनोहंसच्छन्दः प्रसिद्धं पिंगलजल्पितं ॥ हस्तः सगणो,
नरेन्द्रो जगणस्तद्वयं, काहलो लघुः, गंधश्च लघुः । (G).

जहा, जहि^१ फुल्ल केसु^२ असोअ चंपअ मंजुला^३
 सहआर^४ केसर गंध लुङ्गउ^५ भम्मरा ।
 बहु^६ दक्ख दक्खिण वाउ^७ माणह भंजणा
 महुमास आविअ^८ लोअ लोअण^९ रंजणा ॥
 १६३^{१०} ॥ मनोहंस^{११} ।

१६३ । उदाहरति । सखि फुल्लानि किंशुकाशोकचम्पकानि मञ्जुला[नि] सहकारकेशरगन्धलुब्धा भ्रमराः । वहति [दक्ष]दक्षिण-
 वातो मानभञ्जनः मधुमास आगतो लोकलोचनरञ्जनः ॥ मञ्जु-
 ला[नि] सुन्दरा[णि], वञ्जुला इति पाठे श्वेतरक्तभेदात् वञ्जुला-
 शोकयोरुपादानं । (C).

१६३ । मनोहंसमुदाहरति, जहीति । जहि — यत्र मंजुला —
 [मञ्जुला]नि केसु असोअ चंपअ — किंशुकाशोकचंपकानि फुल्ल —
 पुष्पितानि, भम्मरा — भ्रमराः सहकारकेशरगन्धलुब्धा जाता इति
 शेषः । माणह भंजणा — मानस्य भंजनः अतएव दक्ख — दक्षः
 मानिनीमानभंजने इति भावः दक्खिण वाउ — दक्षिणवातः वज्ज —
 वहति, सः लोअ लोअण रंजणा — लोकलोचनरंजनो मज्जमा[स] —
 मधुमासः वसंतसंबन्धी मास इत्यर्थः आविअ — आगतः ॥ मनो-
 हंसो निवृत्तः । (E).

१६३ । १ सहि (B & C). २ किंसु (E). ३ वंजुला (A, B & C). ४ सह-
 कार (F). ५ लुङ्गउ (B). ६ वह (A, B & C). ७ वाअ (B & C). ८ आविअ
 (A), आविआ (F). ९ लोचण (A). १० १५९ (A). ११ मनोहंस (A).

पढम रस सहित्तं^१ मालिणी नाम वृत्तं^२
 चमर^३ तिअ पसिद्धं^४ बीअ ठाणे^५ णिवद्धं^६ ।
 सर गुरुजुअ गंधं^७ अंत कस्सा^८ सुवद्धं^९
 भणइ^{१०} सरस छंदं^{११} चित्त मभ्भु^{१२} णिहितं^{१३} ॥ १६४^{१४} ॥

१६३ । यथा । यत्र फुल्लाः किंशुकाग्रोकचंपकवंजुलाः सहकार-
 केसरगंधलुब्धा भ्रमराः । वहति दक्षो दक्षिणवायुर्मानस्य भंजनो-
 मधुमास आगतो लोकलोचनरंजनः ॥ (G).

१६४ । प्रथमं रससहितं मालिनीनाम वृत्तं चामरत्रयं प्रसिद्धं
 द्वितीयस्थाने निवद्धं । शरो गुरुयुगं गन्धः अन्ते कर्णेन विशुद्धं
 भणति सरसकाव्यं चित्तमध्ये निवद्धं ॥ रसो [?] लघुस्तृषट्कयुक्त-
 मित्यर्थः, कर्णा द्विगुरुः । इयं नान्दीमुखीति भरतः । (C).

१६४ । अथ पंचदशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य द्विसप्तत्युत्तरषट्शता-
 धिकचतुःसहस्रतमं [४६०२] भेदं मालिनीनाम वृत्तं लक्षयति,
 पढमेति । यत् पढम—प्रथमं रस सहित्तं—रससहितं रसाभ्यां
 सहितमित्यर्थः, “भाव रस तांडवअं णारी अह कुल भामिणिअं ।
 तिलज्ज अणस्स कइअरो इअ णामं पिंगलो भणइ ॥” इति पूर्वं
 [Vide श्लोक १०, p. 28. — Ed.] रसपदस्य त्रिलघुनामसूपात्तत्वाद्भ्रम-

१६४ । १ सहितं (F). २ वृत्तं (B & C), वृत्तं (E). ३ चर (B), चरम
 (E). ४ and ६ transposed in (E & F). ५ ठाणे (B). ६ चित्तं (A).
 ७ गंधा (B & C). ८ णता (B). ९ सुसिद्धं (A), णिवद्धं (E), णिवद्धं (F).
 १० भणमि (B & C). ११ कव्यो (E & F). १२ संडे (A), dropt in (B),
 सडे (C), सज्जे (F). १३ णिवद्धं (A & C), dropt in (B). १४ १६० (A).

जहा, वहइ मलत्र बात्रा हंत कंपंत^१ कात्रा
 हणइ^२ सबण^३ रंधा^४ कोइला लाव^५ बंधा ।
 सुणिअ^६ दह^७ दिहासुं^८ भिंग भंकार भारा
 हणिअ^९ हणइ हंजे^{१०} चंड^{११} चंडाल मारा ॥

१६५^{१२} ॥ मालिनी ।

शब्दस्त्रिलघुकणवाची, बीअ ठाणे—द्वितीयस्थाने चरमे[चमर]
 तिअ णिवड्डं—चमरत्रयनिबड्डं, चमरो गुरुस्तत्त्रयेण मगणेनेति
 यावत् निबड्डं यत्र चेति शेषः, अंत—अंते मगणांति इत्यर्थः सर—
 शरः लघुः गुरुजुअ—गुरुयुगं गंध—गंधो लघुः कणा—कर्णः
 दिगुरुको गणः णिवड्डं—निबड्डः तत् चित्त मझ्झे णिहित्तं—
 चित्तमध्ये निहितं पसिड्डं—प्रसिड्डं मालिणी णाम वुत्तं—मालिनी-
 नाम वृत्तं ज्ञातव्यमिति शेषः, इति सरस कब्बो—सरसकाव्यः सरसं
 काव्यं यस्य स तादृशः पिंगल इत्यर्थः भणइ—भणति ॥ (E).

१६४ । पठमेति । प्रथमं रससहितं मालिनीनाम वृत्तं चमर-
 त्रयनिबड्डं द्वितीयस्थाने प्रसिड्डं । शरो गुरुयुगं गंधोऽंते कर्णनिबड्डं
 भणति सरसकाव्यश्चित्तमध्ये निहितं ॥ रसाभ्यां सहितं रसद्वययुक्त-
 मित्यर्थः, रसो नगणः, चमरं गुरुः, शरगंधौ लघू, कर्णो दिगुरुः ॥ (G).

१६५ । १ कंपति (A, B & C). २ लहइ (B). ३ सरस (A). ४ बंधा
 (A). ५ लाप (B & C). ६ सुणिअ (E). ७ दस (B & C). ८ दिहासुं
 (A), दिसाणं (B & C). ९ हणइ (A, B & C). १० हंते (A), हन्न (B).
 ११ हंत (A). १२ १६१ (A).

भणित्र सुपित्र^१ गण सर लहु^२ सहिओ

तह^३ दिअवर जुअ करअल^४ लहिओ ।

चउ चउकल गण पअ पअ^५ मुणिओ^६

सरह^७ सुपिअ कह^८ फणिबइ भणिओ ॥ १६६६ ॥

१६५ । वहति मलयवातो हन्त कम्पते कायः घ्नन्ति श्रवणरन्ध्रं
कोकिलालापबन्धाः । श्रूयते दशदिक्षु मृङ्गशङ्कारभारः हन्ति हन्ति
हञ्जे चण्डचण्डालमारः ॥ बन्धाः प्रबन्धाः, हञ्जे इति चेटीसम्बो-
धनं, मारः कामः । विरहिष्णुक्तिरियम् । (C) .

१६५ । मालिनीमुदाहरति, बहईति । हे हंजे—चेटिके मलअ
बाआ—मलयवातः बहइ—[वह]ति, हंत इति खेदे, काआ—
कायः कंपंत—कंपते, कोइला लाव बंधा—कोकिलालापबंधः
सवण रंधा—श्रवणरन्ध्रं हणइ—[हं]ति । भिंग शंकार भारा—
मृंगशंकारसमूहाः दह दिहासुं—दशदिक्षु सुणिअ—श्रूयते, चंड
चंडाल मारा—चण्डः चण्डालमारः चण्डो महाक्रोधी चण्डाल-
इव चण्डालस्तद्वन्निष्ठुरः मारः कामः हणिअ—हतं मल्लक्षणं जनं
हणइ—हंति ॥ मलयवातादिभिर्हतां मां यदयं कामो हंति
कोऽयमस्य पुरुषार्थः, मत्प्रियं हत्वा मद्दशं यदि नयति तदैवं परम-

१६६ । १ अपिअ (A), सुपिअ (E). २ पअ गण (A), रस गण (B). ३ जह
(E & F). ४ विअ करअल पअ पअ (A & B), विअ करअल पअ पअ (C).
५ तल (A). ६ सुणिओ (A). ७ सरस (B). ८ गण (A, B & C).
९ १६५ (A).

पुरुषार्थिनं मन्ये इति गूढाभिप्रायायाः कस्याश्चिदाक्यमेतत् ।
मालिनी निवृत्ता । (E).

१६५ । यथा । वहति मलयवातो हंत कंपते कायः हंति
श्रवणरंध्राणि कोकिलालापबंधः । श्रूयंते दशदिक्षु भृंगझंकारभाराः
हत्वा हंति हंजे चंडः चंडालो मारः ॥ पुनः पुनर्हंतौत्यर्थः, हंजे
चेष्टिके इति संबुद्धिः । (G).

१६६ । भणितः सुप्रियगणः सर्व्वलघुमहितः तत्रापि च करतलं
पादे पादे लब्धं । चतुश्चतुष्कलो गणः पदतले ज्ञातः शरभः
सुप्रिय ज्ञायतां फणिपतिभणितः ॥ सुप्रियो दिलघुः, ततः पञ्च
लघवः तत्रापि पञ्च लघवः, करतलमन्तलघुगुरुश्चतुष्कलः,
सुप्रियेति सम्बोधनं । (C).

१६६ । अथ पंचदशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य चतुरशीत्युत्तरदि[त्रि]-
शताधिकषोडशसहस्रतमं [१६३८४] भेदं सरभनामकं वृत्तं लच-
यति, भणित्र इति । यत्रादौ सर लङ्ग सहित्रो — सरलघुसहितं
सर — सरः एकलघ्वात्मको गणः अथच लघुस्ताभ्यां युक्तमित्यर्थः
सु[सु]पित्र गण सुप्रियगणं सुप्रियो दिलघ्वात्मको गणस्तमित्यर्थः
भणित्र — भणित्वा, दित्रवर जुत्र [करत्र]ल — द्विजवरयुग-करतलो
द्विजवरश्चतुर्लघ्वात्मको गणस्तद्युगं करतलो गुर्वंतसगणस्तावित्यर्थः
लहित्रो — लब्धौ, एवंप्रकारेणेति शेषः जह — यत्र चउ चउकल
गण — चत्वारश्चतुःकला गणाः पत्र पत्र — पादे पादे प्रतिपाद-
मिति यावत् सुणित्रो — ज्ञाताः हे सुपित्र — सुप्रिय शिष्य तत्
फणिबद् भणित्रो — फणिपतिभणितं सरभ — सरभं कह — कथय

जहा, तरल कमलदल सरि जुअ णअणा
 सरअ समअ ससि सुसरिस^१ वअणा^२ ।
 मअ गल^३ करिवर सअलस गमणी
 कमण सुकिअ^४ फल बिहि^५ गठ^६ रमणी ॥

१६७° ॥ सरभ^७ ।

सरभनामकं तद्वृत्तमित्यर्थः ॥ अत्र पुनश्चतुष्कलचतुष्टयकथनं पद्य-
 पूरणार्थमेव, नगणचतुष्टयोत्तरसगणरचितचरणं सरभनामकं वृत्त-
 मिति फलितार्थ इति ध्येयम् । (E).

१६६ । भणीति । भणित्वा सुप्रियगणं शरलघुसहितं यत्र द्विज-
 वरयुगं करतलसहितं । चत्वारश्चतुष्कला गणाः पदे पदे ज्ञातव्याः
 शरभं सुप्रिये कथय फणिपतिभणितं ॥ शरो लघुः ताभ्यां सहितं,
 सुप्रियो द्विलघुः, द्विजवरश्चतुर्लघुः, करतलः सगणः । (G).

१६७ । उदाहरति । तरलकमलदलसदृशनयनयुगा शरत्समय-
 शशिसुसदृशवदना । मदकलकरिवरसालसगमना केन सुकृतफलेन
 विधात्रा घटिता रमणी ॥ (C).

१६७ । सरभमुदाहरति, तरलेति । तरल कमलदल सरि जुअ
 णअणा — तरलकमलदलसदृशनयनयुगा, सरअ समअ ससि सू[सु]-
 सरिसवअणा — शरत्समयशशिसुसदृशवदना । मअ गल करिवर

१६७ । १ सूसरिस (E). २ विअणा (B). ३ गअ (A), गण (B), कल
 (F). ४ सूकिअ (E). ५ विह (A & B). ६ गठ (A, B & C). ७ १६९
 (A). ८ शरभ (C).

णरेद^१ जत्थ^२ सब्वलो सुपस^३ चक्क दीसए
 पइक्क^४ ठाम पंचमे पआ चउ सबीसए^५ ।
 पलंत^६ हार^७ चारु सारु^८ अंत जस्स बट्टए^९
 पसिइ ए णराउ^{१०} जंप गंध वंधु^{११} अठ्ठए^{१२} ॥ १६८^{१३} ॥

सञ्चलस गमणी — मदकलकरिवरसालसगमना एतादृशी रमणी
 कमण सू[सु]किअ फल — केन सुकृतफलेन बिहि — विधिना
 स्रष्टेति यावत् गठ — निर्मिता ॥ सरभो निवृत्तः । (E).

१६७ । यथा । तरलकमलदलसदृशयुगनयना शरत्समयशशि-
 सुसदृशवदना । मदकलकरिवरसालसगमना केन सुकृतफलेन
 विधिना निर्मिता रमणी ॥ (G).

१६८ । अथ षोडशाक्षरा । नरेन्द्रो यत्र सबलः सुपर्णश्चक्रं
 दृश्यते पदातिकः स्थाने पञ्चमे पदे चतुर्विंशतिः । पतनहारश्चारुः
 सारः अन्ते यस्य वर्तते * * नाराचो जल्पतां गन्धा बध्यन्तेऽष्टौ ॥
 प्राथमिकत्वात् सबलो नरेन्द्रो जगणः, सुपर्णो रगणः, चक्रमित्यने-
 नाप्येतद्गणद्वयं लभ्यते, पदातिको जगणः, पादे चतुर्विंशतिर्मात्राः
 भवन्ति, यस्यान्ते पतनहारो दृश्यते तत्र गन्धा लघवोऽष्टौ निब-

१६८ । १ णरिंद (E & F). २ जच्च (A). ३ ठइक्क (B). ४ चउ वीसए
 (C), चउ सबीसए (E & F). ५ पलंति (A). ६ हार (A & C). ७ सार
 (E & F). ८ वड्डए (A), वट्टए (C). ९ णराउ (B), णराचु (C), णराज (E).
 १० वट्ट (B), वड्ड (C), वंक्क (E). ११ अठ्ठए (B). १२ १६४ (A).

धन्तेऽर्थाद्गुरवोऽष्टौ । यद्य[प्य]ष्टाक्षरप्रकरणे पञ्चाणि दूण किञ्जए
इत्युक्तं [Vide श्लोक ६८, p 380] तथापि प्रकरणानुरोधात् तदनुवादः
कृत इति मन्तव्यम् । (C).

१६८ । अथ षोडशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य षट्त्रिंशदुत्तरपञ्चगता-
धिकपञ्चषष्टिसहस्रं [६५५३६] भेदा भवन्ति, तत्र षट्चत्वारिंशोत्त-
रा[ष्टगता]धिकैकविंशतिसहस्रतमं [२१८४६] भेदं नाराचनामकं वृत्तं
लक्षयति, एरिंदेति । जत्य — यत्र सब्वलो — सबलः एरिंद — नरेन्द्रः
मध्यगुरुर्जगण इति यावत् सुपण चक्र — सुपर्णचक्रम् अंत — अंते
पादान्ते चारुः सुंदरः सारः पादपूरकत्वात् श्रेष्ठ इति हार — हारः
गुरुः बट्टए — वर्त्तते, यत्र च पञ्चा — पादे चउबीसए — चतुर्विंशतिः
मात्रा इति शेषः, * * * मध्यलघुरगणश्चेति यावत् दीसए — दृश्यते
पंचमे ठाम — पंचमे स्थाने पदक्क — पदातिः मध्यगुरुर्जगण इति
यावत् दृश्यते इति पूर्वेणान्वयः, जस्स — यस्य अट्टए — अष्टौ गंध —
गंधा लघव इति यावत् बंक — वक्रा गुरवश्चेत्यर्थः पलंत — पतन्ति,
पसिद्ध — प्रसिद्धः ए — एषः एराउ — नाराचः जंप — जल्पत ॥
इहाप्यत्र तत्त्वं — पंचमस्थाने पदातिर्दृश्यत इत्युक्त्या तृतीयचतुर्थस्थाने
पुनरपि जगणरगणावेव देयाविति लभ्यते, अन्यथा प्रथमद्वितीय-
स्थाने जगणरगणयोः पंचमस्थाने पदातिरेवंदानस्योक्तत्वात् तृतीय-
चतुर्थस्थाने को गणो देय इत्याकांक्षाया अनिवृत्त्यापत्तिः, तथाच
जगण-रगण-जगण-रगण-जगण-गुरुरचितचरणः नाराच इति फलि-
तार्थः । यद्यपि अष्टोत्तर[ष्टाक्षर]प्रस्तारे पञ्चाणि इत्यनेन प्रागेवै-
तन्नचितं, तथापि प्रकरणानुरोधात्तस्यैव पुनरनुवादः कृत इत्यस्म-

जहा, चलंत^१ जोह मत्त^२ कोह^३ रस्स^४ कम्म अगगरा
 किबाण बाण सल्ल^५ भल्ल^६ चाव^७ चक्क मुग्गरा^८ ।
 पहार बार^९ धीर^{१०} बीर^{११} वग्ग^{१२} मम्म^{१३} पंडिआ
 पअठ्ठ^{१४} ओठ्ठ^{१५} कंत दंत^{१६} तेण सेण मंडिआ^{१७} ॥
 १६६^{१८} ॥ गाराच^{१९} ।

त्तातचरणोपदेशसरणिः । अत्र मात्राकथनं पृथक्त[था] गुरुलघुकथनं
 च पद्यपूरणार्थमिति ध्येयम् । (E).

१६८ । अथ षोडशाक्षराष्टी ॥ एरिंदेति । नरेंद्रो यत्र सवलः
 सुपर्णचक्रं दृश्यते, पदातिः स्थाने पंचमे, पादे चतुर्विंशतिमात्रा-
 इत्यर्थः । प्रकटो हारस्वारः सारोऽन्ते यस्य वर्त्तते प्रसिद्धं तच्चारचं
 जल्पति गंधा वक्रा अष्टौ ॥ नरेंद्रो जगणः, सुपर्णो रगणः, पदाति-
 र्जगणः । पंचमे स्थाने इत्युक्त्वा तृतीयचतुर्थस्थाने जगणरगणावेव
 पुनर्देयौ इति सूच्यते । गंधा लघवो वक्रा गुरवः । (G).

१६९ । उदाहरति । चलन्ति योधाः शत्रून् चोभयन्तः
 वर्त्मकर्मण्युग्राः, कृपाणवाणचापशस्त्रभल्लमुद्गरैः । प्रहारवारिवधा रणे

१६९ । १ चलन्ति (B). २ सत्तु (A, B & C). ३ खोह (A, B & C).
 ४ वम्म (A, B & C). ५ सेल्ल (A, B & C). ६ भेल्ल (B & C). ७ चाप (A).
 ८ मुग्गरा (B). ९ धार (A), बारि (B & C). १० बार (A), मार (B),
 धार (C). ११ मार (A), धारि (B), धीरि (C). १२ रग्ग (A). १३ वग्ग
 (A, B & C), मज्झ (F). १४ पअठ्ठ (A), पओठ्ठ (B), पअठ्ठ (C), पदठ्ठ
 (F). १५ उठ्ठ (A). १६ दत्त दत्त (A), दन्त कन्त (B). १७ मुण्डिआ (B),
 खण्डिआ (C). १८ १६४ (A). १९ नाराच (A).

लील विसेस^१ बिआणहु^२ मत्तह^३ बाइसही^४
 पंचउ भग्गण^५ पाअ^६ पआसिअ एरिसही ।
 अंत ठिआ जहि^७ हार मुणिज्जइ हे रमणी
 बावण^८ अग्गल तिसि सआ धुअ^९ मत्त मुणी^{१०} ॥ १७०^{११} ॥

धीराः वर्गे वर्गे पण्डिताः प्रदर्श्य ओष्ठं दन्तान्तेन तेन सेनाः
 खण्डिताः ॥ वर्गः कवचं, कृपाणादिभिः शत्रून् चोभयन्त इत्यन्वयः,
 बार बार इति पाठे पुनः पुनरित्यर्थः । वर्गे वर्गे सेनायां सेनायां
 ते शत्रवः केचिन्मुखेन खण्डिताः । (C).

१६८ । नाराचमुदाहरति, चलंतेति । किवाण वाण सल्ल भल्ल
 चाव चक्क मुगरा — कृपाणवाणशल्यभल्लचापचक्रमुद्गरैः रण कम्प
 अगगरा — रणकर्मण्यग्राः दत्ता इति यावत् मत्त कोह — क्रोधमत्ताः
 पहार बार धीर — प्रहारवारणधीराः शत्रुकृतशस्त्रप्रहाररचणे
 कृतधैर्या इति यावत् बीर वग्ग मज्झ — वीरवर्गमध्ये पण्डिआ —
 पण्डिताः कृतशस्त्रविद्याध्ययना इत्यर्थः पअठ्ठ ओठ्ठ कंत दंत —
 प्रदष्टौष्ठकांतदंताः प्रदष्टः ओष्ठो यैस्तादृशाः कांताः दंता येषां ते
 तादृशा इत्यर्थः जोह — योद्धारः चलंति, तेन योधचलनेन सेण —
 सेना मण्डिआ — मण्डिता ॥ नाराचो निवृत्तः । (B).

१६८ । यथा । चलंति योधा मत्तकोपा रणकर्माधिकाः कृपाण-

१७० । १ लील विसेसे (B), लील सरुअ (E), लीलसरुअ (F). २ विआणहु
 (E & F). ३ मत्तइ (B & C). ४ वेविसही (A), वाइसहि (B). ५ गगण
 (C). ६ भाअ (B). ७ जह (A), जइ (C). ८ वामण (A), वाअण (B
 & C). ९ धुव (E & F). १० मुणी (A), कही (B & C). ११ १६९ (A).

वाणशब्दभङ्गचापचक्रमुद्गरैः । प्रहारवारणधीराः वीरवर्गमध्ये पंडिताः
प्रदष्टौष्ठकांतदंतास्त्रेण सेना मंडिता ॥ (G).

१७० । लीले विशेषो ज्ञायतां मात्रा द्वाविंशतिः पञ्चभिर्भगणैः
पादे प्रकाशितम् एतादृशं स्वरूपम् । अन्तस्थो यदि हारो जायते हे
रमणि द्विपञ्चाशदद्याणि त्रीणि शतानि ध्रुवं मात्रा भण्यन्तां ॥
लीले कन्दसि, लीला इत्यन्ये, लीलाविलास इत्यन्ये । (C).

१७० । अथ षोडशाक्षरचरणवृत्तस्य सप्ताशीत्युत्तर-सप्तशताधिक-
सप्तविंशति २७७८७ [अष्टाविंशति २८०८७] सहस्रतमं भेदं नील-
नामकं वृत्तं लक्षयति, णीलेति । हे रमणि प्रिये जहि — यत्र
येषां वा अंत — अंते हार — हारो गुरुरिति यावत् ठिआ —
स्थितः मुणिज्जइ — ज्ञायते एरिसही — एतादृशैः पंच भगण —
पंचभगणैरादिगुरुकैर्गणैरिति यावत् पाउ[अ] पआसिअ — पादे
प्रकाशितं प्रकाशि[त]पादं वा, अवहट्टभाषायां पूर्वनिपातानियमात्
बाइसही — द्वाविंशत्या मत्तह — मात्राभिः उपलक्षितं णील-
सहस्र — नीलस्वरूपं नीलनामकस्य कंदसः स्वरूपमिति यावत्
विआणह — विज्ञायताम्, अत्र च बावण अगल — द्विपञ्चाशदधि-
कानि तिस्सि सआ — त्रीणि शतानि मत्त — मात्राः धुअ — ध्रुवं
निश्चितमित्यर्थः मुणी — ज्ञायतां ॥ इदं च चतुःकंदःकरणाभि-
प्रायेणेति बोध्यं । (E).

१७० । णीलेति । नीलस्वरूपं विजानीत मात्रा द्वाविंशतिः
पंच भगणाः पादे प्रकाशिताः एतादृशाः अंते स्थितो यत्र हारो-
ज्ञायते हे रमणि द्विपञ्चाशदधिकानि त्रीणि शतानि ध्रुवं मात्राः

लील विसेस^१ बिआणहु^२ मत्तह^३ बाइसही^४
 पंचउ भग्गण^५ पाअ^६ पआसिअ एरिसही ।
 अंत ठिआ जहि^७ हार मुणिज्जइ हे रमणी
 बावण^८ अगल तिस्सि सआ धुअ^९ मत्त मुणी^{१०} ॥ १७०^{११} ॥

धीराः वर्गे वर्गे पण्डिताः प्रदर्श्य ओष्ठं दन्तान्तेन तेन सेनाः
 खण्डिताः ॥ वर्गः कवचं, कृपाणादिभिः शत्रून् क्षोभयन्त इत्यन्वयः,
 बार बार इति पाठे पुनः पुनरित्यर्थः । वर्गे वर्गे सेनायां सेनायां
 ते शत्रवः केचिन्मुखेन खण्डिताः । (C).

१६८ । नाराचमुदाहरति, चलंतेति । किवाण बाण सल्ल भल्ल
 चाव चक्क मुगरा — कृपाणबाणशल्यभल्लचापचक्रमुद्गरैः रण कल्ल
 अगरा — रणकर्मण्याः दत्ता इति यावत् मत्त कोह — क्रोधमत्ताः
 पहार बार धीर — प्रहारवारणधीराः शत्रुकृतशस्त्रप्रहाररक्षणे
 कृतधैर्या इति यावत् बीर वग्ग मझ्झ — वीरवर्गमध्ये पण्डिआ —
 पण्डिताः कृतशस्त्रविद्याध्ययना इत्यर्थः पअठ्ठ ओठ्ठ कांत दंत —
 प्रदष्टौष्ठकांतदंताः प्रदष्टः ओष्ठो यैस्तादृशाः कांताः दंता येषां ते
 तादृशा इत्यर्थः जोह — योद्धारः चलंति, तेन योधचलनेन सेण —
 सेना मण्डिआ — मण्डिता ॥ नाराचो निवृत्तः । (E).

१६८ । यथा । चलंति योधा मत्तकोपा रणकर्माधिकाः कृपाण-

१०० । १ लील विसेसे (B), लील सख्य (E), लीलसख्य (F). २ विआणह
 (E & F). ३ मत्तह (B & C). ४ वेविसही (A), वाइसहि (B). ५ गण
 (C). ६ भाव्य (B). ७ जह (A), जइ (C). ८ वामण (A), वावण (B
 & C). ९ धुव (E & F). १० सुणी (A), कही (B & C). ११ १६९ (A).

वाणशल्यभल्लचापचक्रमुद्गरैः । प्रहारवारणधीराः वीरवर्गमध्ये पंडिताः
प्रदष्टौष्ठकांतदंतास्त्रेण सेना मंडिता ॥ (G).

१७० । लीले विशेषो ज्ञायतां मात्रा द्वाविंशतिः पञ्चभिर्भगणैः
पादे प्रकाशितम् एतादृशं स्वरूपम् । अन्तस्थो यदि हारो जायते हे
रमणि द्विपञ्चाशदध्याणि त्रीणि शतानि ध्रुवं मात्रा भण्यन्तां ॥
लीले कन्दसि, लीला इत्यन्ये, लीलाविलास इत्यन्ये । (C).

१७० । अथ षोडशाक्षरचरणवृत्तस्य सप्ताशीत्युत्तर-सप्तशताधिक-
सप्तविंशति २७७८७ [अष्टाविंशति २८०८७] सहस्रतमं भेदं नील-
नामकं वृत्तं लक्षयति, णीलेति । हे रमणि प्रिये जहि — यत्र
येषां वा अंत — अंते हार — हारो गुरुरिति यावत् ठिआ —
स्थितः सुणिज्जइ — ज्ञायते एरिसही — एतादृशैः पंचभगण —
पंचभगणैरादिगुरुकैर्गणैरिति यावत् पाउ[अ] पञ्चासिअ — पादे
प्रकाशितं प्रकाशि[त]पादं वा, अवहट्टभाषायां पूर्वनिपातानियमात्
बाइसही — द्वाविंशत्या मत्तह — मात्राभिः उपलक्षितं णील-
सरूप — नीलस्वरूपं नीलनामकस्य कंदसः स्वरूपमिति यावत्
बिआणह — विज्ञायताम्, अत्र च बावण अगल — द्विपञ्चाशदधि-
कानि तिष्ठि सआ — त्रीणि शतानि मत्त — मात्राः धुअ — ध्रुवं
निश्चितमित्यर्थः सुणी — ज्ञायतां ॥ इदं च चतुःकंदःकरणाभि-
प्रायेणेति बोध्यं । (E).

१७० । णीलेति । नीलस्वरूपं विजानीत मात्रा द्वाविंशतिः
पंच भगणाः पादे प्रकाशिताः एतादृशाः अंते स्थितो यत्र हारो-
ज्ञायते हे रमणि द्विपञ्चाशदधिकानि त्रीणि शतानि ध्रुवं मात्राः

जहा, सज्जिअ जोह विवट्ठिअ^१ कोह चलाउ^२ धणू^३
 पक्खर^४ बाह^५ चलू^६ रणणाह^७ फुरंत^८ तणू ।
 पत्ति चलंत^९ करे धरि कुंत सुखग्गकरा
 कण^{१०} णरेंद सुसज्जिअ विंद चलंति^{११} धरा ॥
 १७१^{१२} ॥ शील ।

ज्ञायंते ॥ नीलनामच्छंदः, हारो गुरुः, मात्रोक्तिः षोडशचरणा-
 भिप्रायेण । (G).

१७१ । उदाहरति । सज्जिता योधा विवट्ठि[त]क्रोधाश्चालयन्तो-
 धनूषि कवचवाहैश्चलितो नरनाथः स्फुरत्तनुः । पत्तयश्चलन्ति करे
 धृत्वा कुन्तान् सुखङ्गकराः कर्णनरेन्द्रे सुसज्जितवृन्दे चलति धरा ॥
 कवचयुक्ता वाहा अश्वाः कवचवाहाः, एवंक्रमेण कर्णनरेन्द्रे चलति
 सति । (C).

१७१ । नीलमुदाहरति, सज्जिअ इति । विवट्ठिअ कोह —
 विवट्ठितक्रोधाः धणू — धनूषि चलाउ — चालयंतः धनुर्भ्यां वाणान्
 चिपंत इति भावः जोह — योधाः सज्जिताः कृतसन्नाहाः जाताः,
 फुरंत तणू — स्फुरत्तनुः रणणाह — रणनाथः सेनापतिरित्यर्थः
 पक्खर बाह — कवचितायेन चलितः, करे पाणौ कुंतान् पाशान्

१७१ । १ विवट्ठिअ (B & C). २ चलाउ (F). ३ धणू (B). ४ पक्खर (A),
 पक्खरि (B & C). ५ बाह (A). ६ चल (E). ७ रणणाह (A, B & C).
 ८ पक्ख (B & C). ९ चलंत (A). १० पुण्ण (A). ११ चलंत (E & F).
 १२ १६० (A).

दिज्जि^१ सुपण्ण^२ आइ^३ एक^४ तो पञ्चोहराइ^५
हिस्सि^६ रूअ^७ पंच चक्क^८ सब्बलो मणोहराइ ।
अंत दिज्ज^९ गंध^{१०} बंधु^{११} अक्खराइ सोलहाइ^{१२}
चंचला विणिमिआ फणिंद एउ^{१३} वल्लहाइ^{१४} ॥ १७२^{१५} ॥

धरि—धृत्वा सुखगकरा—सत्सुकराः पत्ति—पत्तयः चलंत—
चलिताः, एवंक्रमेण कष णरेंद—कर्णनरेंद्रे सुसज्जितवृंदे सति धरा
पृथ्वी चलंत—चलति ॥ नीलो निवृत्तः । (E).

१७१। यथा । सज्जिता योधा विवर्द्धितकोपाश्चालयंतो धनूंषि
पखरवाहे चलन् रणनाथः स्फुरत्तनुः । पत्तयश्चलिताः करे धृत्वा
कुंतान् सुखङ्गकराः कर्णनरेंद्रे सुसज्जितवृंदे चलति धरा ॥ (G).

१७२। दीयते सुपर्ण आदौ एकस्ततः पयोधरो भवति एवं
रूपेण पञ्चचक्रं सकलं मनोहरम् । अन्ते दीयते गन्धो बन्धुः अचरैः
षोडशभिश्चञ्चला विनिर्भिता फणीन्द्रेण वल्लभा ॥ सुपर्णा रगणः,
पयोधरो जगणः, गन्धो लघुः स एव बन्धुः निर्वाहकत्वात् । (C).

१७२। अथ षोडशाचरचरणस्य वृत्तस्यैकनवत्युत्तरषट्शताधिक-
त्रिचत्वारिंशत्सहस्रतमं ४३६८१ भेदं चंचलानामकं वृत्तं लचयति,
दिज्जि ए इति । यत्र आइ—आदौ सुपण्ण—सुपर्णः मध्यलघुः

१७२। १ दिज्जिआ (A, B & C). २ पञ्चोहराइ (B), पञ्चाहराहि (E).
३ कहेष (A), हेष (B & C). ४ रूप (B). ५ किज्ज (A). ६ गन्ध (B),
गंध (F). ७ बंध (A & B). ८ सोरहाइ (A), सोलहाइ (B & C). ९ एउ
(A). १० दुल्लहाइ (A), दुल्लभाए (B). ११ १६८ (A).

जहा^१, कस पत्य^२ दुकु^३ लुकु^४ स्तर बाण संहरण^५
 घाउ^६ जासु^७ तासु^८ लग्गु^९ अंधआर संहरण^{१०} ।
 एत्य^{११} पत्य^{१२} सट्ठि^{१३} बाण कस^{१४} पूरि^{१५} छड्डरण^{१६}
 पेक्खि^{१७} कस कित्ति धस बाण सब्ब कट्टरण^{१८} ॥
 १७३^{१९} ॥ चंचला^{२०} ।

रगण इत्यर्थः दिज्जिए — दीयते तो — ततः एक — एकः पओ-
 हराइ — पयोधरः मध्यगुरुजगण इति यावत् दीयते इत्यनेन
 पूर्वेणान्वयः, हिप्पि रूअ — अनेन रूपेण मणोहराइ — मनोहराणि
 सब्बलो — सबलानि पंच चक्क — चक्राणि गणा इत्यर्थः क्रियंत-
 इति शेषः । अत्र चक्रशब्दो गणवाची, तथाच रगण-जगण-रगणाः
 अनेन रूपेण पंचगणाः कर्त्तव्या इत्यर्थः । अंत — अंते पदांते गण-
 पंचकांते वा बंधु — बंधुः निर्वाहकत्वात् गंधः लघुरिति यावत्
 दिज्ज — दीयते, यत्र च सोलहाइ अक्खराइ — षोडश अक्षराणि
 पादे पतंतौति शेषः, फण्णिंद — फणींद्रेण पिंगलेनेति यावत्

१७२ । १ यथा (F). २ पच्छ (A). ३ दुक्क (A), दुकु (B). ४ लुक (B).
 ५ संघरण (A). ६ घाव (A). ७ जाऊ (A, B & C). ८ ताऊ (A & B),
 dropt in (C & F). ९ लग्ग (A & F), लागु (B & C). १० संघरण (A,
 B & C). ११ पच (A), एक (B). १२ पच्छ (A), पत्थि (F). १३ साडि
 (A & B), साठि (C), सडि (E). १४ काण (B & C). १५ पुरि (E).
 १६ कट्टरण (B & C). १७ पेक्ख (A). १८ कट्टरण (A), कट्ठिरण (F).
 १९ १९९ (A). २० पच्चला (C).

विणिमित्रा — विनिर्मिता वल्लहाद — वल्लभा पिंगलस्येति भावः,
ए३ — एषां चंचला — तच्चंचलानामकं वृत्तमित्यर्थः ॥ (E).

१७२ । दिञ्जीति । दीयते सुपर्ण आदौ एकस्ततः पयोधरः
एवंरूपेण पंचचक्राणि सबलानि मनोहराणि । अते दीयते गंधो-
बंधुः सुंदरः अक्षराणि षोडश चंचला विनिर्मिता फणीद्वेष्टि
वल्लभा ॥ सुपर्णा रगणः, पयोधरो जगणः, एवंरूपेण रगण-जगण-
रगण-जगण-रगणा इत्यर्थः, गंधो लघुः, चंचलानामकं कंदः । (G).

१७३ । उदाहरति । कर्णपार्थाभ्यां मिलितं लुप्तं शूराणां
बाणसंघैर्घाता जातास्तत्र लग्नमन्धकारसंशयेन । अथ पार्थेन षष्टि-
बाणान् कर्णपूरितान् दृष्ट्वा कर्णेन कीर्त्तिधन्येन बाणाः सर्वे कृत्ताः ॥
लुप्तं लज्जया लग्नम्, अत्रास्मिन् एव समये * * * । (C).

१७३ । चंचलामुदाहरति । कण पत्य — कर्णपार्थौ राधेय-
फाल्गुनाविति यावत् दुक्कु — युद्धार्थं मिलितौ, बाण संहरण —
बाणसंघेन सूर — सूर्यः लुक्कु — निलीनः, जासु — यस्य घात —
घातः प्रहारनिपातजात इति शेषः तासु — तस्य अंधआर संहरण
— अंधकारसंघेन लग्नु — लग्नं यस्य क्षतं जातं सः अंधकारजालप्रविष्ट-
इव जात इति भावः, एत्य — एतस्मिन्नवसरे इत्यर्थः कण पूरि —
कर्णं पूरयित्वा आकर्णपर्यन्तमाकृत्येति यावत् पत्य — पार्थेन कडु-
एण — मुक्तान् सट्ठि बाण — षष्टिबाणान् पेक्खि — प्रेक्ष्य कित्ति
धण — कीर्त्तिधनेन कण — कर्णेन सब्ब बाण — सर्वे बाणाः
कट्टिण — कर्त्तिताः ॥ चंचला निवृत्ता । (E).

१७३ । यथा । कर्णपार्थौ मिलितौ निलीनः सूर्यो बाणसंघ-

जो लोआणं^१ बट्टे^२ बिंबुट्टे^३ बिज्जुट्टे^४ णास^५ ठठाणो^६
 सुज्जाणो^७ णाओ^८ छंदुट्टावे^९ कसुट्टे हंसट्टाणो^{१०} ।
 छंदु ग्गाअंतो^{११} बुत्तो^{१२} कंतो^{१३} सब्बे सो^{१४} सम्माणीओ
 वन्हाणं^{१५} रूअं^{१६} छंदो एसो लोआणं^{१७} वक्खाणीओ^{१८} ॥
 १७४^{१९} ॥

केन घातो येषु तेषु लग्नमंधकारसंघेन ॥ अत्र पार्थेन षष्टिर्वाणाः
 कर्णेपरि त्यक्ताः, तान् प्रेक्ष्य कर्णेन कीर्त्तिधनेन बाणाः सर्व
 कर्त्तिताः ॥ (G).

१७४ । यो लोकानां वर्त्तते विम्बोष्ठे विद्युद्यष्टिः हंसस्येव स्थानं
 यस्य संज्ञो नागः कर्णमूलमुत्थापयति, कर्णं अष्टौ, सारत्वेन युक्तं ।
 कन्दो गायन् कान्तवृत्तं सर्वैः संमानितः ब्रह्मरूपकं कन्दएतल्लोकैर्या-
 ख्यातं ॥ विद्युन्मालेवाद्धं यस्य तद्विद्युन्मालाद्धं [विद्युद्यष्टिः], हंसस्थान-
 मित्यनेन हंसवन्मन्यरगतित्वं बोध्यते । कर्णे दिगुरुगणः, तैरष्टाभि-
 रिदं कन्दो लक्ष्यते, कन्द उत्थापयति संज्ञः नागः पिंगलः कन्दो
 गायन्, ब्रह्मणो रूपकमित्यनेन ब्रह्मरूपकं नाम कन्दो लक्षणीयं । (C).

१७४ । १ ट्टे आणं (B). २ बट्टे (B & C). ३ विम्बुट्टे (B & C). ४ बिज्जुट्टे
 (A), dropt in (B). ५ हंस (A, B & C). ६ ठोणो (B & C), ट्ठाणो
 (E). ७ सुज्जाणो (C). ८ णाओ (A & C), dropt in (B). ९ कंदुट्टावे
 (A, B & C). १० सारत्ताणो (A & C), सारत्ताणो (B). ११ छंदु ग्गाअंतो (E
 & F). १२ and १३ transposed in (B & C). १४ Dropt in (A & F).
 १५ सब्बं सोसु (A), सब्बं सोस (B & C). १६ वंभाणो (A), वन्हाणो (B),
 वन्हाणो (C), वन्हाणं (F). १७ वक्खो (A, B & C), रूपं (F). १८ लोअणं
 (F). १९ वक्खाणिओ (E). १९ १७० (A).

जहा,

उम्मत्ता^१ जोहा उट्टे^२ कोहा ओत्था^३ ओत्थी^४ जुज्झन्ता^५
मेणक्का रंभा णाहं^६ दंभा अप्पा अप्पी बुज्झन्ता^७ ।

धावंता^८ सल्ला^९ छिस्सो^{१०} कंठा मत्था^{११} पिट्ठी पेरन्ता^{१२}
णं सग्गा मग्गा जाए अग्गा लुद्धा^{१३} उद्धा हेरन्ता ॥

१७५^{१४} ॥ ब्रह्मरूपकं ।

१७४ । अथ षोडशाक्षरचरणवृत्तस्य प्रथमं भेदं ब्रह्मरूपकनाम
वृत्तं लक्षयति, जो लोत्राणमिति । जो — यत् लोत्राणं — लोकानां
बिंबुट्टे — विंबोष्ठे बिज्जुट्टे — विद्युत्स्थाने विद्युत्साम्यतया विद्युत्पदेन
दन्ता लक्ष्यन्ते, तथाच दन्तस्या[न] इत्यर्थः, णस ट्ठाणे — नासिका-
स्थाने बट्टे — वर्तन्ते, यच्च वुत्तो — वृत्तं कंदु गगन्तो — कन्दो-
गायद्भिः सव्वे — सर्वैः संमाणीओ — संमानितं, सो — तत् कंतो —
कांतं हंस ट्ठाणो — हंसस्थानं हंसस्येव स्थानं स्थितिर्गतिर्यस्य तत्ता-
दृशमित्यर्थः बद्धाणं रूपकं कंदो — [ब्रह्मरूपकं] कंदः कण्ठे —
कर्णाष्टकेन गुरुद्वयात्मकगणाष्टकेन सुज्जाणो णाओ — सुज्ञानो
नागः पिंगलः उद्धावे — उत्थापयति, एमो — तत् कंदो — कंदः

१७५ । १ उम्मत्ता (B). २ उट्टे (E). ३ ओत्था (A), ओत्था (F).
४ ओत्थी (A), ओत्थी (F). ५ जुज्झन्ता (A & E). ६ णाहे (A), णाहे
(B & C). ७ बुज्झन्ता (A & E), dropt in (B). ८ भल्ला (B), भल्लाका
(C). ९ संठा (A). १० विण्णे (A), विण्णे (E). ११ मल्ला (A), मल्ल (E).
१२ णन्ता (A). १३ अन्ना (B), उद्धा (C). १४ १७२ (A).

लोत्राणं—लोकानां निकटे मयेति शेषः वक्त्राणीत्रो—व्याख्या-
तम् ॥ अत्र षोडशगुरुरचितचरणं ब्रह्मरूपकनामकं वृत्तमिति
फलितार्थः । (E).

१७४ । जो लो इति । यो लोकानां वर्त्तते विबोष्टे विजुष्टे
नासास्थाने सुज्ञातो नागः कंदोदर्शी कर्णाष्टकेन हंसस्थाने । कंदो-
गायद्भिर्वृत्तं कांतं सर्वैः तत्संमानितं ब्रह्मरूपं कंद एतत् लोकानां
व्याख्यातं ॥ कर्णो द्विगुरुः, हंसस्थाने हृदि । (G).

१७५ । उदाहरति । उन्मत्ता योधा उत्थितकोपा उत्था-
योत्याय युद्धमाना मेनकारभानाथं दम्भादात्मानं बुध्यमानाः ।
धावन्तः शल्यच्छिन्नकण्ठा मस्तकं पृष्ठे प्रेरयन्तो नूनं स्वर्गमार्गं
यातुमूर्द्ध्वं पश्यन्ति ॥ अहं मेनकानाथः अहं रम्भानाथ इत्येव-
मात्मानं बुध्यमानाः किञ्च यन्मस्तकं तत् पृष्ठे प्रेरयन्तो नूनं स्वर्गमार्गं
यातुमग्रे ऊर्द्ध्वं पश्यन्ति इत्युत्प्रेक्षा । (C).

१७५ । ब्रह्मरूपकमुदाहरति, उन्मत्तेति । उठे कोहा — उत्थित-
क्रोधाः उन्मत्ता — उन्मत्ताः अप्पा अप्पी — आत्मानमात्मानं पर-
स्परमित्यर्थः मेणक्का रंभा णाहं — मेनकारंभानाथं दंभा — दंभात्
बुद्धंता — बुध्यमानाः धावन्ता मस्सा किन्ने[स्से] कंठा — धावन्तः
शल्यच्छिन्नकंठाः मत्था पिट्ठी पेरन्ता — मस्तकानि पृष्ठे पातयन्तः
ओत्ता ओत्थी — उत्थायोत्याय जुद्धंता — युध्यमानाः एं सग्गा
मग्गा जाए — ननु निश्चयेनेत्यर्थः स्वर्गमार्गं गच्छन्तः लुद्धा — लुब्धाः
मेनकादिप्राप्त्यर्थमिति भावः जोहा — योद्धारः अग्गा — अग्रे उद्धा
ऊर्द्ध्वं हेरन्ता — अन्विष्यन्ति मेनकादिमुखमित्यर्थः ॥ (E).

पञ्चोहर मुह दृष्टिआ^१ तहत्र^२ हत्थ^३ एको^४ दिआ
 पुणोवि^५ तह^६ संठिआ^७ तहत्र^८ गंध सज्जा^९ किआ^{१०} ।
 पलंति^{११} वलआ जुआ^{१२} विमल सह हारा उणो
 चउगलत्र^{१३} बीसआ पुहवि णाम छंदो^{१४} मुणो^{१५} ॥

१७६^{१६} ॥

१७५। यथा । उन्मत्ता योधा उत्थितकोपा उत्थायोत्याय
 युध्यंतो[ध्यमाना] मेनकारंभानाथदंभात् परस्परं बुध्यंतः[ध्यमाना]ः ।
 धावन्तः शल्यच्छिन्नकंठा मस्तकानि पृष्ठे पातयंतो नूनं स्वर्गमनसो-
 यांतोऽग्रे लुब्धा ऊर्ध्वमन्वेषयंतः ॥ (G).

१७६। अथ सप्तदशाक्षरा । पयोधरो मुखे स्थितस्तथाच हस्त-
 एकः स्थितः पुनरपि तथा संस्थितौ तथाच गन्धः सज्जीकृतः । पतति
 वलययुगं विमलशब्दहारौ पुनश्चतुरगविंशतिर्मात्राः पृथ्वीनाम
 छन्दो भणामि ॥ मुखे आदौ, ततः पतति वलययुगं पादे चतु-
 रविंशतिर्मात्रा भवन्ति यत्र तत् । पयोधरो जगणः, हस्तोऽन्तगुरु-
 चतुष्कलः, गन्धो लघुः, वलयो गुरुः । (C).

१७६। १ दृष्टिआ (B & C). २ तहवि (A). ३ हत्थ (A). ४ एको (E & F). ५ पुणोपि (F). ६ त (F). ७ संठिआ (B), संठिआ (E). ८ तहवि (B & C). ९ एको (A), सेज्जो (B), सज्जे (C). १० दिआ (B & C). ११ वलंत (A). १२ वलअज्जुआ (C). १३ चउकलअ (A), चउ-
 कलअ (B). १४ छंदा (B), च्छ (C). १५ भाणो (A), सुणो (B), भणो (C).
 १६ १७३ (A).

१७६ । अथ सप्तदशाक्षरचरणस्य वृत्तस्य द्विसप्तत्युत्तरैकचिंशत्स-
हस्रोत्तरैकलक्षं १३१०७२ भेदा भवन्ति, तत्र पञ्चाशदधिकसप्तशता-
धिकषट्[अष्ट]चिंशत्सहस्रतमं [३८७५०] भेदं पृथ्वीनामकं वृत्तं लक्ष-
यति, पञ्चोहरेति । यत्र मुह — मुखे आदाविति यावत् पञ्चोहर —
पयोधरः मध्यगुरुर्जगण इति यावत् ठिआ — स्थितः, तहअ —
तथाच एक — एकः हत्य — हस्तो गुर्वतः सगणइत्यर्थः दिआ —
दत्तः, पुणोवि — पुनरपि तह संठिआ — तथा संस्थितौ पुनरपि
ज[ग]ण-सगणौ कर्त्तव्यावित्यर्थः, तहअ — तथाच गंध — गंधः लघुः
सज्जा किआ — सज्जीकृतः । उणो — पुनः वलआ जुआ विमल
सद् हारा — वलययुगविमलग्रन्थहारः वलयो गुरुस्तद्वयं शब्दो-
लघुः हारो गुरुरेते इत्यर्थः पलन्ति — पतन्ति, चउगलअ — चतुर-
ग्राश्च वीसआ — विंशतिमात्रा इति शेषः पतन्तीति पूर्वेणान्वयः,
तत् पुहवि णाम कंदो — पृथ्वीनामच्छंदः मुणो — ज्ञायताम् ॥ अत्र
मात्राकथनं पादपूरणार्थमेव, जगण-सगण-जगण-सगण-यगण-लघु-
गुरुरचितं पृथ्वीच्छंद इति निष्कृष्टोऽर्थः । । ५।, । ५, । ५।, । ५,
। ५५, । ५. (E).

१७६ । अथ सप्तदशाक्षरात्यष्टी ॥ पञ्चो इति । पयोधरो मुखे
स्थितस्तथा हस्त एको देयः पुनरपि तथा संस्थितस्ततश्च गंधः
सज्जीकृतः । पतति वलययुगं विमलं शब्दहारौ पुनश्चतुरधिक-
विंशतिः पृथ्वीनामच्छंदो जानीहि ॥ पयोधरो जगणः, हस्तः
सगणः, पुनरपि जगण-सगणौ काव्यौ इत्यर्थः । गंधो लघुः, वलयो
गुरुः, शब्दो लघुः, हारो गुरुः । (G).

जहा,

भणभण्णिअ^१ णेउरं^२ रणरणंत कांची^३ गुणं
सहास मुह पंकअं अगुरु धूम^४ धूपुज्जलं ।
जलंत मणि दीवअं^५ मअण केलि लीलासरं^६
णिसामुह^७ मणोहरं जुअइ^८ मंदिरं राजते^९ ॥ १७७^{१०} ॥
पृथ्वी ।

१७७ । उदाहरति । झणझणितनूपुरं रणरणत्काञ्चीगुणं
सहासमुखपङ्कजम् अगुरुधूमधूपोज्ज्वलं । ज्वलन्मणिदीपकं मदन-
केलिलीलासरः निशामुखमनोहरं युवतिमन्दिरं राजते ॥ अगुरु-
धूम एव धूपः, सहासं मुखपङ्कजं यत्र अतएव लीलासरः । (C).

१७७ । पृथ्वीमुदाहरति, झणझणिअ इति । झणझणिअ
णेउरं—[झण]झणितनूपुरं झणझणेति रवं कुर्वन्नूपुराख्यं भूषणं
यस्य तत्तादृशमित्यर्थः, रणरणंत कांची गुणं—अतिगंभीरशब्दाय-
मानः काञ्चीगुणो यस्य तदित्यर्थः, सहास मुह पंकअं—सहासं
मुखमेव पङ्कजं यस्य तत्तादृग्विधमित्यर्थः, अगुरु धूम धूपुज्जलं—
अगुरुधूमधूपोज्ज्वलं । जलंत मणि दीवअं—ज्वलन्मणिदीपकं
ज्वलद्देदीपमानं भूषणमणिरेव दीपकं यत्र तादृशमित्यर्थः, मअण

१७७ । १ भलभणिअ (B), भणज्भणिअ (C), भणभणिअ (F). २ भूषणं
(A, B & C). ३ कांची (A). ४ Dropt in (B). ५ दीपकं (A),
दीवअं (B & C). ६ मअण केलि लीला सरं (A), मरण कोल कौसा (B), मअण
कोलि कौला सरं (C). ७ Dropt in (B), णिसामुह (C). ८ जुवइ (B,
C & F). ९ रेहइ (A), रेहए (B & C). १० १७३ (A).

[The following form of versification— मालाधरनामकं वृत्तं, is not given in MS. (E).— Ed.]

पठम दित्र बिप्यत्रा तहत्र^१ भूबई थप्यित्रा
 चरण गण तीत्रत्रो तहवि^२ भूबई दीत्रत्रो ।
 चमर^३जुत्र अगला बिमल गंध हारुज्जला
 भणइ^४ फणि सेहरा^५ मुणहु छंद^६ मालाहरा ॥ १७८^७ ॥

केलि लीलासरं—मदनकेलिलीलासरः णिसामुह मणोहरं—संध्या-
 प्रादुर्भावातिरमणीयमित्यर्थः, जुअइ मंदिरं—तरुणिलक्षणं मंदिरं
 राजते शोभते ॥ पृथ्वी निवृत्ता । (E).

१७७ । यथा । झणझणितनूपुरं रणरणत्कांचीगुणं सहास-
 मुखपंकजम् अगुरुधूमधूपोज्ज्वलं । ज्वलन्मणिदीपितं मदनकेलि-
 लीलासरो निशासु मनोहरं युवतिसंदिरं राजते ॥ (G).

१७८ । प्रथमं दीयतां विप्रस्तथाच भूपतिः स्थाप्यतां चरण-
 गणस्तृतीयः तथाच भूपतिर्दीयते । चामरयुगाग्रं विमलगन्धहारो-
 ज्ज्वलं भणति फणिशेखरो ज्ञायतां मालाधरं ॥ (C).

१७८ । पठेति ॥ प्रथमो देवो विप्रस्ततश्च भूपतिः स्थापितः
 चरणगणस्तृतीयस्ततश्च भूपतिर्दत्तः । चमरयुगाग्रं विमलगंधं
 हारोज्ज्वलं भणति फणिशेखरो ज्ञायतां छंदो मालाधरां ॥ विप्र-
 स्तुर्लघुः, भूपतिर्जगणः, चरणो भगणः, चमरो गुरुः, गंधो लघुः,
 हारो गुरुः । (G).

१७८ । १ तहवि (B & C). २ तहत्र (F). ३ चरम (C & F).
 ४ फणइ (F). ५ सारत्रा (A). ६ मुणह च्छन्द (C). ७ १७४ (A).

जहा, वहइ मलआणिला विरहि चेउ संतावणा^१
 रअइ^२ पिक पंचमा बिअसु केसु फुल्ला बणा ।
 तरुण^३ तरु पेस्लिआ^४ मअलु^५ माहवी वस्लिआ
 वितर^६ सहि शेत्तआ समअ^७ माहवा^८ पत्तआ ॥
 १७६^९ ॥ मालाधरः ।

१७६ । उदाहरति । वहति मलयानिलो विरहिचित्तमन्ता-
 पनो वदति पिकः पञ्चमं विकशितः किंशुकः फुल्लं वनं । तरुण-
 तरौ प्रेरयति मुकुलं माधवी वल्ली विस्तारय सखि नेत्रे माधव-
 समयः प्रेक्ष्यतां ॥ (C).

१७६ । यथा । वहति मलयानिलो विरहिचेतःसंतापनो-
 रवीति पिकः पञ्चमं विकसितं किंशुकपुष्पवनं ॥ तरुणतरुपल्लवा
 मुकुलिता माधवी वल्लिका विस्तारय सखि नेत्रे समयमाधवः
 प्राप्तः ॥ (G).

[शिशुरिणी and मन्दाक्रान्ता are mentioned in MS. (H); but as they are not found in any of the others, they have been here left out.—Ed.]

१७६ । १ संतापणा (F). २ रणर (B & C), रवर (F). ३ तरुण (F).
 ४ पल्लवा (A). ५ मअलु (A), मअल (F). ६ वियर (F). ७ समर (C).
 ८ मावचा (F). ९ १७५ (A).

कुंतीपुत्ता तिष्ठा दिस्सउ^१ मंथा संठवि^२ एक्का पाए
 एक्का हारा^३ दुज्जे^४ कंकणु^५ गंधा संठवि जुग्गालाए^६ ।
 चारी हारा^७ भब्बा कारउ^८ पात्रा अंतहि सज्जीआए^९
 सप्पा रात्रा सुद्धा^{१०} काअउ जंपे^{११} पिंगल^{१२} मंजीरा ए^{१३} ॥
 १८०^{१४} ॥

१८० । अथाष्टादशाचरा यथा । कुन्तीपुत्रास्त्रयो दत्ता मस्तके
 संस्थाप्यतामेकः पादः हारहस्तौ द्वे कङ्कणे * * ते युगलं । चत्वारो-
 हारा भव्याकाराः पादान्ते सज्जा आगताः सर्पराजः शुद्धाकारो-
 जल्पति पिङ्गलो भणति * * ॥ कुन्तीपुत्रः कर्णस्तेन द्विगुरुगणः,
 मस्तके आदौ, हस्तोऽन्तगुरुश्चतुष्कलः, कङ्कणं गुरुर्गन्धो लघुर्हारी-
 गुरुः । (C).

१८० । अथाष्टादशाचरचरणस्य वृत्तस्य चतुश्चत्वारिंशोत्तरैक-
 शताधिकद्विषष्टिसहस्रोत्तरलक्षद्वयं २६२१४४ भेदा भवन्ति, तत्र
 द्वि[त्रि]मश्रत्युत्तरषट्शताधिकद्वादशसहस्रतमं [१२६७३] भेदं मञ्जीर-
 नामकं वृत्तं लक्षयति, कुंतीपुत्तेति । यत्र मंथा — मस्तके प्रथम-

१८० । १ दिस्सइ (A), दिष्ठा (B). २ संठइ (A). ३ हारा हच्चा (A),
 हारा चत्था (B & C), एजा हारा (E). ४ दिज्जे (A). ५ कणा (A).
 ६ जुग्गा पाए (A), जुग्गा जाए (B & C), जुग्गालाए (E). ७ हारउ (A).
 ८ भावा क्कारउ (E). ९ संठौआए (A), सज्जीपाए (B & C), सज्जीआए (E).
 १० सुद्ध (B). ११ जप्पे (B). १२ पिंगलु (C). १३ मंजीरए (A & F).
 १४ १७६ (A).

मिति यावत् तिष्ठा — चीन् कुन्तीपुत्रान् गुरुद्वयात्मकान् गणा-
निति यावत् दिष्ट — दत्ता एका — एकः पादः — पादः गुर्वादि-
भगणमि[द]त्यर्थः संठवि — संस्थाप्यते, ततश्च एका हारा — एको-
हारः गुरुः कंकणं दुज्जे — कंकणद्वयं गुरुद्वयमिति यावत्, अवहट्ट-
भाषायां पूर्वव्यत्यासदोषाभावात् दुज्जे इत्यस्य व्यत्यासे अपि न
दोषः, गंधा — गंधस्य लघोरित्यर्थः जुगलाए — जुगलं संठवि —
संस्थाप्यते । पात्रा अन्ते [— पादांते] भव्वा कारउ — भव्याकाराः
चारौ हारा — चत्वारो हारा गुरवः सज्जीआए — सज्जिताः, ए —
एतत् मंजीरा — मंजीरनामकं वृत्तमिति यावत्, इति सुद्धा
काअउ — शुद्धकायः शुद्धो निष्कलंकः कायो यस्य स तादृश इत्यर्थः
सप्पा राआ — सर्पराजः पिंगलः जंप — जल्पति ॥ (E).

१८० । अथाष्टादशाक्षरा धृतिः ॥ कुन्तीति । कुन्तीपुत्रास्त्रयो-
दत्ता मंथे संस्थाप्यते एकः पादः एको हारो द्विकंकणं गंधधोः
संस्थाप्य युगलं ॥ चत्वारो हारा भव्याकाराः पादांते सज्जिताः
सर्पराजः शुद्धकायो जल्पति पिंगलो मंजीरं ॥ कुन्तीति द्विगुरुः,
मंथे आदौ, पादो भगणः, हारो गुरुः, कंकणं गुरुः, गंधो लघुः । (G).

१८० । अष्टादशाक्षरप्रस्तारे कानिचिच्छ्रन्दांस्तथाह । कुन्तीपुत्रा
इत्यादि । कुन्तीपुत्रान् चीन् दत्तान् मस्तके संस्थाप्य, एकः पादे
हारः हस्तो द्विगुणः कंकणः, गन्धं संस्थाप्य युगं । तत्र चत्वारो-
हारा भव्याकाराः पादांते सज्जीभृताः सर्पराजः शुद्धकायो-
जल्पति पिंगलो मंजीरां ॥ यत्र पादे मस्तके आदौ कुन्तीपुत्रान्
कर्णगणान् गुरुयुग्मगणान् चीन् संस्थाप्य हारो गुरुहस्तः सगणः

जहा, गज्जे मेहा लीला कारउ^१ सहे मोरउ^२ उच्चा^३ रावा
ठामा^४ ठामा बिज्जू रेहउ^५ पिंगा देहउ किज्जे^६ हारा ।
फुल्ला लीला पीवे^७ भम्मरु^८ दक्खा मारुअ^९ बीअंताए
हंहो^{१०} हंजे काहा^{११} किज्जउ^{१२} आओ^{१३} पाउस^{१४} कीलं-
ताए^{१५} ॥ १८१^{१६} ॥ मंजीरा ।

कंकणो द्विगुणः कंकणो गुरुस्तेन गुरुद्वयं देयं, गन्धयुगं लघुद्वयं
संस्थाप्य सत्वारो हारा गुरवः सज्जीभृताः पादान्ते स्थिताः, पिंगल-
स्तत् कंदो मंजीरां जल्पति । अत्र नवसु नवसु वर्णेषु यतिः ।
उक्तं कंदः पारिजाते । मौ दावादौ संपन्नावय भो मः सोऽप्यय मः
स्यादन्ते, प्राग्विग्रामं रन्ध्रे धारय भूयो रन्ध्र इदं भाषन्तः [?] ।
मंजीरां तां नागेशाः [?] सम्यगबन्धमुदाराकारां, भावा वेदे [?]
तद्भावय मुंचत्स्वादुसुधाधारां [?] ॥ (H).

१८१ । उदाहरति । गर्जन्ति मेघा नीलाकाराः शब्दायन्ते
मयूराः उच्चारवाः, स्थाने स्थाने विद्युद्राजते पिङ्गलदेहे[हा] क्रियते
हारः । फुल्लेषु नीपेषु भ्रमराः पिबन्ति दक्षो मारुतो वीजयति,
हंहो हञ्ज किं क्रियताम् आगता प्रावृट् क्रीडन्ती ॥ क्रियते

- १८१ । १ काश्चउ (A). २ मोरा (A, E & F). ३ चा (B), उचा (E).
४ वामा (A). ५ रेहा (A), रेहइ (E & F). ६ किज्जउ (A), कीज्जे (E).
७ भम्मे (A), पिब्जे (B & C). ८ भम्मरु (A). ९ मारुह (B). १० हो (B).
११ काहे (A, B & C). १२ किज्जह (B). १३ आआ (A), आक (B & C).
१४ पाउस (E). १५ कीअताए (A). १६ १०० (A).

ज्ञायते, दचो मानभञ्जने दक्षिण इत्यर्थः, हंहो औत्सुक्ये, हञ्ज-
इति चेट्टीसम्बोधनं । (C).

१८१ । मंजीरमुदाहरति । [णीला कारउ—] नीलाकाराः
मेहा—मेघाः गज्जे—गर्जति उच्चा रावा—उच्चस्वराः मोरउ—
मयूराः सहे—शब्दायन्ते, ठामा ठामा—स्थाने स्थाने पिंगा
देहउ—पिंगदेहा पीतवर्णंति यावत् बिज्जू—विद्युत् रेहइ—
राजते हाराश्च किज्जे—क्रियन्ते मेघैरिति भावः । फुल्ला णीवा—
पुष्पितान् नीपान् कदम्बपुष्पाणि भमरू—भ्रमराः पीवे—पिबन्ति,
दक्खा—दक्षः मानिनीमानभञ्जने इति भावः मारुअ—मारुतः
बीअन्ताए—बीजयति, हंहो हंजे—चेट्टिके काहा किज्जउ—किं
क्रियतां किं विधीयतामिति यावत्, कीलन्ताए—क्रीडन्ती पाउस
—प्रावृट् आओ—आगता ॥ मानं त्यक्त्वा कांतमुपगच्छेति चेट्टी-
मुखान्निष्कासयितुं कस्यास्त्रिन्मानिन्याः प्रावृडागमनात् किं विधी-
यतामिति चेट्टीं प्रति वाक्यं । मंजीरो निवृत्तः । (E).

१८१ । यथा । गर्जन्ति मेघाः नीलाकाराः, शब्दायन्ते मयूरा-
उच्चारवाः, स्थाने स्थाने विद्युद्रेजते पिंगदेहा क्रियते हारः ।
फुल्लानीपान् पिबन्ति भ्रमरा दचो मारुतो बीजयति, हंहो हंजे
किं क्रियताम् आगता प्रावृट् क्रीडन्ती ॥ (G).

१८१ । उदाहरणमाह, गज्जे मेहा इत्यादि । गर्जन्ति
मेघा नीलाकारा मयूराः शब्दायन्ते उच्चारवं केकामित्यर्थः, स्थाने
स्थाने राजते पिंगा विद्युदेहे कृता हारा इवाहार्था मेघैरिति
बोद्धव्यं । नीपाः कदम्बाः फुल्ला अर्थात् मधु पिबन्तो भ्रमरा दृष्टाः

ज इंद्रासणा एक गणा^१ सुहावेहि^२ पाएहि पाए
 ज^३ बसा^४ दहा अठ^५ सोहे सुदंडा^६ सुठार^७ सुठार^८ ।
 दहा तिसि गुसा जहा^९ सब्बला^{१०} होइ^{११} मत्ता सुपाए^{१२}
 फणिंदा भणंता किलाचक^{१३} छंदो^{१४} शिवद्धाइ जाए ॥
 १८२^{१५} ॥

मारुतो वाति, हंजे मया किं कर्त्तव्यम् आगता [प्रावृट्] कान्तो-
 नागतः ॥ (H).

१८२ । यत्रेन्द्रासननामैकगणः सुखयति पदे पदे तदणैरष्टा-
 दशभिः शोभते दण्डः स्थाने स्थाने । दश त्रिगुणीकृता यथा सबला-
 भवन्ति मात्रासु पादे फणीन्द्रो जल्पति क्रीडाच्छन्दो * * जायते ॥
 एक इति गणान्तरव्यवच्छेदाय, स्थाने स्थाने दण्डो लघुः समीचीने
 स्थाने स्थाने शोभत इत्यनुषज्यते । दश त्रिगुणितास्त्रिंशन्मात्राः,
 सबलाः समञ्जसाः । (C).

१८२ । अथाष्टादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्यैक[स्य] पञ्चाशदुत्तरगत-
 त्रयमा[चतुःशता]धिकसप्तत्रिंशत्सहस्रतमं भेदं [३७४५०] क्रीडाचक्र-
 नामकं वृत्तं लक्षयति, ज इंद्रासणेति । ज इंद्रासणा — यत्र इन्द्रा-

१८२ । १ गन्धा (C). २ सुहावेद (A), सुवेदि (B), सुहावेद (E). ३ त
 (A, B & C). ४ रण्डा (B & C). ५ अठ (B & C). ६ इदत्ता (A), इदण्डा
 (B & C), सुदंडा (E). ७ Dropt in (A & E). ८ सुठार (A), सुठार
 (E). ९ जहिं (A). १० संठथा (E & F). ११ होति (E), होत्ति (F).
 १२ सुठार (E). १३ विलाचक (F). १४ छंदा (E), चंदा (F). १५ १०८ (A).

सनं लघ्वादिर्घगण इति यावत् तदग्रे एवकारः पूरणीयस्तथा-
 चेन्द्रासनमेवेत्यर्थः एक — एकः नान्यगणमिलित इति यावत् गणा
 — गणः पाएहि पाए — पादे पादे सू[सु]हावेद — शोभते यत्र
 पादे यगणातिरिक्तो गणः न पततीत्यर्थः, सुदंडा — सु शोभना-
 दंडा लघवो ज[य]गणादिभूता इति भावः येषु तादृशा इत्यर्थः
 दहा अठ् — अष्टादश वर्षा — वर्णा यत्र सूखए सूठाए — सुस्थाने
 णिवद्धाद — निबद्धाः सोहे — शोभते, जहा — यत्र दहा तिष्णि
 गुष्ठा — दश त्रिगुणिताः त्रिंशदिति यावत् मत्ता — मात्राः सुपाए
 — सुपादे संठन्ना — संस्थिताः होंति — भवन्ति, तत् किलाचक्क
 कंडा — क्रीडाचक्रं कंदः जाए — जायते इति फणिंदो — फणीन्द्रः
 पिंगलः भणंता — भणति ॥ यगणषड्चितचरणं क्रीडाचक्रमिति
 फलितार्थः । (E).

१८२ । ज इति । यत्र इंद्रासनमेको गणः शोभते पादे पादे,
 यत्र वर्णा दशाष्टौ शोभन्ते सुदंडाः सुस्थाने सुस्थाने । दश त्रिगु-
 णिता यत्र संस्थिता भवन्ति मात्राः सुपादे, फणीन्द्रो भणति क्रीडा-
 चक्रं कंदो निबद्धं जातं ॥ इंद्रासनं यगणः, सुष्टु शोभनाः, दंडाः
 लघवः । यगणेनैव सर्वे वर्णाः कार्या इत्यर्थः । (G).

१८२ । ज इंद्रासणा इत्यादि । यत्र इंद्रासनमेको गणः सुखयति
 पादे पादे, तत्र वर्णा दशाष्टौ शोभन्ते दण्डाः सुस्थाने * * । दश
 त्रिगुणाः यत्र सर्वा मात्रा भवन्ति मात्रासु पादे, फणीन्द्रो भणति
 क्रीडाचक्रं कन्दो निर्भ्रान्तं जातं ॥ इंद्रासनमिति आदिलघोः
 पञ्चकलस्य नाम यगण इत्यर्थः, तत्र वर्णा दश अष्ट वर्णानामष्टादश-

जहा,

जहा^१ भूत^२ वेताल^३ णचंत गावंत^४ खाए कबंधा
सिआ^५ फार^६ फेकार हक्का^७ रवंता^८ फुले कल्ल रंधा^९ ।
कआ टुट्ट फुट्टेइ मंथा^{१०} कबंधा णचंता हसंता^{११}
तहा वीर हम्मीर^{१२} संगाम मज्जे^{१३} तुलंता जुअंता^{१४} ॥
१८३^{१५} ॥ क्रीडाचक्रं^{१६} ।

संख्या तेन षड्यगणा इत्यर्थः शोभन्ते दीयन्ते । दण्डा लघवः स्वस्थाने
स्वस्थाने यत्र दश त्रिगुणाः सकला मात्रा भवन्ति त्रिंशन्मात्राः
पादे इत्यर्थः । एतच्छंदो वीररसे योग्यम् । उक्तं कंदः पारिजाते,
यकारैर्यदा संनिविष्टैरसैरादृतस्वास्वन्धं, तदा क्रीडाचक्रं भुजंगाधि-
राजोऽवदत् सत्यसंधः । इदं वीरसंभावकाव्यानुबन्धे मनोज्ञप्रबंधं,
कवीनां यशो निर्मलं संविधत्ते त्रिलोकीनिबद्धं ॥ (H).

१८३ । उदाहरति । यथा भूतवेताला नृत्यन्ति गायन्ति
खादन्ति कबन्धान्, शिवास्फारफेत्कारशब्दाः स्फोटयन्ति कर्ण-
रन्ध्राणि । कायस्तु व्यति स्फुरति मस्तकं कबन्धा नृत्यन्ति हसन्ति,
वीरहम्मीरः संगममध्ये तुलयन् ज्वलति ॥ कबन्धाः प्रेतशरीराणि,
हक्कशब्द उच्चैःशब्दो देशी, तुलयन् सम्पादयन् । (C).

१८३ । १ जही (A). २ भूष (F). ३ वेताल (B). ४ गावन्त (B).
५ सिवा (A). ६ फेर (A), फार (B & C). ७ हक्का (C). ८ वलंता (A),
वलन्ता (B & C). ९ वंधा (A). १० मत्ता (A), मत्ता (B & C). ११ Dropt
in (E). १२ हम्मीर (B & C). १३ मज्जे (E & F). १४ तुलंता (A),
जुअंता (E), जुज्जंता (F). १५. १०८ (A). १६ क्रीडाचक्रः (B & C).

आइ रगण हत्य^१ काहल ताल दिज्जहु^२ मज्झआ^३
 सह हार पलंत बिस्सवि^४ सब्ब लोअहि^५ बुज्झिआ^६ ।
 वेवि^७ काहल हार पूरहु संख कंकण सोहणा
 णाअ राअ भणंत सुंदरि चच्चरी मण^८ मोहणा ॥ १८४^९ ॥

१८३ । क्रीडाचक्रमुदाहरति, जहा इति । जहा — यत्र कबंधा
 — कबन्धान् खाए — भक्षयित्वा भूत वेताला — भूता वेतालाः एष्वंत
 गावंत — नृत्यन्ति गायन्ति, सिआ फार फेक्कार हक्का रवंता —
 शिवाः स्फारफेत्कारहक्का स्वत्यः कण रंधा फुले — कर्णरंधं स्फुटन्ति ।
 कआ टुड्ड — कायस्फुटति, मंथा — मस्तकं फुट्टेइ — स्फुटति, कबंधा
 एष्वंता हसंता — [कबंधाः] नृत्यन्ति हसन्ति, तथा — तत्र संगम
 मज्जे — संगममध्ये वीर-हस्मीरः तुलंता त्वरितः सन् जुझंता —
 युध्यते ॥ क्रीडाचक्रं निवृत्तं । (E).

१८३ । यथा । यथा भूतवेताला नृत्यन्तो गायन्ति खादयित्वा
 कबंधान् शिवाः स्फारफेत्कारहक्का स्वत्यः स्फुटन्ति कर्णरंधं । काय-
 स्फुटति, मस्तकं * * कबंधा नृत्यन्तो हसन्ति, तथा वीरः हस्मीरः
 संगममध्ये त्वरितं युध्यति[ते] ॥ (G).

१८३ । उदाहरणमाह, जहा भूत इत्यादि । यत्र भूताः
 वेताला नृत्यन्ति गायन्ति खादन्ति कबंधान्, शिवानां स्फाराः

१८४ । १ हत्य (A). २ दिज्जउ (B & C), दिज्जह (E). ३ मज्झआ (E), मज्झा (F). ४ पुषवि (B & C). ५ लोअस (B), लोअवि (C). ६ बुज्झिआ (E), बुज्झिआ (F). ७ देवि (E). ८ भण (E & F). ९ १८०

फेत्कारा अनुकरणैरुक्ताः शब्दाः बलन्ति प्रसरन्ति स्फुटन्ति कर्ण-
रन्ध्राणि । कृत्ता भल्लच्छिन्नमस्तकाः कबन्धाः शिरोरहिता वीरा-
नृत्यन्ति हसन्ति, तत्र वीरहवीरः संग्राममध्ये ज्वलन् भिलन्त इति
विपक्षसंमुखीभूय युद्धं करोतीत्यर्थः ॥ (H).

१८४ । आदौ रगणः हस्तः काहलं तालः दीयतां मध्ये शब्दः
हारः पतति पुनरपि शब्दः हारः दयमपि सर्वलोकैर्बुध्यते । द्वे
अपि काहले हारं पूरयन् शङ्खकङ्कणाभ्यां शोभना नागराजो-
भणति चर्चरी मनोहारिणी ॥ दयमपि शब्दहारौ वारदयमित्यर्थः,
एवं चर्चरीति योज्यम् । (C).

१८४ । अथाष्टादशाक्षरचरणस्य वृत्तस्थैकोनविंशत्युत्तरत्रिंशति-
सहस्र [८३०१८] तमं भेदं चर्चरीनामकं वृत्तं लक्षयति, आदौति ।
आदौ — आदौ रगण — [रग]णो मध्यलघुगण इत्यर्थः *** ताल —
तालो गुर्वादिस्त्रिकल इति यावत् दिञ्जह — दीयतां मञ्जुश्रु-
मध्ये एतदनन्तरमित्यर्थः सद् हार — शब्दहारयोः लघुगुर्वारिति
यावत् बिण्वि — दयमपि पलन्त — पतति शब्दहारौ वारदयं
[प]ततः, वेवि काहल — दावपि काहलौ लघू हार — हारं गुरु-
मित्यर्थः पूरज्ज — पूरय ततश्च सोहणा — शोभने संख कंकण —
शंखकंकणे लघुगण[गुरु] इति यावत् पूरयेति पूर्वेणान्वयः, हे सुन्दरि
सख्य लोअहि बुञ्जश्रु — सर्वलोकैर्बुद्धां मोहणा — मोहिनीं
चित्तस्थेति भावः चर्चरीं भण — कथय इति णाञ्च राञ्च — नाग-
राजः पिंगलः भणन्त — भणति ॥ रगण-सगण-जगणदय-भगण-

in (E). गण]रचितचरणा चर्चरीति फलितार्थः । (E).

जर्भन्ता (E), ३,

6342.

जहा,

पात्र^१ णेउर भंभणकइ^२ हंस सद सुसोहणा^३

थूर^४ थोर थणग्ग णच्चइ मोत्तिदाम^५ मणोहरा ।

वाम दाहिण^६ धारि^७ धावइ तिक्ख चक्खु कढक्खआ^८

काहु^९ णाअर^{१०} गेह मंडणि^{११} एहु^{१२} सुंदरि पेक्खिआ^{१३} ॥

१८५^{१४} ॥ चर्चरी^{१५} ।

१८४ । आइति । आदौ रगणो हस्तः काहलः तालो दीयते मध्ये शब्दहारौ पततो द्वयमपि सर्वलोकैर्बुद्धां । द्वावपि काहलौ द्वारं पूरय शंखकंकणं शोभनं नागराजो भणति सुंदरि चर्चरीं भण मोहिनीं ॥ हस्तः सगणः, काहलो लघुः, तालो गुरुलघुरूपो-
गणः, शब्दहारौ लघुगुरु द्विवारं कार्यौ द्वयर्थः, शंखो लघुः कंकणं गुरुः ॥ (G).

१८४ । आइ रगण इत्यादि । आदौ रगणः हस्तः काहलः तालो दातव्यो मध्ये शब्दहारौ पततः द्वावपि सर्वलोकैर्बुद्धा । द्वौ काहलौ द्वारं पूरय शङ्खः कङ्कणं शोभनः नागराजो भणति सुन्दरी चर्चरी मनोमोहनी ॥ आदौ रगणस्ततो हस्तः सगणस्ततः

१८५ । १ पाए (C). २ जंभणकइ (A), जंभणकइ (F). ३ सुसोहणा (A), सुसोहणा (B), सुसोहणा (E). ४ थोर (A), थूल (E & F). ५ मोत्ति-
मदाम (C). ६ दाहिण (B & C). ७ धावइ (B), धालि (E & F). ८ कढ-
क्खआ (A), कलक्खआ (B & C). ९ काहि (A, B & C). १० पूरय (A, B & C). ११ मण्डिण (B & F). १२ एहु (A), एहि (B & C). १३ देक्खिआ (A & F). १४ १८१ (A). १५ चाचरी (C).

काहलौ लघुस्ततस्तालो गुरुलघुरूपो मध्ये देयः, शब्दहारौ लघु-
गुरु पततः वारद्वयं तेन पुनरपि शब्दहारौ लघुगुरु पततः, द्वौ
काहलौ लघू ततो हारं गुरुं पूरयतः, शंखो लघुः ततः कंकणं
गुरुः, शोभनः नागराजो भणति चर्चरीच्छन्दः, चर्चरी कौटुम्भी
सुन्दरी अतश्च मनोमोहनी, अन्यापि सुन्दरी हारशंखकंकणैः
शोभना भजति सुन्दरीपदं । (H).

१८५ । उदाहरति । पादे नूपुरं झणझणायते हंसशब्दसुशोभनं
स्थूले विस्तीर्णस्तनाग्रे नृत्यति मौक्तिकदाम मनोहरं । वामदक्षिण-
पार्श्वयोर्धावति तीक्ष्णचक्षुःकटाक्षः, कस्य नागरस्य गेहमण्डनी
सुन्दरीयं प्रेक्ष्यते ॥ थोरशब्दो विस्तीर्णं देशी, धारशब्दः पार्श्वं,
तीक्ष्णशब्दश्चक्षुर्विशेषणम् । (C).

१८५ । चर्चरीसुदाहरति, पात्र एउरेति । हंस सह स्त्रुमोहणा
— हंसशब्दवत् सुशोभनं एउर — नूपुरं यस्या इति शेषः यथा-
यथं योजनीयः पात्र — पादयोः झंझणक्कद — झंझणायते, थोर
थणग — विस्तीर्णस्तनाग्रे थूल — स्थूलं मणोहर — मनोहरं मोत्ति-
दाम — मौक्तिकदाम एच्चद — नृत्यति, तिक्खचक्खु क[ठक्ख]आ
— तीक्ष्णचक्षुःकटाक्षः वाम दाहिण — वामदक्षिणयोर्भागयोरिति
भावः * * * । (E).

१८५ । यथा । पादे नूपुरं झंझणायते हंसशब्दसुशोभनं, स्थूलं
स्थूलस्तनाग्रे नृत्यति मौक्तिकदाम मनोहरं । वामदक्षिणयो-
र्धारयोर्धावति तीक्ष्णचक्षुःकटाक्षः, कस्यचिन्नागरस्य गेहमण्डनीयं
सुन्दरी दृष्टा ॥ (G).

मो सो जो^१ स त तो^२ समंत गुरबो^३ एऊण^४ विंसाउणो^५
 पिंडोअं सउ बीस^६ मत्त भणिअं अठ्ठासि जोणी उणो^७ ।
 जं छेहत्तरि वसअओ^८ चउ पओ^९ बत्तीस रेहं^{१०} उणो^{११}
 [चो]आलीसह^{१२} हार^{१३} पिंगल भणे^{१४} सहूलसट्टा^{१५}
 मुणो ॥ १८६^{१६} ॥

१८५ । उदाहरणमाह, पात्र णेउर इत्यादि । पादे नूपुरं
 झणझणायते हंमशब्दवत् सुशोभनं स्थूलोच्चस्तनाये नृत्यति मुक्तादाम
 मनोहरं । वामदक्षिणयोर्धाद्योर्धाडि लोके प्रसिद्धं * * तौह्यचक्षुः-
 कटाक्षः, कस्य पुरुषस्य गेहमण्डनकर्त्रीयं सुंदरी दृष्टा ॥ (H).

[In MS. (H), a metre named मुक्ताहारः is transcribed with an
 example from another book. As this has not been mentioned in
 any of the other MSS, so it has not been adopted here.—Ed.]

१८६ । अथोनविंशत्यक्षरा । मो ऽऽऽ सो ।।ऽ जो ।ऽ। स
 ।।ऽ त ऽऽ। अस्य द्वयं तदन्ते गुरुः एकोनविंशतिर्वर्णाः पिण्डोऽयं
 विंशत्यधिकशतं मात्राणां भणितम् अष्टाशीतियोनिः पुनः । यत्

१८६ । १ जे (B). २ ता (A, B & C). ३ गुरबो (A), गुरबो (B & C).
 ४ एऊण (A), एऊण (F). ५ विंसावणो (E & F). ६ विंस (F). ७ जो णिपुणो
 (A), जो णीपुणो (B & C). ८ वसअओ (A, B & C). ९ पओ (A). १० रेहं
 (A), रेहे (E). ११ सुणो (A), पुणो (B & C). १२ अयालीसह (A & B),
 चौवालीसह (C & E), चौवालीसह (F). १३ णाम (A, B & C). १४ कइं
 (A, B & C). १५ सहूल सो सट्टो (A). १६ १८६ (A).

षट्सप्ततिवर्णानां चतुर्भिः पादैर्द्वात्रिंशद्रेखं जाने [?] राज्ञा [?]
नागानां [?] नाम्ना पिङ्गलेन कविना शार्दूलः [?] संसज्यते ॥ सट्ट इति
पाठे शार्दूलसट्टक इति नाम, जाणे इत्यस्य ज्ञायत इत्यर्थः ।
चतुर्भिः पादैः विंशत्यधिकगतं मात्राणाम् अष्टाशीतिमात्राणां
योनिः स्थानं चतुश्चत्वारिंशद्गुरवः । (C).

१८६ । अथैकोनविंशत्यक्षरचरणस्य वृत्तस्य पंचलचं चतुर्विंशति-
सहस्रमष्टाशीत्युत्तरं शतद्वयं ५२४२८८ भेदा भवन्ति, तत्र सप्तत्रिं-
शोत्तरशतद्व[त्र]याधिकैकोनपंचाशत्सहस्रोत्तरैकलक्षतमं [१४८३३७]
भेदं शार्दूलविक्रीडित[?]नामकं वृत्तं लक्षयति, मविति । जं — यत्रै-
कोनविंशत्यक्षरचरणे वृत्ते प्रथमं मो — मगणस्तिगुरुर्गणः, ततः सो
— सगणोऽंतगुरुः, ततश्च जो — जगणः मध्यगुरुः, ततश्च समंत-
गुरवो — सम्यगंते गुरुर्येषां तादृशाः स त तो — सतताः सगण-तगण-
तगणा इत्यर्थः सगणोऽंतगुरुस्तगणोऽंतलघुः पुनश्च तगण इत्यर्थः,
एवंप्रकारेण पादे एऊण विंसा वणो — एकोनविंशतिवर्णाः पतन्ति,
यत्र च चउ पओ — चतुःपादे पिंडोअं — पिण्डीभूताः पुनः वत्तीस
रेहे — द्वात्रिंशद्रेखाः लघव इत्यर्थः अट्टासि जोणी — अष्टाशीति-
योनयः अष्टाशीतिमात्राणां कारणानीति यावत् चौ[चो]आली-
[सह] हार — चतुश्चत्वारिंशत् हारा गुरवः येषामष्टाशीतिमात्रा-
भवन्ति तादृशाश्चतुश्चत्वारिंशद्गुरव इत्यर्थः, एवंप्रकारेण केहत्तरि
वसुओ — षट्सप्ततिवर्णाः प्रतिचरणं [?] सउ बीस मत्त — विंशत्य-
धिकगतमात्रासु भणिअं — भणिताः, तत् सट्टलसट्ट — शार्दूलसाटकं
मुणो — जानीत इति पिंगल भणे — पिंगलो भणति ॥ (E).

१८६ । अथैकोनविंशत्यक्षरा अतिधृतिः ॥ मो सो इति ॥ म स
ज स त ताः समंतगुरवः एकोनविंशतिर्वर्णाः पिंडीभूताः शतं
विंशतिर्मात्रा भणिता अष्टाशीतियोनयः पुनः । यत् षट्सप्ततिवर्णा-
श्चतुःपदेषु द्वात्रिंशद्रेखं पुनश्चतुश्चत्वारिंशत् हारः पिंगलभणितं
शार्दूलशाटकं जानीहि ॥ हारो गुरुरन्ते कार्यं इत्यर्थः, अष्टाशीति-
रिति गुरुमात्रापरं । (G).

१८६ । ऊनविंशत्यक्षरप्रस्तारस्य कतिचित् क्दंशि वदति
मो सो जो इत्यादि । मः सः जः सतताः समंतगुरुका एकोन-
विंशतिः पुनः पिण्डोऽयं शतं विंशतिर्मात्रा भणिता अष्टाशीति-
र्यानिः पुनः । यत्र षट्सप्ततिर्वर्णाश्चतुःपदेषु द्वात्रिंशद्रेखाः प्राप्ता-
एकचत्वारिंशन्नाम पिंगलकवेः शार्दूलशाटको ज्ञातः ॥ मो मगणः,
सः सगणः, जो जगणः, सः सगणः, तस्तगणः, पुनस्तस्तगणः, सम-
न्तगुरवः अन्ते गुरुर्येषां ते तथा सतता एकोनविंशतिर्वर्णाः पदे
अस्य क्दंसः सकलगुरीरं विंशत्यधिकशतं मात्राः पिण्डः शरीरं,
तत्रापि भागमाह योनिरष्टाशीतिः, योनिर्जन्मस्थानं कलादयेन
गुरुरेकश्चतुश्चत्वारिंशद्गुरुणामष्टाशीतिः कला योनिस्त्यत्तिस्थानं
चतुर्भिः पदैः षट्सप्ततिवर्णाश्चतुर्षु पदेषु द्वात्रिंशल्लघवः । एवं गण-
वर्णमात्रालघूनि कथयित्वा पारिशेष्याद्गुरुसंख्यां कथयति, एक-
चत्वारिंशन्नामसंख्याकाश्च गुरवो भवन्ति, कवेः पिंगलस्य नाम पिंगल-
इत्यक्षरत्रयम् एकचत्वारिंशत् त्रयश्च तेन चतुश्चत्वारिंशद्गुरवो भवन्ति
यत्र तत् शार्दूलशाटकं ज्ञातं । (H).

जहा,

जे लंका^१ गिरि मेहलाहि^२ खलिआ^३ संभोग खिणो^४ रई
फारफुल्ल^५ फणावली कवलणे^६ पत्ता दरिद्रत्तणं^७ ।
ते इहिं^८ मलयागिला विरहिणी णीसास^९ संपक्किणो
जादा भक्ति सिमुत्तणे वि बहला^{१०} तारुण पुष्पा विओ^{११} ॥
१८७^{१२} ॥ सादूलसट्ट । (C).

१८७ । उदाहरति । ये लङ्कागिरिमेखलायाः खलिताः
संभोगखिन्नोरगीष्कारोत्फुल्लफणावलीकवलनेन प्राप्ता दरिद्रत्वं ।
इदानीं ते मलयानिला विरहिणीनिःश्वाससम्पर्किणो जाताः
श्रीं शिशुत्वेऽपि बहलास्त्वारुण्यपूर्णा इव ॥ (C).

१८७ । गार्दूलसाटकुमुदाहरति, जे लंकेति । जे — ये लंका
गिरि मेहलाहि — लंकागिरिमेखलायाः त्रिकूटाचलकटकादित्यर्थः
खलिआ — खलिताः ततश्च संभोगखिन्नोरगीष्कारोत्फुल्लफणावली-
कवलनेन दरिद्रत्तणं — दरिद्रत्वं पत्ता — प्राप्ताः । ते इहिं —
इदानीं मलयानिलाः विरहिणीनिःश्वाससंपर्किणः संतः शिशुत्वेऽपि
तारुण्यपूर्णा इव बहला जाताः ॥ कर्पूरमंजरीसाटके देवीनियुक्त-
विचक्षणायाः वाक्यमेतत् । (E).

१८७ । १ ते लङ्का (B). २ मेहलासु (A), मेहलाद (B & C). ३ खलीया
(E). ४ खिणो (A). ५ फारफुल्ल (A), फारफुल्ल (B & C), फारफुल्ल (E).
६ फणावली (E). ७ इविकुत्तण (B). ८ इण्हि (B & C), इन्दि (E).
९ णीसा (B), निसास (E). १० बहला (B & C). ११ पुष्पा विओ (A & C).
१२ १८८ (A).

पत्थारे^१ जह^२ तिसि^३ चामर वरं दीसंति वसुज्जलं^४
 उक्किठं^५ लहु विसि^६ चामर तहा उठ्ठीअ^७ गंधुगुरो^८ ।
 तिसो^९ दिस^{१०} सुगंध^{११} चामर तहा गंधा जुआ^{१२} चामरं
 रेहंतो^{१३} धअपट्ठ^{१४} अंत कहिअ^{१५} सटूल बिकीडिअ^{१६} ॥

१८८^{१०} ॥

१८७ । यथा । ये लंकागिरिमेखलाभ्यः स्वलिताः संभोग-
 खिन्नोरगीस्फारोत्फुल्लफणावलीकवलनैः प्राप्ता दरिद्रत्वं । ते इदानीं
 मलयानिला विरहिणीनिःश्वाससंपर्किणो जाता झटिति शिशुत्वे-
 ऽपि बज्जलास्तारुण्यपूर्णा इव ॥ (G).

१८७ । उदाहरणमाह, जे लङ्का इत्यादि । ये लङ्कागिरि-
 मेखलातः स्वलिताः संभोगखिन्नोरगीस्फारोत्फुल्लफणावलीकवलने
 प्राप्ता दरिद्रत्वं । ते इदानीं मदनाविला [?] विरहिणीनिःश्वास-
 संपर्किणो जाता झटिति शिशुत्वेऽपि बज्जलास्तारुण्यपूर्णा इव ॥ (H).

१८८ । अमुमेवार्थं प्रकारान्तरेण स्पष्टयति, पत्थारे इति ।
 प्रस्तारय त्रीणि चामराणि दृश्यन्ते वर्णोज्ज्वलानि, उत्थापनीयौ

१८८ । १ पत्थारे (A). २ तह (A), जह (B & C). ३ तिसि (A).
 ४ वणुज्जलं (E), वणुज्जलं (F). ५ तवेचं (A & B), उठ्ठेणं (C). ६ विणि
 (A). ७ तवेच (A & B), उठ्ठेच (C). ८ गंधगुरो (B & C), गंधुगुरो (E).
 ९ तिणे (A & B), तिसि (C). १० दुण (B & C). ११ सुगंध (E). १२ चवे
 (A & C), जवे (B). १३ हेरं (F). १४ धअपट्ठ (A), जलपट्ठ (B), अचट्ठ
 (C). १५ करणे (A, B & C). १६ सटो मुणे (A), सट्टा मुणे (B & C).
 १७ १८४ (A).

लघू द्वौ चामरं तथा उत्थाप्यौ गन्धगुरू । त्रयो दीयन्तां सुगन्धा-
श्चामराणि तथा गन्धश्च द्वे चामरे राजमानो ध्वजपटोऽन्ते कथितः
शार्दूलसंस्थापने ॥ सट्टो मुणे इति पाठे शार्दूलशट्टको ज्ञायत इत्यर्थः,
सं[प्र]स्तारय विस्तारय, सुगन्धाः शोभना गन्धा लघवस्तथा त्रीणि
गुरूणि, ध्वजपट आदिलघुस्तिकलः । (C).

१८८ । पुनरपि शार्दूलविक्रीडितं प्रकारान्तरेण लक्षयति, पत्यारे
इति । जह — यत्र पत्यारे — प्रस्तारे वणूज्जलं — वर्णोज्ज्वलानि
तिष्ठि चामर बरं — त्रीणि चामरवराणि गुरूणि दीयन्ति — दृश्यन्ते,
ततश्च उत्क्रिष्टं — उत्क्रष्टं लज्ज विणि — लघुद्वयं चामर — चामरं
गुरुरित्यर्थः तद्वा — तथा गंधुगुरो — गंधो लघुः गुरुश्च उट्टीत्र —
उत्थापितः दत्त इत्यर्थः । तद्वा — तथा तिष्ठो त्रयस्त्रौणि वा
सु[सु]गंध — सुगन्धाः शोभना लघव इत्यर्थः चामर — चामराणि
गुरवः दिष्टि — दीयन्ते, ततश्च गन्धा — गंधो लघुः जुआ चामरं —
द्वे चामरे गुरु अंत — अन्ते पादांते चामरद्वयांते वेत्यर्थः रेहंतो —
राजमानः ध्वजपट्ट — ध्वजपटो लब्धादिस्तिकल इति यावत्
कहिअं — कथितं तत्सद्वल विक्रीडितं — शार्दूलविक्रीडितं ॥ (E).

१८८ । पत्यार इति । प्रस्तारे यत्र त्रयः चामरवरा दृश्यन्ते
वर्णोज्ज्वलमुत्क्रष्टं लघुद्वयं चामरं तथोत्थापितो गंधो गुरुः । त्रयो
दत्ताः सुगन्धाश्चामरास्तथा गंधो युग्मचामरं राजमानो ध्वजपटोऽन्ते
कथितः शार्दूलविक्रीडितं ॥ चामरं गुरुः, गंधो लघुः, ध्वजपटो-
लघुगुरु । संज्ञांतरार्थं पुनरुक्तिः । (G).

१८८ । पूर्वोक्तलक्षणमेव प्रकारान्तरेण सुगमलक्षणं करोति,

जहा,

जं धोत्रंजण लोल^१ लोत्रणजुत्रं लंवाल^२अगं मुहं
 हत्या^३लंबिअ केस पल्लव^४चए घोणंति^५ जं बिंदुणो^६ ।
 जं एकं सिअत्रं^७चलं^८ णिवसिदं^९ तं एहाण^{१०} केलिट्ठिआ^{११}
 आणीदा इअ मभ्भ^{१२}देक जणणी जोईसरेणा^{१३}मुणा ॥
 १८६^{१४} ॥ शार्दूलस्य लक्षणद्वयमेतत् । (A). सद्गूल (B & C).

पत्त्यारे इत्यादि । प्रस्तारे तत्र त्रयश्चामरवरा दृश्यन्ते वर्णोज्ज्वलं
 तथा चैवं लघुद्वयं चामरं तथा चैव गंधो गुरुः । त्रयो दत्ताः
 सुगंधाः चामराणि तथा गन्धश्च द्वे चामरे शोभमानो ध्वजपटो-
 ऽन्तकरणे शार्दूलशाटको ज्ञातः ॥ प्रस्तारे त्रीणि चामराणि गुरव-
 स्ततो वर्णोज्ज्वलं यथा स्यादेवं लघुद्वयं कर्तव्यं तथाच चामरं
 गुरुस्तथाच गन्धो लघुस्ततो गुरुस्तत्स्वयः सुगन्धा लघवः तथैव
 चामराणि त्रीणि गुरव इत्यर्थः ततो गन्धश्च लघुस्ततो द्वे चामरे
 गुरुद्वयमन्तकरणेऽन्ते शोभनध्वजपटस्त्रिकलो लघुगुरुरूपः, शार्दूल-
 शाटकमिति वृन्दसो नाम । अत्र द्वादशवर्णेषु यतिः, सप्तसु वर्णेषु
 यतिः, कचिदादौ सप्तसु वर्णेषु यतिः ततो द्वादशसु वर्णेषु यतिः ।

१८६ । १ सोण (A, B & C). २ लंवाल (B). ३ चट्वा (A). ४ पल्लव
 (A). ५ धोत्रंति (A), दोहंति (B), दोलन्ति (C). ६ भिक्खाण्णा (C).
 ७ सिचच्चं (A, B & C). ८ चञ्जणं (B & C). ९ णिवसिच्चं (F). १० तं
 णाण (A), तन्नाण (B), तच्चाण (C). ११ केलिट्ठिदा (B & C). १२ मग्ग
 (B & C). १३ जोईसरेणा (A, C & E). १४ १८६ (A).

उक्तं कंदःपारिजाते, मः सो जः सतता गुरुश्च विरतिः सूर्यै-
रथाश्चैर्भवेत्, नागानामधिपेन तन्निगदितं शार्दूलविक्रीडितम् ।
एतत्प्राकृतकाव्यनिर्मितिविधौ संकीर्त्यते शाटकं, विच्छेदः क्वचिदस्य
सप्तदिनकृत्यस्तोऽपि संलक्ष्यते ॥ (H).

१८६ । उदाहरति । यद्वौताञ्जनशोणलोचनयुगं लंबालकायं
मुखं हस्ताकृष्टकिंशुकपल्लवचयैर्घूर्णन्ति भृङ्गाङ्गनाः । यदेकं सिच-
याञ्चलं निवसितं तत् स्नानकेलिस्थिता आनीता इयमद्भुतैकजननी
योगीश्वरेणात्मना ॥ इदं कर्पूरमञ्जर्यां भैरवानन्दयोगिमन्त्राकृष्ट-
नायिकावर्णनं । (O).

१८६ । शार्दूलविक्रीडितमुदाहरति, जमिति । जं धौअञ्जण
लोल लोअण जुअं—यस्मात् धौताञ्जनलोललोचनयुगं धौतमञ्जनं
यस्य तादृशं लोचनयुगं यस्मिंस्तत्तादृशमित्यर्थः लंबालअग्रं—
लंबालकायं लंबान्यलकान्यग्रे यस्य तत्तादृशं मुहं—मुखमित्यर्थः
तथा जं—यतः हत्यालंबिअ केस पल्लव चए—हस्तालंबितकेशपल्लवचये
विंदुणो—विंदवो घोणंति—घूर्णंति परितो भ्रमंतौति यावत् ।
तथा जं—यस्मात् एकं सिअअंचलं णिवसिअं—एकं सिचयाञ्चलं
निवसितं एहाणकेलिठिआ तं—तस्मात् हेतोः स्नानकेलिस्थिता
अञ्जदेक्क जणणी—अद्भुतैकजननी आश्चर्यमुख्योत्पत्तिभूमिरिति
यावत् इअ—इयं कर्पूरमञ्जरी अमुना जोईसरेण—योगी-
श्वरेण कापालिकभैरवानंदेन आणीदा—आनीता ॥ यतो नेत्रयो-
रञ्जनं धौतं विंदवश्च केशपा[शा]द्योतंति एकमेव च वस्त्रं धृतं,
ततः स्नानकेलिस्थेयमानीतेत्यर्थः । भैरवानंदाकृष्टां कर्पूरमञ्जरीं

प्रेक्ष्य विदूषकं प्रति राज्ञो वाक्यमेतत् । शार्दूलविक्रीडितं
निवृत्तं । (E).

१८८ । यथा । यद्वीतांजनलोललोचनयुगं लंबालकायं मुखं
हस्तालंबिनि केशपल्लवचये घूर्णन्ति यद्विंदवः । यदेकसिचयांचलं
निवसितं तत्तत्तानकेलिस्थिता आनीता इयमद्भुतैकजननी योगी-
श्वरेणामुना ॥ (G).

१८९ । उदाहरणमाह, जं धोत्रं इत्यादि । यस्याः धौताञ्जन-
शोणलोचनयुगं लम्बालकायं मुखं हस्तालम्बितकेशपल्लव[च]ये
घूर्णन्ते यत्र विंदवः । ययैकं सिचयाञ्चलं निवसितं तत्तत्तानकेलि-
स्थिता आनीता इयमद्भुतैकजननी योगीश्वरेणामुना ॥ सिचयः
परिधानवस्त्रं । सिचयः प्रोतसाटक इति त्रिकाण्डशेषः । भैरवा-
नंदाकृष्टायाः स्नानस्थितायाः कर्पूरमञ्जर्यां वर्णनं । (H).

[NOTE.—The following verses are found in MS. (A), but in none of the others.—Ed.]

दह बंभण दह खन्तिअउ दह वेसउ दह सुह ।

बष्णं पर तह एक अउ साला जाति पसिद्ध ॥ १८६ ॥ [दोहा]

तिऊ पाए उणबिंस अक्खर धरो एकेण बीहं मुणो

मत्ताणं सउ बीह १२० पिंड सअले तेत्तार हारं थुणो ।

गंधोअं चउतीस ३४ कंद सअलें सेसेण सुज्जाणिओ

बळेणं सतहत्तरेहिं [७७] भणिअं गुंजाण सो सट्ठओ ॥ १८७ ॥

बिह पाए बिह कण सेस भणिअं एउण बीसं धरो

बि[अ]चालीसह [४२] हार अक्कि सअले कत्तीस रेहा भ[ध]रो ।

वषाणं अठहत्तरेहिं सअले वीहोत्तरं सत्तआ
 बिस्सासे विज्ज ठाम ठाम भणिअं हठ्ठील सो सट्ठओ ॥ १८८ ॥
 तिज्ज पाए बिह वष सेस भणिअं एउए एको ए[प]अं
 उणअस्सी ७९ तह वष ठाम धरिअं एआरिसं हारअं ।
 अठतीसे लज्ज तच्छ तच्छ कदणा बिस्साम वे जंपिओ
 सुच्छंदो भण सेस एअ एण्डणो मोहद्द सो सट्ठओ ॥ १८९ ॥
 असि ८० वषो चउ पाअ पाअ कदणा दिट्ठाण किट्ठाणअं
 गुरु चालीसह चारिसेण ४० लज्जआ दिट्ठाण किट्ठाणअं ।
 एउ जोणी गण मझ्झ मझ्झ सअले वीहोत्तरं सत्तओ
 भणु सेसा दअ कंदु बंध सुरसो पंचाणु* सो सट्ठओ ॥ १९० ॥
 सट्ठलो पढमो वि गुंज सहठी मोहद्द पंचाअणो
 दंकालो सब लंगु बेणुणु एखी हिंसालु बिच्चारिओ ।
 णिस्संको हिअआरु मोर रुररी बिंवारु वीहंसणो
 उद्धंगो रुहिरासिणो मिअपई संचारि मोहा मुणो ॥ १९१ ॥
 कुंडो कक्कसु जंपु गंड विकटो दंतारि तक्कारिओ
 मीणो भीसण वक्करो भअकरो लंगूर लीलाअरो ।
 उद्धक्को कटणो गुरार ररवौ पप्फुंद फुक्कारिओ
 एकक्के गुरु लोपि जूअ लज्ज हो एआरिसो सट्ठओ ॥ १९२ ॥

[इति] ग्राहूलप्रकरणम् ।

* [This metre is elsewhere described as सत्तेभविक्रीडितम्. Vide Ghosha's Compendium, p. ९८.—Ed.]

ठडवि^१ दिअवर जुअल^२ मज्झ^३ करअल करहि^४
 पुण^५वि दिअवर जुअल^६ सज्ज^७ बुहअण^८ करहि ।
 सरस गण विमल जह^९ णिठठविअ^{१०} विमल मड
 तुरिअ कइ^{११} उरअ वड^{१२} चंदमल^{१३} कहइ सइ^{१४} ॥ १६०^{१५} ॥

१६० । स्थापय द्विजवरयुगलं मध्ये करतलं कुरु पुनरपि
 द्विजवरयुगलं मध्ये करतलं कुरु । सरसगणो विमलो यत्र श्रुत्वा
 स्थाप्यते मनोगतिना विमलमतिना उरगकविना चन्द्रमाला कथ्यते
 सदा ॥ मध्यपदसमभिव्याहाराद् आदावन्ते च द्विजवरयुगलं प्रत्या-
 ख्यते, तदेव द्रष्टव्यं पुनरपीत्यादिना । (C).

१६० । अथैकोनविंशत्यक्षर[चर]णस्य वृत्तस्य चतुःसप्तत्यु[षष्ट्यु]-
 न्तरशतद्वयाधिकत्रयोविंशतिसहस्राधिकपंचलक्ष[५२३२६४]तमं भेदं
 चंद्रमालानामकं वृत्तं लक्षयति, ठडवीति । दिअवर जुअल—
 द्विजवरयुगलं चतुर्लक्षात्मकगणद्वयमिति यावत् ठडवि—स्थाप-
 यित्वा मज्झ—मध्ये द्विजवरद्वययुगयोरंतराले इति यावत् कर-
 अल—करतलं गुर्वंतं सग[ण]मित्यर्थः करहि—कुरुष्व, पुणवि—

१६० । १ ठडव्य (B & C). २ जुअ (A), जुलअ (C). ३ मज्झ (E).
 ४ करह (A). ५ पुण (B & C). ६ Dropt in (E). ७ मज्झ (A, B & C).
 ८ करअल (A & C), dropt from बुहअण up to अमिअ in the first
 quadrant of the next śloka (B), बडअण (F). ९ जोह (A), जइ (C).
 १० सुणि चवड मज्झइ (A), सुणि चवड मणगइ (C), णि ठठतिअ (E).
 ११ विमल मड (A & C). १२ कइ (A & C). १३ चंदमलु (E), चंदमल
 (F). १४ सोइ (A). १५ १६० (A).

पुनरपि हे बुधज्ज — बुधजन दिअव[रयु]अल — द्विजवरयुगलं
 सज्ज — सज्जं करहि — कुरुष्व । एवं च विमलाः सरसगणाः पंचेति
 शेषः जह — यत्र नितरां स्थाप्यंते विमल मद — विमलमतिः
 तुरिअ कइ — त्वरितकविः उरग बइ — उरगपतिः सइ — तां चंद्र-
 मलु — चंद्रमालां [कहइ —] कथयति ॥ अत्र पुणवि दिअवर-
 जुअल मज्झ करअल करहीति कचित्पाठः, मज्झ करअल —
 मध्यकरतलं मध्ये करतलं यस्य तादृशं द्विजवरयुगलं पुनरपि
 कुरुष्वेत्यर्थः, परंतु अत्र पूर्वाक्तात् मध्ये करतलं कुरुष्वेत्यत्र
 मध्यपदसमभिव्याहारादेवाग्रिमद्विजवरस्य मध्यकरतलत्वप्राप्त्या पुन-
 र्मध्यकरतलमिति द्विजवरविशेषणं पद्यपूरणायैवेति संप्रदाय-
 विदः, द्विजवर[द्वय]सगणोत्तरद्विजवर[द्वय]रचितचरणा चंद्रमालेति
 निष्कर्षः । (E).

१८० । ठईति । स्थापयित्वा द्विजवरयुगलं मध्ये करतलं कुरुष्व,
 पुनरपि द्विजवरयुगलं सज्जं बुधजन कुरु । सरसगणं विमलं यत्र
 निष्ठाप्य विमलमतिस्त्वरितकविरुगपतिश्चंद्रमालां कथयति तां ॥
 मध्ये द्विजवरयुगयोर्मध्ये इत्यर्थः । द्विजवरश्चतुर्लघुः, करतलः
 सगणः । (G).

१८० । ठइवि इत्यादि । संस्थाप्य द्विजवरयुगलं मध्ये करतलं
 कुरु, पुनरपि द्विजवरयुगलं मध्ये करतलं कुरु । सरसगणा विमलाः
 यान् श्रुत्वा धारयति मनोगतिं विमलमतिरुगकविश्चंद्रमालां
 कथयति सः ॥ संस्थाप्य द्विजवरयुगलं चतुर्लघून् मध्ये करतलं
 सगणं कुरु, पुनरपि द्विजवरयुगलमष्टलघूनेतावता गणपूर्तिर्जाता ।

जहा, अमित्र कर किरण धरु^१ फुल्ल^२ णव कुसुम^३ बण^४
 कुबित्र भद्र^५ सर ठवद्र काम णित्र धणु^६ धरद्र^७ ।
 रवद्र पिक समत्र णिक^८ कंत तुत्र^९ यिर हित्रलु^{१०}
 गमित्र दिण पुणु^{११} ण मिलु^{१२} जाहि^{१३} सहि पित्र
 णित्रलु^{१४} ॥ १८१^{१५} ॥ चंद्रमाला ।

पाठक्रममाह, मध्ये हृदयमध्ये कलकलं कुरु, कलेन उच्चैःस्वरेण
 पठेत्यर्थः । यत्र सरसगणा विमला यान् श्रुत्वा मनो गतिं मन-
 स्वाञ्चल्यं धारयति, वहिश्चाञ्चल्यं न प्रकटं भवति, मनः स्थिरौघ्य
 शृणोति वा, विमलमतिरुगकविरेतच्छंदः चंद्रमालां भणति सः ।
 अत्र दशसु वर्णेषु यतिः, पुनर्नवसु वर्णेषु यतिः । उक्तं छंदःपारि-
 जाते, कुरु सविरति दश लघुमेकगुरुमथ र[व]सुल-मिति रचय
 गणनिचयमत्र सुभणितिकुशल । अभिनवरसपरिणति चंद्रगति
 किल भवति जगति सकलकविगुरुनागपतिरभिलषति ॥ (H).

१८१ । उदाहरति ! अमृतकरः किरणधरः फुल्लं नवकुसुमवनं
 कुपितो भूत्वा शरं स्थापयन् कामो निजं धारयति धनुः । रौति
 पिकः समये निजे कान्तस्तव स्थिरहृदयः नूनं गतं दिनं न मिलति

१८१ । १ धर (A, B & C). २ फुल्ल (A, B & C). ३ कुसुम (A).
 ४ बण (A & C). ५ Dropt in (B). ६ धणू (E). ७ and ८ Transposed
 in (A, B & C). ८ णिक (C). ९ तुत्र (F). १० हित्रलु (B),
 हित्रलु (C). ११ चणु (B). १२ मिल (A), मिष (B), ण मिलद्र ण (C).
 १३ ताहि (A). १४ णित्रलु (B), णित्रलु (C). १५ १८४ (A).

पुनर्याहि सखि प्रि[य]निकटं ॥ निजसमयो वसन्तः, नूनं निश्चितं,
तस्माद्याहि । (C).

१८१ । चंद्रमालामुदाहरति, अमित्र करेति । अमित्र कर —
अमृतकरः किरण — किरणान् धरु — धरति, वण — वनं फुल्ल
एव कुसुम — फुल्लनूतनपुष्पं जातमिति शेषः, काम — कामः कुबिअ
भ[द] — कुपितो भूत्वा शरं ठवद — शरान् स्थापयति णिअ धणू —
निजधनुः धरद — धरति । पिक — पिकः कोकिलः समअ —
समये वसंतकाले णिक — समीचीनं यथा स्थान्तथा रवद — रौति,
तुअ — तव कांत — कांतः प्रिय इत्यर्थः थिर हिअल्लु — स्थिर-
हृदयः, गमिअ दिण — गमितानि दिनानि पुनः ए मिलु — न
मिलन्ति, सहि — हे सखि तस्मात् त्वं पिअ णिअल्लु — प्रियनिकटे
जाहि — गच्छ ॥ कलहांतरितां कांचिन्नायिकां प्रति सखी-
वाक्यमेतत् । (E).

१८१ । यथा । अमृतकरः किरणान्धरति, फुल्लति नवं कुसुम-
वनं, कुपितो भूत्वा शरान् स्थापयति कामो निजधनुर्धरति ।
रौति पिकः समये सम्यक्, कान्तस्तव स्थिरहृदयो गता दिवसाः
पुनर्न मिलति, याहि सखि प्रियनिकटे ॥ (G).

१८१ । उदाहरणमाह, अमित्र इत्यादि । अमृतकरः किरणं
धारयति, फुल्लवज्जकुसुमं वनं, कुपितो भूत्वा शरं स्थापयति कामो-
निजं धृत्वा धनुः । रवीति पिकः, समयः समीचीनः, कान्तस्तव
स्थिरहृदयः स्थिरप्रेमा, गतं दिनं पुनर्न मिलति, याहि सखि
प्रियनिकटं ॥ (H).

करिअ जसु सुगुणजुअ^१ विमलमइ महिअले
ठइअ ठइ रमणि सरस गण^२ पअ पअ अले^३ ।
दिअवर^४ चउ चउ पअहि भण^५ फणिबइ मही^६
कमल गण सरस मण सुमुहि धवलअ कही^७ ॥ १६२^८ ॥

१६२ । कुरुष्व रसं श्रुत्वा युवते विमलमते महीतले स्थाने
स्थापय सुसुखि सगणं पदपदतले । द्विजगणाश्चतुश्चतुर्षु पादेषु भणति
फणिपतिर्महीधरं [?] नगणं भण शशिवदने धवले ॥ पदपदतले
सर्वेषां पदानामन्ते सगणं, तथाचादौ जानीहि द्विजगणाश्चत्वारः
प्रतिपदं धवलगणं निर्मलगणं योग्यं, धवले धवलाख्यच्छन्दसि
धवलाङ्गमेवानुक्रमणिकायां वक्ष्यति । महीश्वरातुगुणं मही-
श्वरानुमतमित्यर्थः इति कश्चित्, परनिपातात् फणिमहीपति-
रित्यन्ये । (C).

१६२ । अथैकोनविंशत्यक्षरचरणवृत्तस्य चतुश्चत्वारिंशदुत्तरैक-
शताधिकद्विषष्टिसहस्रोत्तरद्विलक्षतमं भेदं धवलनामकं वृत्तं लक्ष-
यति, करिअ इति । हे सरसमानसे सुसुखि रमणि जसु — यस्य
पअ पअ अले — [पादे] पादे पतितान् सरस गण — स्नाध्यगणान्

१६२ । १ पलइ वसु लङ् जुअल (A), करइ रस सुणि जुअइ (B), करइ रस
सुणि जुअइ (C). २ रमण गति सञ्चण (A), रमणि रिस गण (B), रमणि सिरिस
गण (C). ३ तले (A, B & C). ४ दिअगण (A, B & C). ५ भणि (A),
पअइ भण (E). ६ णिअ मही (A), मही (B & C). ७ करअल गण सरिसउ
ससि वअणि धवलही (A), धर णुगण सरिस भण ससि वअणि धवलही (B & C).
८ १६५ (A).

दिअवर चउ — द्विजवरान् चतुर्लघुकगणान् चतुरः ठइअ ठइ —
 स्थापयित्वा स्थापयित्वा कमलगणः सगणोऽंतगुरित्यर्थः, कर
 पाणि कमल हत्यमिति [Vide श्लोक १४, p. 31.—Ed.] सगणनामसु
 कमलशब्दस्योपात्तत्वात्, चउ पअहि — चतुर्षु पदेषु प्रतिचरण-
 मित्यर्थः करिअ — क्रियते तत् धवलकं वृत्तमित्यर्थः, महिअले —
 महीतले कहि — कथ्यते इति सुगुणयुत — सुगुणयुक्तः विमल-
 मद — विमलमतिः फणिपतिः पिंगलः सही — सत्यं भणति ॥
 यत्राष्टादशलघुरनंतरमेको गुरुः पतति तत् धवलनामकं वृत्तमिति
 फलितार्थः । (E).

१८२ । करोति । क्रियते यस्य सुगुणयुतविमल[म]तिर्महीतले
 स्थापयित्वा रमणि सरसगणान् पादपतितान् । द्विजवरांश्चतुरश्चतुर्षु
 पदेषु भणति फणिपतिः सखि कमलगणः सरसमानसे सुमुखि
 धवलकं कथय ॥ द्विजवरश्चतुर्लघुः, कमलः सगणः । (G).

१८२ । करहि इत्यादि । करोति रसं श्रुत्वा युवति विमल-
 मतिर्महीतले स्थापयित्वा स्थापयित्वा विरामं पतत्सगणं पदपद-
 तले । द्विजगणाश्चत्वारश्चतुर्षु पदेषु भणति फणिपतिर्मही धरण-
 गणाः सदृशा भण शशिवदने धवलं ॥ हे युवति विमलमतिः
 कविरिति शेषः एतच्छंदः श्रुत्वा रसं करोति, स्थापयित्वा स्थाप-
 यित्वा विरामं पतत्सगणः पादान्ते प्रतिपादान्ते, द्विजगणाश्चत्वार-
 श्चत्वारः पदे — प्रतिपदं चत्वारो द्विजगणास्तेन षोडश लघवस्ततः
 सगणः पादान्ते फणिपतिर्भणति, फणिपतिः कौटुशः मही महो-
 ऽस्यास्तीति मही उत्सवयुक्तः, मह उद्धव उत्सव इत्यमरः, धरणगणाः

जहा, तरुण तरणि तवइ^१ धरणि^२ पवण वह^३ खरा
 लग^४ णहि जल वड मरु थल जण जिअण^५ हरा ।
 दिसइ^६ चलइ^७ हिअअ डुलइ^८ हम इकलि^९ बह
 घर णहि पिअ सुणहि पहिअ मण इछइ^{१०} कह^{११} ॥
 १८३^{१२} ॥ धवलांग^{१३} ।

धार्या गणाः कौटुशा लघूनां वाङ्मत्यादद्यादग्र लघव एको गुरु-
 रिति प्रतिपदं हे शशिवदने ईदृशं धवलाख्यं कन्दस्त्वं भण । तत्र
 षट्सु वर्षेषु यतिः पुनः षट्सु वर्षेषु यतिः पुनः सप्तसु वर्षेषु
 यतिः । उक्तं कन्दः पारिजाते । नगणयुगलमनलसदृशमथ विरचय
 गं, रस-रस-हयविरतिकलितमिदमतिभुगं । धवलमभणदहिप-
 इति सकलसुमतिमुखं, तदिह भवति परमसुकृतिहृदयमतिमुखं ॥
 (II).

१८३ । उदाहरति । तरुणतरणिस्तापयति धरणीं, पवनो-
 वहति खरः, समीपे नास्ति जलं, वडमरुस्थलं जनजीवनहरं ।
 वसतिरुच्यते हृदयं त्रुच्यति अहमेकाकिनी बधूर्गृहे नास्ति प्रियः
 शृणु पथिक मनसा किमिच्छसि कथय ॥ एकलीत्यत्र एकारो-
 लघुर्ज्ञेयः, वड — महत् मरुस्थलमग्रे इत्यर्थः, यदि वसतिः क्रियता-

- १८३ । १ तप (A). २ तरणि (B). ३ वहइ (E). ४ णिग (C).
 ५ जिवण (A, B & C). ६ वसइ (A & C), विसइ (B). ७ डुलइ (A),
 वलइ (B & C). ८ तुलइ (A), दलइ (B & C). ९ हमें एकलि (A),
 हमि एकणि (B & C). १० इकल (A), इच्छण (B & C). ११ वलू (C).
 १२ १८३ (A). १३ धवलङ्गा (B & C).

मचेत्युच्यते तदा हृदयं चूटति त्वदु[प]वाससम्भवात् यतोऽहमेका-
किनी परिजनशून्या मया च नाहर्तुं किमपि शक्यते । इयं हि
स्वयं दूती, अग्रे तव गमनमनुचितं तरणितापादिवशादन्येषामत्रा-
गमनमसम्भावितं त्वमपि पथिकश्चिरविरहीत्यतोऽभीष्टं निःशङ्कं
कथय इति व्यज्यते । (C).

१८३ । धवलमुदाहरति, तरुणेति । तरुण तरणि — तरुणः
माध्याह्निकः तरणिः सूर्यः तवद् धरणि — तापयति धरणीं,
पवण वह खरा — पवनो वाति खरः, लग एहि जल — निकटे
नास्ति जलं, जण जिअण हरा — जनजीवनहरं बड मरु थल —
महत् मरुस्थलं विद्यते इति शेषः । दिसद् चलद् — त्रिषोऽपि
चलन्ति तरुणतरणिकिरणा अर्क्त्रिषोऽपि चलन्तीवेत्यर्थः, हिअअ
डुलद् — हृदयं कंपते, हम दकलि बह — अहमे[क]ला बधूः घर
एहि पिअ — गृहे नास्ति पतिः, सुणहि पहिअ — शृणु हे पथिक
कह — कुत्रापि तव मनः स्थातुमिति शेषः इहद् — इच्छति ॥
कस्यास्त्रिदाम्बिदग्धाया इदं वाक्यम्, अत्र पथिकपदं निवासस्थल-
कथनार्हत्वं मार्गप्राप्त्यामवासयोग्यत्वं च व्यञ्जयति, तरुणतरणि-
पदाभ्यां चण्डांशुकिरणभीत्या निखिलपथिकसंचारअ[शू]न्यतया-
यिममार्गस्थातिदुर्गमत्वं व्यज्यते, एकलेति पदमन्यजनानवलोकनीय-
तया यथेच्छक्रीडाकारित्वं व्यञ्जयति, सर्वथात्रैव त्वया स्थेयमिति
व्यञ्जयति । धवलो निवृत्तः । (E).

१८३ । यथा । तरुणस्तरणिस्तपति धरणिं, पवनो वहति खरः,
समीपे नास्ति जलं महन्मरुस्थलं जनजीवनहरं । दिशोऽपि चलन्ति,

अबलोआअं^१ भणि^२ सुच्छंदं मण मञ्जे सुखं^३ संवृत्तं
 सुप्रिअं अंते ठवि^४ हत्या^५ दिज्जसु^६ कुंतीपुत्तं^७ संजुत्तं ।
 गण अग्गा^८ दिज्जसु^९ एअं^{१०} किज्जसु^{१०} अंते^{११} सत्ता हारा जं
 इअ वत्तीसा णिअ^{१२} मत्ता पाअह^{१३} छंदो संभू णामाअं^{१४} ॥

१८४^{१५} ॥

हृदयं घूर्णते, अहमेकाकिनी बधूर्गृहे नास्ति प्रियः, शृणु पथिक
 मन इच्छया कथय ॥ (G).

१८३ । उदाहरणमाह, तरुण तरणि इत्यादि । तरुणस्तरणि-
 स्तपति धरणीं, पवनो वहति खरः, निकटे नास्ति जलं, महत्
 मरुस्थलं जनजीवनहरं । सार्थं वदमि हृदयं कम्पते अहमेकाकिनी
 बधूर्गृहे नास्ति प्रियः शृणु पथिक मनःस्थितं कथय ॥ लग इ[ति]
 निकटवाचको मिथिलादेशीयः । खयं दूतीवचनं । (H).

१८४ । अवलोकय भण सुच्छन्दः मनोमध्ये सुखं सुवृत्तं,
 सुप्रियमन्ते स्थापयित्वा हस्ते दीयतां कुन्तीपुत्रः संयुक्तः । गणोऽग्रे
 दीयताम् एवं क्रियतामन्ते सप्त हाराः इति द्वाविंशन्निजमात्राः
 पादे कन्दः शम्भुनामेदं ॥ सुखम् एतदवलोकनात्, सुप्रियं लघु-

१८४ । १ अबलोआअं (A), dropt in (B), अबलोआअं (C). २ भण (A,
 B & C). ३ Dropt after सु up to हारा in the third quadrant in
 (F). ४ धरि (A). ५ हत्थो (A). ६ दिज्जड (A). ७ कुंतीपुत्ते (E).
 ८ जुग्गा (B), अग्गे (E). ९ एवं (B), dropt in (C). १० किज्जड (A),
 dropt in (C). ११ अंत (E). १२ एअ (A). १३ पाअहि (A), पाअउ
 (B), पाअ (C). १४ णामोअं (A, B & C). १५ १८० (A).

द्वयमन्ते, तथादौ किं तत्राह हस्तः सगणः कुन्तीपुत्रः कर्णो द्विगुरुः
 तथाच सगणकर्णगणानन्तरं द्विकलगणः । अग्रेऽप्येवं गणो दीयतां
 हस्तकर्ण[न]न्तरं सुप्रियो दीयतामित्यर्थः, किन्त्वत्र पूर्वलिखित-
 सुप्रियगणेन सह हस्तगणः कर्तव्य इतरथा वर्णाधिक्यप्रसङ्गात्,
 तदन्ते सप्त गुरवः । अथवा आदौ हस्तगणः ततः कर्णगणः ततः
 पुनरपि हस्तकर्णौ इति संयुक्तमित्यस्यार्थः, ततः सुप्रियः द्विलघुः ।
 (C).

१८४ । अथैकोनविंशति[त्यक्षर]चरणस्य वृत्तस्य द्विसप्तत्यधिकैक-
 श्रताधिकत्रिसहस्रतमं भेदं शंभुनामकं वृत्तं लक्षयति, अवलो-
 आश्रमिति । सुच्छंदं — सुच्छंदः एतदिति शेषः [भणि —] भणित्वा
 [मण]मझ्जे — मनोमध्ये सूक्ष्मं — सुखं संवृत्तं — संवृत्तं त्वम् अवलो-
 आश्रं — अवलोक्य कुन्तीपुत्रे संजुतं — कुन्तीपुत्रेण संयुक्तम् अग्र-
 स्थितगुरुद्वयात्मकगणयुक्तमिति यावत् हत्या — हस्तं गुर्वंतसगण-
 मिति यावत् दिज्जसु — ददस्व अग्रे — अग्रे कर्णाग्रे इति यावत्
 एवं[अं] गण दिज्जसु — एवंप्रकारेण गणं ददस्व, पुनरपि सगण-
 कर्णौ देहौत्यर्थः, अन्ते — सगणकर्णांते सुपिअं — सुप्रियं लघुद्वयात्मकं
 गणं ठवि — स्थापयित्वा अन्ते — पादांते सत्ता हारा — सप्त हारान्
 गुरुन् किज्जसु — कुरुष्व इअ — इति प्रकारेणेति भावः वत्तीसा
 णिअ सत्ता — दात्रिंशन्निजमात्राः जं — यत्र पाअह — पादेषु
 पतंतौति शेषः संभू णामाअं — शंभुनाम्ना कंदो — कंदः जानीहीति
 शेषः ॥ (E).

१८४ । अवेति । अवलोकयेदं भणित्वा सुच्छंदो मनोमध्ये सौख्यं

जहा, सिअ विठ्ठी^१ किज्जइ^२ जीआ^३ लिज्जइ^४

बाला^५ बुढा कंपता

वह पच्छा बाअह^६ लग्गे काअह

सब्बा दीसा भंपता^७ ।

जइ^८ जड्डा^९ रूसइ^{१०} चित्ता^{११} हासइ^{१२}

पेटे^{१३} अग्गी^{१४} थप्पीआ^{१५}

कर पाआ संभरि^{१६} किज्जे^{१७} भित्तरि

अप्पा अप्पी लुक्कीआ ॥ १८५^{१८} ॥

संभु ।

सुवृत्तं सुप्रियमन्ते स्थापय, हस्तो दीयते कुन्तीपुत्रसंयुक्तः । गण-
मये देहि, एवं कुरुष्वांते सप्त हारा यत्र, इति द्वात्रिंशन्मात्राः पादे
कंदः शंभुनामेदं ॥ आदौ हस्तः सगणः, सगणकर्णयोर्द्वयमित्यर्थ-
स्तदन्ते सुप्रियं लघुद्वयं, कर्णं गुरु[द्वयं], हारो गुरुः । (G).

१८४ । अब लोआ इत्यादि । इदानीं लोकानां भण सुच्छंदः
मनोमध्ये सुखं संवृत्तं सुप्रियमन्ते संस्थाप्य कुन्तीपुत्रसंयुक्तं । गणा-

- १८५ । १ रिठ्ठा (A). २ किज्जसु (B & C). ३ जीवा (A), आ (C).
४ लिज्जसु (B & C). ५ बाल (E). ६ वाअ (A). ७ रक्खो रक्खो जंपत्ता (A).
८ जव (A), जहि (B). ९ जड्डा (B), जड्डी (E). १० रूसइ (A, B & C).
११ चिन्ता (A, B & C). १२ हो सइ (A & B), हो सहि (C). १३ पेटे (A),
मज्जे (B & C), पेट्टे (F). १३ and १४ transposed in (A, B & C).
१५ थक्कीआ (A, B & C). १६ सप्पि (A), ससुरि (B), सम्भरि (C).
१७ किज्जर (A). १८ १८८ (A).

नये देहि एवं कुरु अन्ते सप्त हारा यत्र, एवं द्वात्रिंशन्मात्राः पादे
 शम्भुनामैतत् ॥ सुच्छंदो भण एतच्छन्दो भण, तेन इदानीं लोकानां
 मनोमध्ये सुखं संवृत्तं । आदौ हस्तं सगणं दद्यात्, कौटुशं हस्तं
 कुन्तीपुत्रसंयुक्तं सगणानन्तरं गुरुद्वयं देयं, ततोऽग्रे एवं गणं देहि
 सगणं गुरुद्वयं पुनर्देहि, अन्ते एतदन्ते सुप्रियं लघुद्वयं संस्थाप्य
 तदन्ते सप्त हारा गुरवः, एवं समुदायेन द्वात्रिंशन्मात्राः पादे, इदं
 छन्दः शम्भुनाम । अत्र सप्तसु वर्णेषु यतिः, पुनः पंचसु वर्णेषु यतिः,
 पुनः सप्तसु वर्णेषु यतिः । * * * (H).

१८५ । उदाहरति । शीतवृष्टिः क्रियते, जीवो गृह्यते, बालाः
 वृद्धाः कम्पन्ते, वहति पञ्चादायुः लग्नः काये सर्व्वं देशं व्याप्नोति ।
 यदि शीतं रूयति चिन्ता भवति सखि अग्नौ प्रविश्य स्थीयते,
 करपादं संचिप्य क्रियते मध्ये आत्मात्मनि गोप्यते ॥ क्रियते
 देवेन, रूयति अधिकं भवति । जात्रा इति पाठे जाया रूयति
 कुप्यति पृथक् स्वपिति तदा चिन्तावृद्धिर्भवति । आ[त्मा]शरीरं
 गोप्यत इत्यर्थः । (C).

१८५ । शंभुमुदाहरति, मित्र विद्धीति । मित्र विद्धी — शीत-
 वृष्टिः किञ्चिद् — क्रियते जीआ लिज्जद् — जीवो गृह्यते देवेनेति
 शेषः, बाला वृद्धा — बाला वृद्धाः कंपंता — कंपंते पच्छा वाअह —
 पश्चिमवाताः वह — वांति, काअह — काये लगे — लगंति, सब्बा
 दीसा — सर्वा दिशः झंपंता — आच्छन्ना भवन्तीत्यर्थः । जद् जड्वा
 रोसद् — यदि शीतं रूयति, तदा चित्ता हामद् — चित्तं ह्रसति,
 पेटे — उदरे अग्नी — अग्निः यप्पीआ — स्थाप्यते, कर पाआ सं[भरि]

जहि^१ आइ हत्य^२ णरेंद^३ विखवि^४ पात्र पंचम^५ जोहलो
 जहि^६ ठाइ छठहि^७ हत्य^८ दीसइ^९ सह^{१०} अंतहि^{११} णेउरो ।
 सुह^{१२} छंद गीअउ मुद्धि^{१३} णीअउ^{१४} सब्ब लोअहि जाणिओ
 कइ सिद्धि^{१५} सिठ्ठउ^{१६} दिहु^{१७} दिठ्ठउ^{१८} पिंगलेण बखा-
 णिओ^{१९} ॥ १८६^{२०} ॥

— करपादौ संकोच्य भित्तरि — मध्ये किञ्चे — क्रियते अप्या अप्पी
 — आत्मा आत्मनि लुक्कीआ — गोष्यते ॥ कस्यचिद्दरिद्रस्यैतद्वाक्यं ।
 शंभुर्निवृत्तः । (E).

१८५ । यथा । शीतवृष्टिः क्रियते, जीवो गृह्यते, बाला वृद्धाः
 कंपन्ते, वहन्ति पश्चिमवाता लगन्ति काये, सर्वा दिग्घो घूर्णन्ति ।
 यदि जाड्यं रूयति, चित्तं ह्रसति, उदरेऽग्निः स्थाप्यते, करपादौ
 संकोच्य क्रियते मध्ये आत्मा आत्मनि गोष्यते ॥ दरिद्रस्येय-
 मुक्तिः । (G).

१८५ । उदाहरणमाह, मित्र बिट्ठा इत्यादि । शीतवृष्टिः
 क्रियते, जीवो गृह्यते, बाला वृद्धाः कंपन्ते, वहन्ति पाश्चात्यवातः
 लगन्ति काये, सर्वा दिग्घो आच्छादयन् । यदा जाड्यं रूयति तदा

१८६ । १ जइ (A, B & C). २ हत्य (A). ३ वेखवि (B). ४ पंचम (A), पखवि (B). ५ जहिं (A), जइ (B & C). ६ छठहिं (A), छट्ठइ (B & C). ७ दिसइ (A). ८ सज्ज (E & F). ९ अंतइ (A). १० सोइ (B, C, E & F). ११ सुइ (A), dropt in (B). १२ लोअउ (A), dropt in (B), खउ (F). १३ सिठ्ठ (A). १४ सिद्धिउ (C). १५ Dropt in (B), दिहु (C & F). १६ दिहु (C). १७ वाखाणिओ (B). १८ १८६ (A).

चित्ते भवति अग्निपृष्ठे स्थातव्यं करपादं संभृत्य संकुचितं कृत्वेत्यर्थः
क्रियते मध्ये आत्मना आत्मनि लीयते ॥ एकोनविंशत्यक्षरप्रस्तारस्य
पञ्च लक्षाणि चतुर्विंशतिसहस्राण्यष्टाशीत्यधिकं शतद्वयं भेदास्तेषु
क्रियन्तो भेदा उक्ताः, शेषभेदाः स्वयमवगन्तव्याः । (H).

१८६ । अथ विंशत्यक्षरा ॥ यस्यादौ हस्तः नरेन्द्रौ द्वावपि
पादः पञ्चमो जोहलः, यदि स्थाने षष्ठे हस्तो दृश्यते शब्दोऽन्ते
नूपुरः । तच्छब्दो गौता शुद्धा नीयते * * कविसृष्ट्या सृष्टं दिष्ट्या
दृष्टं पिङ्गलेन व्याख्यातं ॥ गौतेति छन्दोनाम, यदा कविसृष्टिः
तदैव इदं सृष्टं, दिष्ट्या भाग्येन दृष्टं गुरुभिः, सो इत्यत्र ओकारो-
लघुः । (C).

१८६ । अथ विंशत्यक्षरचरणस्य वृत्तस्य षट्सप्तत्युत्तरपञ्चशता-
धिकाष्टचत्वारिंशत्सहस्रोत्तरं दश लक्षं भेदा भवन्ति, तत्राष्टोत्तर-
शताधिकं [षट्सप्तत्यधिकं] द्विसप्ततिसहस्रोत्तरत्रिलक्षतमं [३७२००६]
भेदं गौतानामकं वृत्तं लक्षयति, जहीति । हे मुद्धि — मुग्धे
जहि — यत्र आद् — आदौ हत्य — हस्तः गुर्वंतः सगण इति
यावत् एरेंद विष्णुवि — नरेंद्रद्वयमपि मध्यगुरुजगणद्वयमपीति
यावत्, ततः पात्र — पादः आदिगुरुर्भगण इत्यर्थः, पञ्चम — पञ्चमः
जोहलो — मध्यलघुरग[ण] इति यावत्, जहि — यत्र छट्टहि —
षष्ठे ठाद् — त्य[स्था]ने हत्य — हस्तः गुर्वंतः सगणः अंतहि —
अन्ते सगणांते पादांते वा सल्ल — शल्यं लघुः णेउरो — नूपुरं गुरुः
दीमद् — दृश्यते । इदं च क्रियापदं सर्वैः प्रथमांतैर्गणवाचकैः पदैः
सह योजनीयं । सोद् — तत्तत् णीअउ — समीचीनं सब्ब लोअहि

जाणिओ — सर्वलोकैर्ज्ञातं त्रैलोक्यप्रसिद्धमिति यावत्, कवि सिद्धि
सिद्धउ — कविसृष्ट्या सृष्टं दिष्ट दिष्टउ — दृष्ट्या दृष्टं पिंगलेण
वखाणिओ — पिंगलेन विख्यापितं गौत्र कंद — तद्गीतानामकं
वृत्तमित्यर्थः ॥ वृत्तविशेषणानि पद्यपूरणयेति मंतव्यं । (E).

१८६ । अथ विंशत्यचरा कृतिः ॥ जहीति । यत्रादौ हस्तो-
नरेन्द्रद्वयमपि पादः पंचमो जोहलो यत्र स्थायी षष्ठे हस्तो-
दृश्यते शल्यमन्ते नूपुरं । तत् कंदो गीता मुग्धे समीचीनं सर्व-
लोकैर्ज्ञातं कविसृष्टिसृष्टं दृष्टिदृष्टं पिंगलेन व्याख्यातं ॥ हस्तः
सगणः, नरेन्द्रो जगणः, पादो भगणः, जोहलो रगणः, शल्यं लघुः,
नूपुरं गुरुः । गीतानामकं कंदः । (G).

१८६ । विंशत्यचरप्रस्तारे कानिचिच्छंदांसि वदति, जइ आइ
इत्यादि । यत्र आदौ हस्तो नरेन्द्रौ द्वावपि पादः पञ्चमो योधो-
यत्र स्थाने षष्ठे हस्तो दृश्यते शब्दः अन्ते नूपुरः । तच्छंदः गीता
मुग्धानां नौता सर्वलोकैर्ज्ञाता कविश्रेष्ठसृष्टा दिष्ट्या दृष्ट्या पिंग-
लेन व्याख्याता ॥ यत्र आदौ हस्तः सगणः, द्वौ नरेन्द्रौ जगणौ,
पादो भगणः, योधो रगणः पंचमः, षष्ठस्थाने हस्तः सगणस्ततः
शब्दो लघुरन्ते नूपुरो गुरुश्चन्द्रसो नाम गीता, कीदृशी मुग्धानां
मनोहराणां मध्ये नौता गणिता सर्वलोकैर्ज्ञाता, कीदृशी गीता
कविश्रेष्ठेन सृष्टा दृ[दि]ष्ट्या भाग्येन दृष्टा पिंगलेन व्याख्याता ।
पशुपतिनैवं व्याख्यातं । कविसृष्टिसृष्टा कविसृष्टौ सृष्टा यदा
कवयः सृष्टास्तदा एषापि सृष्टेत्यर्थः, दृष्टिश्चन्द्रःशास्त्रं तेन[तया]
दृष्टा । सगण-जगणद्वय-भगण-रगण-सगण-लघुगुरुभिर्वर्णैर्गीता ।

जहा,

जह^१ फुल्ल^२ केअइ चारु चंपअ^३ चूअ^४ मंजरि^५ बंजुला^६
 सब दीस दीसइ केसु काणण पाण बाउल भम्मरा^७ ।
 वह पोम्म^८ गंध विबंधु^९ बंधुर मंद^{१०} मंद समीरणा
 णिअ^{११} केलि कोतुक^{१२} लास लंगिम^{१३} लग्गिअ तरुणी^{१४}
 जणा^{१५} ॥ १६७^{१६} ॥ गीता ।

तद्गणक्रमराहित्येन मात्रावृत्ते हरिगीतेयं [Vide श्लोकः १६१, p. 306.] ।
 उक्तं कंदः पारिजाते । सगणं पुरो विनिधाय जदयमुज्ज्वलं भगण-
 न्ततो — रगणं ततः सगणं निधेहि विधेहि लं गुरुमन्ततः । फणि-
 राजनिर्मितवृत्तमचरगीतकं * * * * * हरिगीतकेति पुरा कला-
 कृतवृत्तकेऽनियमस्थितं ॥ (H).

१६७ । यथा । उदाहरति । यदि फुल्लानि केतकी-चारुचम्पक-
 यूथिमञ्जरी-वञ्जुलानि सर्वस्यां दिशि दृश्यते किंशुककाननं पान-
 व्याकुलभ्रमराः । वहन्ति पद्मगन्धविबन्धुवन्धुरा मन्दमन्दसमीरणाः
 निजकेलिकौतुकलासलङ्गिमलयास्तरुणीजनाः ॥ विशेषेण बन्धुर्वि-
 बन्धुः, बन्धुरा विलक्षणाः । (C).

१६७ । १ जहि (A), जइ (B & C). २ फुल्ल (E & F). ३ चम्पइ
 (B & C). ४ जूअ (C). ५ मरि (E). ६ वञ्जुला (B), वञ्जुला (E
 & F). ७ Dropt in (B), मर्रा (C). ८ Dropt in (A), पोअ (B &
 C), पम्म (E). ९ बंधु विबंध (A), विबन्ध (B). १० Dropt in (B).
 ११ पिअ (A). १२ कौतुक (A, E & F). १३ लाङ्गिम (B). १४ तरुणि (E).
 १५ गणा (A). १६ २०० (A).

१८७ । गीतामुदाहरति, जहेति । जह — यत्र केचद् चारु
चंपन्न चूत्र मञ्जरि वंजुला — केतकिचारुचंपकचूतमञ्जरीवञ्जुलानि
[केतकी] चारुणि चंपकानि चंपकपुष्पानि चूतस्य मञ्जर्यः नव-
पल्लवानि वञ्जुलानि चैतानीत्यर्थः फुल्लु — पुष्पितानि विकसिता-
नौति यावत्, केसु काण्ण — किंशुककाननं सव दीस दीसद् —
सर्वस्यां दिशि दृश्यते, भमरा — भमराः पाण बाउप्र[ल] — पान-
व्याकुला मकरंदानुपानप्रमत्ता इत्यर्थः जाता इति शेषः । पद्म गंध
विबंधु — पद्मगंधविबंधुः क[म]लसौरभस्य विशिष्टो बंधुरित्यर्थः,
बंधुरः विचक्षणो मानिनीमानभंजने इति भावः [मंद मंद —
मन्दमन्दः] समीरण — समीरणः वातः बह — वाति, तरुणीजनाः
णित्र केलि कौ[को]तुक लास लंगिम लगिन्ना — निजकेलि-
कौतुकलासलंगमलग्नाः । (E).

१८७ । यथा । यत्र फुल्लकेतकीचारुचंपकचूतमञ्जरीवंजुलाः
सर्वा दिशो दृश्यन्ते किंशु[क]काननपानव्याकुला भमराः । वहति
पद्मगंधं बंधुबंधुरो मंदं मंदः समीरणो निजकेलिकौतुकलास-
लंगिमलग्नस्तरुणीजनः ॥ (G).

१८७ । उदाहरणमाह, जहि फुल्ल इत्यादि । यत्र फुल्लाः केतकी-
चारुचम्पकचूतमञ्जरीवञ्जुलाः सर्वासु दिक्षु दृश्यन्ते किंशुककानने
पानोन्मत्ता भमराः । वहति पद्मगंधविशिष्टबंधुबंधुरो मंदमंदं
समीरणो निजकेलिकौतुकलासभङ्गीलग्नास्तरुणीजनाः ॥ सुवर्ण-
केतकीविकाशो वसन्ते, वंजुला अशोकाः, वंजुलः पुंसि तिनिशे
वेतसाशोकयोरपि । (H).

रग्गणा पलंतत्रा^१ पुणो णरेंद कंतत्रा सुळक्कण^२
 हार^३ एक मंतही सुसह पात्र अंतही सुसक्कण ।
 गंडत्रा गणेहु ए सुवस्स^४ संख बीसए^५ फणिंद गाउ^६
 तीस मत्त पात्रपत्त हार तीअ भाअएण^७ सह आउ^८ ॥
 १६८^{१०} ॥*

१६८ । रग्गणाः पतन्ति पुन[र्न]रेन्द्रः कान्तः सुषट्केन हारभेकं
 मन्त्रयस्व जानीहि शोभनः शब्दो लघुः सुसत्कृतेन षट्केनेत्यर्थः,
 शोभनप्रकारेणेति वार्थः । * * * त्रिंशत्सूतृतीयभागो दश संख्या-
 स्तेन हारा दश, शब्दा लघवो दशेत्यर्थः । (C).

१६८ । अथ विंशत्यक्षरचरणस्य वृत्तस्यैकपंचाशदधिक[नव]-
 नवतिसहस्रोत्तरपंच[षट्]लक्षतमं [६६८०५१] भेदं गण्ड[क]नामकं
 वृत्तं लक्षयति, रग्गणेति । रग्गणा—रगणः मध्यलघुर्गण इति
 यावत् पलंतत्रा—पतति पुनः कंतत्रा—कान्तः णरेंद—
 नरेंद्रो मध्यगुरुर्जगण इति यावत् पततीति पूर्वेणान्वयः, एवं
 सुसक्कण—स्वशक्त्या निजकवित्वसामर्थ्येन सुळक्कण—सुषट्केन
 भण गणषट्केनेत्यर्थः सह एक—एकं हार—हारं गुरुं मंतही
 —आमन्त्रयस्व स्थापयस्वेत्यर्थः, पात्र अंतही—पादांते सुसह—

१६८ । १ पलन्तत्रा (A), पुलन्तत्रा (B). २ सुच्छन्दरण (C). ३ हार (E & F). ४ सुवण (A). ५ कंकणे (A), टक्कले (B), टक्कणे (C). ६ एम णाउ (A). ७ पाउ (E & F). ८ भाग एउ (A), भाअ एउ (B & C). ९ भाउ (A). १० २०१ (A). * This metre has been designated वृत्तं in Pingala's Sanskrit treatise. Vide Ghosha's Compendium, p. 97.—Ed.

सुशब्दः शोभनो लघुर्देय इति शेषः । यच्च संख — संख्याया बीसए — विंशतिः सुवल् — सुवर्णाः तीस मत्त — त्रिंशन्मात्राः पात्र पत्त — पादे प्राप्ताः तीस्र भात्रएण — तृतीयभागेन त्रिंशत्तृतीयभागो-
दश [त]त्संख्येति यावत् हारः गुरुः स दश लघुः आउ — आयाति पततीति यावत्, ए — एनं गण्डआ — गण्डकं गण्ड — गणयस्व बुध्यस्वेत्यर्थः, इति फणिंद — फणींद्रो गाउ — गायति ॥ प्रथमं गुरुस्तदनंतरं लघुः पुनः गुरुस्तदनंतरं लघुरेवंक्रमेण यच्च विंशत्य-
चराणि चरणे पतन्ति तद्गण्डकनामकं वृत्तमिति फलितार्थः । (E).

१६८ । रग्गेति । रगणः पतति पुनर्नरेन्द्रः कांत एतयोः सुषट्केन, हार एकोऽन्ते सुशब्दः पादांते स्वशक्तिकया । गंडकं गणयस्व वर्णसंख्या विंशतिः फणींद्रो गायति, त्रिंशन्मात्राः पादे प्राप्ताः हारास्तृतीयभागेन शब्द आयातः ॥ नरेन्द्रो जगणः, रजयोः षट्कं कर्त्तव्यं, हारो गुरुः, सुशब्दो लघुः । (G).

१६८ । रग्गण इत्यादि । रगणः पतति पुरो नरेन्द्रः कांतः सुषट्केन, हारम् एवमामंत्रय[स्व] सुशब्दः पादान्ते सुसंस्कृतेन । गण्डकां गणय अस्य क्वंदसो वर्णसंख्यां विधेहि फणींद्रो गायति, त्रिंशन्मात्राः पादे, प्राप्तस्तृतीयभागो हारः सुशब्दस्तावान् ॥ आदौ रगणः पतति यच्च पुनर्नरेन्द्रः कान्तः सुषट्केन रगणस्ततो जगणः एवंक्रमेण षड्गणाः कर्त्तव्या हारं गुरुमेकमामंत्रय[स्व] कुरु, सुशब्दं लघुं पादान्ते आमंत्रय[स्व] कुरु, सुसंस्कृतेन सुप्रकारेण गण्डकां क्वंदसो नाम गणय, अस्य क्वन्दसो वर्णसंख्यां टंकले कुरु त्रिंश-
न्मात्राः पादे, त्रिंशन्मात्रायास्तृतीयभागः प्राप्तः तृतीयभागो दश

जहा,

ताव बुद्धि^{१६} ताव सुद्धि^{१७} ताव दाण ताव माण^{१८} ताव^{१९} गब्ब
जाव जाव^{२०} हत्थ^{२१} णच्च^{२२} विज्जु रेह^{२३} रंग णाड^{२४} एक दब्ब ।
एत्थ^{२५} अंत^{२६} अप्प दोस देव^{२७} रोस होइ^{२८} णट्ट सोइ सब्ब^{२९}
कोइ बुद्धि^{३०} कोइ सुद्धि^{३१} कोइ दाण कोइ माण कोइ गब्ब ॥
१६६^{३२} ॥ गंडका ।

तेन दश गुरवस्तावंतो लघवस्तेन दश लघवः, समुदायेन विंशत्य-
चराणि पादे । टंकशब्दो गौडदेशीयः संख्याकरणवाचकः । (H).

१६६ । उदाहरति । तावद्वुद्धिस्तावत् शुद्धिस्तावदानं ताव-
न्मानः तावद्वर्गः, यावत् हस्ते हस्ते नृत्य[ति] सर्वं विद्युदिव रङ्ग-
मेकं द्रव्यं । स्तुर्थेनात्मनो दोषेण दैवरोषेण भवति नष्टं तदेव
सर्वं, कुत्र बुद्धिः कुत्र शुद्धिः कुत्र दानं कुत्र मानः कुत्र वर्गः ॥
एकं द्रव्यं सर्वं सर्वात्मकं द्रव्यं, विद्युद्रङ्गं चञ्चलत्वात्, स्त्रीनिमित्तेन
यदा तदा इत्यध्याहार्यं । (C).

१६६ । गण्डकमुदाहरति, तावेति । जाव — यावत् हत्थ — हस्ते

१६६ । १ and २ transposed in (E & F). २ Transposed in (E).
४ Dropt in (B). ५ ताव सब्ब (A), जाव once only in (E & F). ६ हत्थ
(A). ७ सब्ब between णच्च and विज्जु (A & C). ८ and ९ dropt in
(A & C). ९ Dropt in (B). १० एक्क (A), dropt in (B & C). ११ एत्थ
(B), dropt in (C). १२ Dropt in (B & C), देव (E). १३ Dropt
in (A, B & C). १४ दब्ब (E). १५ and १६ transposed in (E).
१६ Dropt in (C). १७ २०२ (A).

वे कक्षा गंध हारा^१ बलत्र दित्रगणा हत्य^२ हारा पलंता^३
 एकक्षा^४ सल्ल कक्षा^५ धत्रपत्र^६ सहित्रा कंकणा^७ अंत कंता^८ ।
 बीसा एक^९ गला जं पलइ लहु गुरू बारहा होइ^{१०} दीहा^{११}
 पिंडा^{१२} बत्तीस अग्गा सउ^{१३} फणि भणिआ^{१४} सझरा होइ^{१५}
 मुडा^{१६} ॥ २००^{१७} ॥

विज्जु रेह रंग णाद — विद्युत्सेखारंगवत् अतिचंचलमिति भावः एक
 — एकं द्रव्य — द्रव्यं णच्च — नृत्यति, ताव बुद्धि — तावद्बुद्धिः तावत्
 शुद्धिः तावत् मानः तावत् दानं तावत् गर्वः । [एत्य अंत — एतदन्ते]
 सोइ — तत् द्रव्यं अप्प दोष — आत्मदोषेण देव रोस — दैवरोषेण
 यदीति शेषः णट्ठ — नष्टं होइ — भवति तदेति शेषः, कोइ बुद्धि
 — [कुत्र बुद्धिः] कुत्र शुद्धिः कुत्र मानः कुत्र दानं कुत्र गर्वः ॥ (E).

१८८ । यथा । तावत् शुद्धिस्तावद्बुद्धिस्तावन्मानस्तावद्दानं ताव-
 द्गर्वं यावद्भस्ते नृत्यति विद्युत्सेखारंगणवद् एकं द्रव्यं । एतन्मध्ये
 आत्मदोषेण दैवरोषेण भवति नष्टं तत्सर्वं, का बुद्धिः का शुद्धिः
 किं दानं को मानः को गर्वः ॥ (G).

१८८ । उदाहरणमाह, ताव बुद्धि इत्यादि । तावद्बुद्धिस्तावत्
 शुद्धिस्तावद्दानं तावन्मानस्तावद्गर्वः, यावद् यावद्भस्ते हस्ते नृत्यति

२०० । १ हार (A). २ हच्छ (A). ३ वलंता (A). ४ एकक्षा (A, B & C), dropt in (F). ५ कक्षा (F). ६ धत्र बल (A), धत्र वट (B & C). ७ संखचा (A). ८ कक्षा (A). ९ एक (A & C). १० पाच (A), होहि (E). ११ दिहा (E). १२ पेंडा (A). १३ अग्गा सउ (A), अग्गा स (E). १४ फणिआ (B). १५ हो (C). १६ मुडा (A). १७ २०२ (A).

सर्वविद्युद्रङ्गमेकं द्रव्यं । एतदन्ते आत्मदोषेण दैवरोषो भवति
नष्टं तदेव द्रव्यं, तदा का बुद्धिः का शुद्धिः किं दानं को मानः
को गर्वः ॥ बिज्जु रङ्ग इति विद्युद्वत् चंचलं, द्रव्यनाशे आत्म-
दोषेण दैवरोषः कारणं । विंशत्यक्षरप्रसारस्य दशलक्षाष्टचला-
विंशत्यक्षराणि षट्सप्तत्यधिकानि पञ्चशतभेदास्तेषु भेदद्वयमुक्तं
शेषभेदाः स्वयमवगन्तव्याः । (H).

२०० । अथ एकविंशत्यक्षरा ॥ द्वौ कर्णौ गन्धहारौ वलयद्विज-
गणौ हस्तहारौ बलन्तौ एकं शल्यं कर्णौ ध्वजपटः कङ्कणमन्ते कांतं ।
विंशतिरेकाधिका यत्र पतति लघुगुरुभिर्द्वादश भवन्ति दीर्घाः,
पिण्डिता द्वात्रिंशदग्रं शतं फणिभणिता स्रग्धरा भवति सुग्धा ॥
पिण्डिताः पादचतुष्का एकीकृता द्वात्रिंशदधिकशतमित्यर्थः । (C).

२०० । अथैकविंशत्यक्षरचरणस्य वृत्तस्य त्रि[द्वि]पञ्चाशदुत्तरैक-
शताधिकसप्तनवतिसहस्रोत्तरं विंशतिर्लक्षं भेदा [भ]वंति, तत्र
पञ्चोत्तरशतत्रयाधिकनवाधिकनवतिसहस्रोत्तरैकलक्षतमं [त्रिनव-
त्युत्तरनवशताधिकद्विसहस्रोत्तरत्रिलक्षतमं ३०२८८३] भेदं स्रग्धरा-
नामकं वृत्तं लक्षयति, वे कण्ठेति । यत्र प्रथमं वे कणा — द्वौ
कर्णौ गुरुद्वयात्मकगणावित्यर्थः, ततो गंध हारा — गंधहारौ लघु-
गुरू इति यावत्, ततश्च बलञ्च दिश्रगणा — वलयद्विजगणौ गुरु-
लघुचतुष्टयात्मकगणाविति यावत्, ततः हत्य हारा — हस्तहारौ
सगणगुरुकावित्यर्थः यत्र पलन्ता — पततः, ततश्च एकल्ला — एकलं
शल्यं लघुः कणा — कर्णौ गुरुद्वयात्मको गण इत्यर्थः अंत — अन्ते
कर्णगणाग्रे इत्यर्थः धञ्जपञ्च सहिन्ना — ध्वजपटसहितः लब्धादि-

त्रिकलगणसहित इत्यर्थः कंता — कांतः कंकणा — कंकणं गुरुरित्यर्थः
 यत्र पततीति शेषः । जं — यत्र एकगला — एकाधिका बीसा —
 विंशतिः एकविंशतिरिति यावत् लङ् गुरू — लघुगुरवः पल्लव —
 पतन्ति वारहा — दादश दीहा — दीर्घाः होहि — भवन्ति, पिण्डा
 — पिंडिताः बत्तीस अगा सज — द्वात्रिंशदधिकशतं मात्रा इति
 शेषः यत्र भवतीति पूर्वेणान्वयः, सा फणि भणिआ — फणिभणिता
 मुद्धा — मुग्धा मनोज्ञेति यावत् सद्धरा — स्रग्धरा होइ — भवति ॥
 स्रग्धरानामकं तद्वृत्तं भवतीत्यर्थः । (E).

२०० । अथैकविंशत्यचरा प्रकृतिः ॥ बे कषेति । द्वौ कर्णौ
 गंधहारौ वलयद्विजगणौ हस्तहारौ पततः एकं शल्यं कर्णौ-
 ध्वजपटसहितः कंकणमन्ते कांतं । विंशतिरेकाधिका यत्र पतन्ति
 लघुगुरवो दादश भवन्ति दीर्घाः, पिंडीभूता द्वात्रिंशदधिकं शतं
 फणिभणिता स्रग्धरा भवति मुग्धा ॥ कर्णौ द्विगुरुः, गंधो लघुः,
 हारो गुरुः, वलयं गुरुः, द्विजस्रतुर्लघुः, हस्तः सगणः, शल्यं लघुः,
 ध्वजो लघुगुरुः, कंकणं गुरुः । (G).

२०० । एकविंशत्यचरप्रसारस्य कानिचित् कंदांस्याह, बे कषा
 इत्यादि । द्वौ कर्णौ गन्धहारौ वलयद्विजगणौ हस्तहारौ पततः,
 एकः शल्यः कर्णौ ध्वजपटसहितः कंकणमन्ते कान्तं । विंशति-
 रेकाधिका यत्र पतन्ति लघुगुरुभ्यां दादश भवन्ति दीर्घाः, पिण्डः
 द्वात्रिंशदधिकं शतं फणिभणिता स्रग्धरा भवति मुद्धा ॥ यत्र
 प्रथमं द्वौ कर्णौ, कर्णौ गुरुद्वयगणः कर्णद्वयगणेन गुरुचतुष्टयं,
 गंधो लघुहारो गुरुवलयो गुरुस्ततो द्विजगणस्रतुर्लघ्वात्मकस्ततः

जहा, ईसा रोस प्यसाद^१ प्यणदिसु^२ बहुसो

सग्ग गंगा जलेहिं

आमूलं पूरिदाए तुहिण कर कला^३

रुप्प सिप्पीअ^४ रुदो^५ ।

जोएहा^६ मुत्ताह^७ लिस्सं एद^८ मउलि^९ णिहि-

त्तग्ग^{१०} हत्थेहिं^{११} दोहिं

अग्घं^{१२} सिग्घं^{१३} व देत्तो^{१४} जअइ गिरिसुआ^{१५}

पाअ पंकेरुहाणं ॥

२०१^{१६} ॥ सग्घरा ।

हस्तः सगणो हारो गुरुः पतति, एकः शब्दो लघुः कर्णो गुरुद्वयं, कर्णः कीदृशः ध्वजपटसहितः ध्वजपटो लघुगुरुरूपो गणस्तत्सहितोऽन्ते कंकणं गुरुः कान्तं । एकाधिका विंशतिर्वर्णा लघुगुरुभ्यां, द्वादश भवन्ति दीर्घा गुरवः, पारिशेष्यान्त्रव लघवः, पिण्डः शरीरं द्वात्रिंशदधिकशतमात्रात्मकं कंदः समुदायेन भवति, द्वयं शुद्धा सग्घरा फणिभणिता ॥ अत्र सप्तसु वर्णेषु यतिः, पुनः सप्तसु

- २०१। १ प्यसद (C). २ प्यणतिसु (B). ३ अला (A), गणा (B).
 ४ Dropt in (B), सिद्धीअ (C), सौप्पीअ (E). ५ रुदो (B), रुदो (E).
 ६ जोहा (A & B), जोहा (E). ७ मोत्ताह (B, C & E), मुत्ताह (F).
 ८ णज (B), णअ (C), पणद (F). ९ मोउलि (E), मुलि (F). १० णिहिताग्ग (C).
 ११ हत्थेहिं (A), त्थं (E). १२ अग्घं (B), अग्घं (F). १३ दिग्घं (B), सिग्घे (E), सिग्घं (F). १४ देत्तो (B), देत्तो (C), वे देत्तो (E), वदेत्तो (F).
 १५ गौरिसुआ (E). १६ २०४ (A).

वर्णेषु यतिः, पुनः सप्तसु वर्णेषु यतिः । उक्तं कन्दः पारिजाते ।
आदौ मो रस्ततो भस्तदनु च नगणः स्याद्यकारस्ततो यौ,
सप्ताश्चाश्वैर्विरामः फणिपतिगदिता स्रग्धरेयं प्रसिद्धा । एषा सत्का-
व्यमुद्रावचनपरिणता मानमानामुदञ्चत्स्रोतोमूर्कचतुरङ्गो भवति
कवियशःश्रीः प्रमोदं स्ववन्ती ॥ (H).

२०१ । उदाहरति । ईर्ष्यारोषप्रसादप्रणतिषु वज्रशः स्वर्गगङ्गाजलै-
रामूलं पूरितया तुहिनकरकलारूपशुक्त्या रुद्रः । ज्योत्स्नामुक्ताफल-
युक्तं नतमौलिनिहिताग्रहस्ताभ्यां द्वाभ्याम् अर्थं शीघ्रमिव ददत्
जयति गिरिसुतापादपङ्केरुहाणां ॥ ईर्ष्याजन्यो रोषस्तन्निमित्तये
प्रसादस्तदर्थं प्रणतिषु, चन्द्रकलेव शुक्तिपाचं । अर्थान्तरानुकर्षमाह,
ज्योत्स्नेति मत्वर्थे नप्रत्ययः, द्वार्थे वशब्दः । (C).

२०१ । स्रग्धरामुदाहरति, ईसेति । ईसा रोष प्रसाद प्रण-
दिषु—ईर्ष्यारोष[प्र]सादप्रणतिषु ईर्ष्या यो रोषस्तन्निवृत्तये यः
प्रसादस्तन्निमित्तं याः प्रणतयस्तास्वित्यर्थः वज्रसो स्रग्ग गंगा
जलेहिं—वज्रशः स्वर्गगङ्गाजलौघैः आमूलं पूरिताए—आमूलं
पूरितया तुहिण कर कला रूप सिष्पीअ—तुहिनकरकलारौप्य-
शुक्त्या गौ[गिरि]सुआ पाअ पंकेरुहाणं—गिरिसुता[पाद]पंके-
रुहयोः दोहिं—द्वाभ्यां एद मौ[मउ]लि णिहित्ताग हत्येहिं
दोहिं—नतमौलिनिहिताग्रहस्ताभ्यां द्वाभ्यां जोओ[एहा] मोत्ताह
लिङ्गं—ज्योत्स्नायुक्तं [मुक्ता]फलयुक्तम् अग्रं मौग्वं देत्तो व—
[अर्थं शीघ्रं] दददिव रुदो—रुद्रः जअद—जयति ॥ स्रग्धरा
निवृत्ता । (E).

आइहि जत्थ^१ पात्रगण^२ पत्रलित्र जोहल^३ अंत धरीजे^४
 काहल सद गंध इत्र मुणि गण^५ कंकण अंत^६ करीजे ।
 सदइ एक^७ भेरि^८ चलु^९ णरवइ फुकुइ^{१०} संख^{११} सुभब्बा^{१२}
 चामर जुग अंत जहि^{१३} पत्रलित्र

एहु^{१४} णरेंदउ^{१५} कब्बा^{१६} ॥ २०२^{१७} ॥

२०१ । यथा । ईषारोषप्रसादप्रणतिषु वज्रशः स्वर्गगंगाजलैरामूलं
 पूरितया तुहिनकरकलारौप्यशुक्ला रुद्रः । ज्योत्स्नामुक्ताफलितं
 प्रणतमौलिनिहिताग्रहस्ताभ्यां द्वाभ्यामर्थं शीघ्रमिव ददज्जयति
 गिरिसुतापादपङ्केरुहयोः ॥ (G).

२०१ । उदाहरणमाह, ईसा रोस इत्यादि । ईश्वरीरोषप्रसाद-
 प्रणतिषु वज्रशः स्वर्गगंगाजलैरामूलं पूरितया तुहिनकरकला-
 रूप्यशुक्ला रुद्रः । ज्योत्स्नामुक्ताफलाढ्यं नतमौलिनिहिताग्रहस्ताभ्यां
 द्वाभ्याम् अर्थं शीघ्रं ददत् जयति गिरिसुतापादपङ्केरुहयोः ॥
 कर्पूरमञ्जरीसाटकस्थं । (H).

२०२ । आदौ यत्र पादगणः प्रकटितः जोहलोऽन्ते ध्रियते,
 काहलशब्दगन्धशब्दवाच्या लघवस्तेषां मुनिगणः सप्त लघवः कंकणं

२०१ । १ इच्छ (A). २ भगण गण (A). ३ जोहलु (B), जोहणु (C).
 ४ ठवीजे (A, B & C). ५ एम दिच्चगण (A), इ मुणिगण (B), मुइ मुणिगण
 (C). ६ ताह (A & B), ताइ (C). ७ एक (C). ८ भेरौ (E).
 ९ चल (E & F). १० फुकु (A), फुकु (B & C). ११ सद (A),
 सखु (C). १२ सुहब्बा (B & C). १३ जह (E & F). १४ एह (A),
 हेह (B). १५ णरेंदउ (A & E), णरेंदइ (B), णरेंद (C). १६ बंदा
 (E & F). १७ २०५ (A).

क्रियते हारः । शब्दयते भेरी चलितो नरपतिः फुत्क्रियते शङ्खः
 सुभयश्चामरयुगं यत्रान्ते प्रकटितं तन्नेन्दुकायं ॥ शब्दयते कथ्यते,
 फुत्क्रियते उच्यते, कायं कन्दः । तथाच यदा नरेन्द्रो गच्छति,
 तदा पदातियोधाः काहलशब्दसुगन्धिकङ्कणान्यनुसरन्ति, भेरी
 शब्दयते, अन्यो नरपतिरनुगच्छति, शङ्खः फुत्क्रियते, चामरयुगं
 प्रकटीक्रियते । (C).

२०२ । अथैकविंशत्यक्षरचरणस्य वृत्तस्य विंशत्युत्तरसतद्वयाधिक-
 चलारिंश[एकोनविंशत्युत्तरपञ्चशताधिकपञ्चाश]त्सहस्रोत्तरचतुर्लक्ष-
 तमं [४५०५१८] भेदं नरेन्द्रनामकं वृत्तं लक्षयति, आदहीति । जत्य
 — यत्र आदहि — आदौ पात्रगण — पादगणो गुर्वादिर्भगण इति
 यावत् पञ्चलित्र — प्रकटितः, अंत — अन्ते भगणावसाने इति यावत्
 जोहल — जोहलो मध्यलघुरगण इत्यर्थः धरीजे — ध्रियते स्थाप्यत-
 इति यावत्, ततः काहल सद् गंध — काहलशब्दगंधाः एकलघव-
 इत्यर्थः इअ — एते मुणि गण — मुनिगणाः सप्त गणा इति यावत्
 देया इति शेषः, तथाच रगणानंतरं सप्त लघवः स्थाप्या इति भावः,
 ताह — ततः सप्तलघ्वनंतरमिति यावत् कंकण — कंकणं गुरुद्वयित्यर्थः
 करीजे — क्रियते । ततश्च एक भेरी[रि] — एका भेरी लघुरित्यर्थः
 सद्द — शब्दायते स्थाप्यत इत्यर्थः, एरवद — नरपतिर्मध्यगुरुर्जगणः
 चल — चलति तिष्ठतीत्यर्थः, सुभब्बा — सुभयः संख — लघ्वात्मको-
 गणः फुक्कद — फुत्क्रियते उच्यते इत्यर्थः जह — यत्र अंत — अन्ते
 पादांति चामर जुग — चामरयुगं गुरुद्वयमित्यर्थः पञ्चलित्र — प्रक-
 टितम् एऊ — एतत् एरिंदउ कंदा — नरेन्द्रच्छंदः ॥ (E).

२०२ । आदौ यत्र पादगणः प्रकटितो जोहलोऽन्ते
 ध्रियते, काहलशब्दगंधा इति मुनिगणः कंकणमन्ते क्रियते ।
 शब्दायते एका भेरी चलति नरपतिरुच्यते शंखः सुभयं चामर-
 युगमन्ते यत्र प्रकटितमेतन्नेन्द्रच्छंदः ॥ पादो भगणः, जोहलो रगणः,
 मुनिः सप्त, एवंच सप्त लघवः कार्या इत्यर्थः, कंकणं गुरुः,
 भेरी लघुः क्रियते नरपतिर्जगणः, शंखो लघुः, चामरं गुरुः । (G).

२०२ । आदौ जत्य इत्यादि । आदौ यत्र पादगणः प्रकट्यते
 योधोऽन्ते स्थाप्यते, काहलः शब्दः गंधः एवं मुनिगणः कंकणस्तत्र
 क्रियते । शब्दायते एका भेरी चलितो नरपतिः फुत्कार्यं
 शंखं सुभयं, चामरयुगमन्ते यत्र प्रकटितमेतत् नरेन्द्रकाव्यं ॥ यत्र
 आदौ पादगणो भगणः प्रकट्यते, अन्ते भगणान्ते जोहलो रगणः
 स्थाप्यते, काहलो लघुः शब्दो लघुर्गन्धो लघुरेवंक्रमेण लघुत्रयं
 ततो मुनिगणश्चतुर्लघुगणस्तेन सप्त लघव इत्यर्थस्तत्र कंकणं गुरुः
 क्रियते । एका भेरी शब्दायते लघुः भवतीत्यर्थस्ततो नरपतिर्जगण-
 चलति भवति शंखं फूत्कार्यं लघुं स्थापय, शंखं कीदृशं सुभयं,
 चामरयुगमन्ते प्रकट्य गुरुद्वयं स्थाप्यं, एतन्नेन्द्राख्यं काव्यं ॥ अथच
 यदा नरपतिश्चलति तदादौ पादगणः पदातिगणः प्रकटितो-
 भवति, योधगणोऽन्ते स्थाप्यते, ततः काहलशब्दः, कर्पूरागुरु-
 सारादेर्गन्धः, मुनिगणा द्विजा आग्नीर्वादपुरस्सरमग्रे चलन्ति,
 कंकणाद्याभरणं क्रियते, भेरी शब्दायते, शंखफूत्कारो जायते,
 नरेन्द्रस्य पार्श्वे चामरद्वयं स्थाप्यते ॥ अत्र द्वादशसु वर्णेषु यतिः,
 पुनर्नवसु वर्णेषु यतिरथवा त्रयोदशसु वर्णेषु यतिरष्टसु वर्णेषु

जहा, फुल्लिअ^१ केसु चंद^२ तह पअलिअ^३
 मंजरि तेज्जइ^४ चूआ
 दक्खिण वाउ^५ सीअ^६ भइ पवहइ^७
 कं प बिओइणि^८ हीआ ।
 केअइ^९ धूलि सब्ब दिस^{१०} पसरइ^{११}
 पीअर^{१२} सब्बउ भासे
 आउ^{१३} बसंत काइ^{१४} सहि^{१५} करिअइ^{१६}
 कंत ण थक्कइ^{१७} पासे ॥
 २०३^{१८} ॥ नरेन्द्रः ।

यतिः । उक्तं छंदःपारिजाते । भं रचयाथ रेफनयुगलकमथो
 जयुगं च यकारं, पिंगलनाग[राज]निगदितमिह वर्णनरेन्द्र-
 सुदारं । भानुविराममेतदथ तदपरवर्णविरामविकल्पं, शिष्ट-
 नवाष्टकान्यतरदिति कुरु वेह विभाति सुकल्पं ॥ (H).

२०३ । [उदाहरति] फुल्लं किंशुकं, चन्द्रस्तथा प्रकटितः, मञ्जरिं
 व्यनक्ति चूतः, दक्षिणो वातः ग्रीतो भूत्वा प्रभवति, कम्पते वियो-
 गिनीहृदयं । केतकीधूलिः सर्वदिक्षु प्रसारिता सर्वं पीतं भासते,

२०३ । १ फुल्लिअ (E & F). २ चंपअ केसु (A). ३ विअसिअ (A),
 पलिअ (C). ४ वज्जइ (C). ५ वाअ (B & C). ६ सिअल (A).
 ७ पववइ (B), परहइ (C). ८ विओइणि (F). ९ केअलि (B), केसइ (F).
 १० दिसे दिसे (A). ११ पसरिअ (B & C). १२ Dropt in (B),
 पीवर (F). १३ आइ (A & B). १४ साहि (B), काहि (C). १५ सहि
 (F). १६ करिअउ (A), करिहइ (B & C). १७ थक्क (F). १८ २०३ (A).

विज्जुमाला आई^१ पाए तिअ दिअगण^२ तह बहु^३ गुण जुत्ता
अंते कखा सुद्धा वखा^४ भण फणिवड कडवर^५ गुण^६ जुत्ता ।^७
जं बत्तीसा मत्ता थक्के पअ पअ पअलिअ लहु^८ गुरु^९ सोहा
एसो^{१०} हंसी णामा^{११} छंदो^{१२}

सअल विबुहअण किअ मण^{१३} मोहा^{१४} ॥ २०४^{१५} ॥

आगतो वसन्तः सखि किं करवाणि कान्तो न तिष्ठति पार्श्वे ॥
सुवर्णकेतकी वसन्ते स्फुटतीति । (C).

२०३ । नरेंद्रमुदाहरति, फुलिअ इति । केसु — किंशुकं फुलिअ
— पुष्पितं तह — तथा चंद्र — चंद्रः पअलिअ — प्रकटितः *** (E).

[Here four leaves are wanting in the MS. (E).—Ed.]

२०३ । यथा । पुष्पितं किंशुकं, चंद्रस्तथा प्रकटितः, मंजरीं
त्यजन्ति चूताः, दक्षिणवायुः शीतो भूत्वा प्रवहति, कंपते विद्योगिनी-
हृदयं । केतकीधूलिः सर्वदिक्षु प्रसरति, पीतं सर्वमपि भासते,
आगतो वसन्तः किं सखि क्रियते, कान्तो न तिष्ठति पार्श्वे ॥ (G).

२०३ । उदाहरणमाह, फुलिअ इत्यादि । फुलितं किंशुकं,
चंपकं प्रकटितं, मंजरी गृहीता चूतैर्दक्षिणे वातः शीतो भूत्वा
वहति, कंपते विद्योगिनीहृदयं । केतकीधूलिः सर्वासु दिक्षु

२०४ । १ पाए (A). २ दिअगण (C). ३ विज्ज (B & C). ४ दिक्खे
अखा (F). ५ करिवर (A). ६ ग (A). ७ Second quadrant dropt in
(C). ८ and ९ transposed in (B & C). १० एसा (A). ११ णागा (A).
१२ छन्दो (C). १३ बुद्धी अण मणइ अर (A), बुद्धअ अण मणइर (B), बुद्ध
अणइ इरइ (C). १४ सोहा (B & C). १५ २०७ (A).

प्रसरति, पीतं सर्वं भासते, आगतो वसंतः किं सखि कर्त्तव्यं कांतो-
न तिष्ठति पार्श्वे ॥ सुवर्णकेतकीविकाशो वसन्ते । एकविंशत्यचर-
प्रस्तारस्य विंशतिर्लक्षाणि सप्तनवतिसहस्रं द्विपञ्चाशदधिकमेकशतं
भेदास्तेषु भेदद्वयसुक्तं, शेषभेदाः स्वयं ज्ञातव्याः । (H).

२०४ । अथ [द्वा]विंशत्यचरा ॥ विद्युन्माला[या] आगते[दि] पादे
त्रयो द्विजगणाः तथा बज्रगुणयुक्ताः, अन्ते कर्णे दीयते धन्यो-
भणति फणिपतिः कविर्वज्रगुणयुक्तः । यत्र द्वात्रिंशन्मात्रास्तिष्ठन्ति
पदपदप्रकटितलघुगुरुशोभाः, एतत् हंसीनामच्छन्दः सकलसुकवि-
जनमनोहरशोभं ॥ (C).

२०४ । अथ द्वाविंशत्यचरा आकृतिः ॥ विद्युन्माला आदिपादे
त्रयो द्विजगणास्तथा बज्रगुणयुक्ताः, अन्ते कर्णे दीयते धन्यो भणति
फणिपतिः कविवरो गुणयुक्तः । यत्र द्वात्रिंशन्मात्रास्तिष्ठन्ति प्रकटित-
लघुगुरुशोभाः, एतद्वंसीनामच्छन्दः सकलविविधजनकृतमनोमोहं ॥
द्विजश्वतुर्लघुः, कर्णे द्विगुरुः । मो मो गो गो विद्युन्माला । (G).

२०४ । द्वाविंशत्यचरप्रस्तारस्य भेदमेकं दर्शयति, विद्युन्माला
इत्यादि । विद्युन्मालाया आदौ पादस्त्रयो द्विजगणास्तत्र बज्रगुण-
युक्ताः, अन्ते कर्णः शुद्धवर्णः भणति फणिपतिः कविवरगुणयुक्तः ।
यत्र द्वात्रिंशन्मात्रास्तिष्ठन्ति पदपदप्रकटितगुरुलघुशोभाः, एतद्वंसी
नाम च्छन्दः सकलबुधजनमनोहरमोहा ॥ यत्रादौ विद्युन्माला-
च्छन्दसः पादस्वरणं तेनाष्टगुरवस्ततस्त्रयो द्विजगणाश्चतुर्लघ्वात्मकाः
द्वादश लघवइत्यर्थः, कीदृशा बज्रगुणयुक्ताः, अन्ते कर्णे गुरुयुगरूपः
कीदृशः शुद्धवर्णः, फणिपतिः कीदृशः कविवरगुणयुक्तः, द्वात्रिंश-

जहा, शेत्ताणंदा उगो^१ चंदा

धवल चमर^२ सम सिअ कर^३ बिंदा

उगो^१ तारा तेआ हारा^४

बिअसु^५ कुमुअ वण^६ परिमल कंदा ।

भासे कासा सब्बा आसा^७

महुर^८ पवण लहु लहिअ^९ करंता^{१०}

हंसा सहे^{११} फुल्ला बंधू^{१२}

सरअ^{१३} समअ सहि हिअअ हरंता^{१४} ॥

२०५^{१५} ॥ हंसी ।

न्मात्राः कौदृश्यः पदपदप्रकटितगुरुलघुगोभाः, हंसी कौदृशी
सकलबुध[ज]नमनोहरत्वेन मोहरूपा ॥ अत्राष्टसु वर्णेषु यति-
स्तत्तत्तुर्दशसु वर्णेषु यतिः । (H).

२०५ । उदाहरति । नेत्रानन्द उदितश्चन्द्रः धवलचामरसम-
मितकरचन्द्रः, उदयंति तारा * * विकसितः कुमुदगणः परिमल-
कन्दः । भासयंति कासाः सर्वाङ्गाः, मधुरपवनो लघुर्लघुत्वं करोति,
हंसाः शब्दायन्ते, फुल्लबन्धुकः शरत्समयः सखि हृदयं हरति ॥ (C).

२०५ । १ उगो (B). २ चामर (A). ३ कर (B). ४ सारा (F).
५ विअस (A). ६ वण (A), गण (C). ७ सारा (F). ८ बज्जव (B).
९ लह लहिअ (A), लह वहिअ (B), लह लहइ (F). १० विलासा (F).
११ सदा (A), सहे (F). १२ कुन्द विअ (B). १३ सइअ (F). १४ अअ
हरन्ता (B), हिअ रन्ता (C). १५ २०८ (A).

जहि^१ आइहि हत्या^२ करअल^३ तत्या^४

पाअ लह^५ जुअ कसगणा

ठवि चामरआ^६ काहलजुअ बंका^७

सल्ल पहिल्लइ^८ बेवि गणा ।

पअ अंतहि सक्को^९ गण पभणिज्जे^{१०}

तेइस बस पमाण किआ^{११}

इअ^{१२} मत्तहि^{१३} पोमावइ^{१४} पभणिज्जे^{१५}

बसहि सुंदरिआ भणिआ ॥ २०६^{१६} ॥

२०५ । यथा । नेत्रानन्द उदेति चंद्रो धवलचमरसमसितकर-
वृन्दः, उदयंति ताराः तेजःसाराः, विकसति कुमुदवनं परिमल-
कन्दं । भासं[सयं]ते काशाः सर्वा आशाः, मधुरः पवनो लघु लभते
विलासान्, हंसाः शब्दायंते, फुल्लंति बंधूकानि, शरत्समयः सखि
हृदयं हरति ॥ (G).

२०५ । उदाहरणमाह, ऐत्ताणंदा इत्यादि । नेत्रानन्द उदेति
चन्द्रः धवलचामरसमश्चेतकरवृन्दः, उदितास्तारास्तेजसामाधाराः,
विकशितं कुमुदवनं परिमलकन्दं । भासन्ते काशाः सर्वांशासु

२०६ । १ जइ (B & C). २ हत्था (A). ३ करअ (A). ४ तत्था (A).
५ लह (F). ६ चामरअं (A), चामर (C). ७ बंका (B). ८ पहिल्लिअ (A),
वेहिल्लिअ (B), वहिल्लिअ (C). ९ सक्का (F). १० पभणिज्जइ (F). ११ पमा-
णिआ (F). १२ एह (B, C & F). Here ए should be read as short,
Vide स्तोत्र ५, p. 7. १३ मत्तइ (A). १४ पउमावइ (A), पाआवइ (B & C).
१५ च भणिज्जे (F). १६ २०६ (A).

मधुरः पवनो लहलहितो वहति, हंसाः शब्दायंते, फुल्लं बंधूक-
पुष्पं, शरत्समयः सखि हृदयं हरति ॥ कौटुशश्चन्द्रः धवलचामर-
सदृशश्चेतमयूखसमूहः, लहलहित्र इत्यनुकरणं मन्दं मन्दमित्यर्थः ।

[Here the commentator has described a metre, called तुलनाकुसुम
or मदिरा, with examples of his own making both in प्राकृत and संस्कृत.
This has been mentioned in Ghosha's Compendium, p. 99]

द्वाविंशत्यक्षरप्रसारस्य एकचत्वारिंशत्क्षराणि चतुर्नवतिसहस्रं
चतुरधिकं शतत्रयं भेदास्तेषु भेद एकः प्रदर्शितः, शेषभेदाः स्वयं
बोद्धव्याः । (H).

२०६ । यत्रादौ हस्तः करतलं तथा पादः लघुयुगं कर्णगणः,
धृत्वा चामरं काहलयुगं वक्रः शल्यं वह्निर्दत्त्वा गणद्वयं लघुद्वय-
मित्यर्थः । पदान्ते शक्रगणः त्रयोविंशतिवर्णाः प्रमाणीकृताः, इयं
मात्राभिः पद्मावती प्रभणिता वर्णैः सुन्दरी भणिता ॥ शक्रगण-
आद्यन्तगुरुः षट्कलः, मात्राभिरिति द्वात्रिंशन्मात्रा पद्मावती ।
[Vide श्लोक १४४, p. 242.—Ed.] आदौ सगणौ द्वौ, गणास्तयः सगणा-
अन्ते, भगणः सगणः कर्णगणो मध्ये त्रयः पतन्ति । (C).

२०६ । अथ त्रयोविंशत्यक्षरा विहतिः ॥ यत्रादौ हस्तः करतलं
तथा पादो लघुयुगं कर्णगणं—स्थापय चामरकाहलयुगं, वक्रः शल्यौ
पुरस्क्रियेते द्वावपि । गणः पादांते शक्रगणः प्रभण्यते त्रयोविंशति-
वर्णाः प्रमाणकृताः, एतन्मात्रा हि पद्मावती च भण्यते वर्णैः सुन्दरी
भणिता ॥ हस्तः करतलं च सगणः, पादो भगणः, कर्णौ द्विगुरुः,
चामरं गुरुः, काहलं लघुः, वक्रो गुरुः, शल्यो लघुः, शक्रो गुरु-
लघुद्वय-गुरुरूपः । पद्मावतीवत् द्वात्रिंशत् संख्याः । (G).

वर्यवृत्तम् ।

५६६

आइहि सगणा बेबि गण तिज्जे सगणा अंत ।

भगणा सगणा कसगण मज्जे तिस्सि पलंत ॥ २०६ (क) ॥*

दोहा ।

२०६ । त्रयोविंशत्यक्षरप्रस्तारस्य भेदमेकं प्रदर्शयति, जहि आइ इत्यादि । यत्रादौ हस्तः करतलस्ततः पादो लघुयुगं कर्णगणः संस्थाप्य चामरकं काहलयुगं वक्रः शल्यौ प्रथमतः द्वौ ** शक्रगणः प्रभण्यते त्रयोविंशतिर्वर्णाः प्रमाणीकृता एतन्मात्रायां पद्मावती प्रभण्यते वर्णैः सुंदरिका वर्णिता ॥ यत्रादौ हस्तः सगणस्ततः करतलः सगणस्ततः पादगणो भगणस्ततो लघुयुगं ततः कर्णगणः गुरुयुगमगणः संस्थाप्य चामरकं गुरुं ततः काहलयुगं लघुयुगं ततो वक्रो-गुरुस्ततः पहिलिअ — प्रथमतः शल्यद्वयं पहिलिअ — प्राप्तं शल्यद्वयं वा लघुद्वयं प्राप्तं । पादान्ते शक्रगणः षट्कलप्रस्तारस्य चतुर्थो भेदः [Vide Gloss (G), p. 24.—Ed.] स चाद्यन्तगुरुर्मध्यलघुद्वयसहितः, त्रयोविंशतिर्वर्णाः प्रमाणीकृताः पदे इत्यर्थः, एतत् कंदो मात्रावृत्ते पद्मावती प्रभण्यते, वर्णवृत्ते सुंदरी वर्णिता । इत्युक्तगणैर्वर्णवृत्ते भवति सुंदरी । मात्रावृत्ते नेयं लीलावती जगणाभावात् । (H).

* [This śloka is found in MS. (F), and its Gloss (G), but not in any of the other MSS.—Ed.]

२०६ (क) । अथास्यैव प्रकारांतरं दोहावृत्तेनाह, आईति । आदौ सगणौ द्वावपि गणास्त्वयः सगणा अंते । भगण-सगण-कर्ण-मणा मध्ये त्रयः पतन्ति ॥ (G).

जहा, जिण^१ वेअ^२ धरिज्जे महिअल लिज्जे^३

पिडिहि दंतहि ठाउ धरा

रिउ^४ बच्छ^५ बिआरे^६ छलतणु^७ धारे^८

बंधिअ^९ सत्तु सुरज्जहरा^{१०} ।

कुल^{११} खत्तिअ तप्पे दहमुह^{१२} कप्पे^{१३}

कंसअ केसि बिणासकरा

करुणा पअले मेछह^{१४} बिअले^{१५} सो^{१६}

देउ णराअण^{१७} तुम्ह^{१८} बरा ॥

२०७^{१९} ॥ सुंदरी ।

२०७ । उदाहरति । येन वेदा ध्रियन्ते, महीतलं गृह्यते पृष्ठे,
दन्ते स्थाप्यते धरा, रिपुवचो विदार्यते * * * वध्यते शत्रुः सुर-
राज्यहरः । चत्रियकुलं ताप्यते, दशमुखः कर्त्यते, कंसकेशि विनाशः
क्रियते, करुणा प्रकथ्यते, स्नेच्छा विघट्यन्ते, स ददातु नारायणस्तुभ्यं
वरान् ॥ सुरराज्य इत्यत्र रेफयोः सत्वरपठनादैक्यं बोध्यम् ।
[Vide श्लोक ८, p. 11.—Ed.] (C).

२०७ । १ जहि (A), जपिहि (B), जिणि (C). २ विअ (B), वेद (F).
३ गिज्जे (B & C). ४ Dropt in (B), ठिउ (C). ५ Dropt in (B).
६ रिआरे (A). ७ छलतणु (A), च्छलतणु (C). ८ धारी (B). ९ बद्धिअ
(B & C). १० सुरज्जहरा (A), अ रज्जहरा (B), रज्जहरा (C). ११ कुण (A).
१२ दहमुख (B). १३ कप्पे (A). १४ मेच्छउ (B), मच्छद (C). १५ विहले
(A). १६ से (B & C). १७ णराअण (F). १८ तुम्हा (A). १९ २१० (A).

दुमिलाइ पञ्चासउ^१ वस्स विसेसहु^२
 दीस^३ फणिंदह चारुगणा
 भणु^४ मत्त वतीसह^५ जाणह^६ सेसह
 अट्टह^७ ठाम^८ ठई^९ सगणा ।
 गण^{१०} अस्स ण दिज्जइ^{११} कित्ति लहिज्जइ^{१२}
 लग्गइ दोस अणेअ^{१३} परा^{१४}
 कइ तिसि^{१५} विरामह^{१६} पाअह^{१७} पाअह^{१८}
 ता दह^{१९} अट्ट^{२०} चउदहही^{२१} ॥ २०८^{२२} ॥

२०७ । यथा । येन वेदा ध्रियन्ते, महीतलं गृह्यते पृष्ठे, दन्ते
 स्थाप्यते धरा, रिपुवचो विदार्यते, क्लतनुधारिणा वध्यते शत्रुः
 सुराज्यहरः । कुलं चत्रियाणां तापितं, दशमुखः कर्त्तितः, कंस-
 केशिविनाशः कृतः, करुणा प्रकटिता, स्नेच्छा विदारिताः, स ददातु
 नारायणो युष्माकं वरान् ॥ (G).

२०७ । उदाहरणमाह, जह्णि वेअ धरिज्जे इत्यादि । येन

२०८ । १ पञ्चासहि (A), पञ्चासइ (F). २ विसेसहि (A), विसेसइ (F).
 ३ वीस (A), दक्ख (F). ४ भण (F). ५ वतीसह (A). ६ जाणिअ (A),
 वणिअ (F). ७ अट्टह (B & C), अट्टाअ (F). ८ ठाइ (A), हि (F).
 ९ जं (F). १० गणु (F). ११ किज्जइ (B & C). १२ अ लज्जइ (B),
 अ णिज्जइ (C), मुणिज्जइ (F). १३ अणेअ (B & C). १४ करी (A), परि
 (F). १५ तीणि (A). १६ विरामहि (A), विरामइ (B & C). १७ पाअहि
 (A). १८ कर (C). १९ अट्ट (B & C). २० चउदहरी (A), उदहही (B),
 अउदहही (C). २१ २११ (A).

वेदो धृतः, महीतलं गृहीतं पृष्ठे, दंताभ्यां स्थापिता धरा, रिपुवचो-
विदारितं, कलतनुं धत्वा बद्धा शत्रुं सुराज्यं कृतं । कुलं चत्रियाणां
तापितं, दशमुखानि कर्त्तितानि, कंसकेशिविनाशकरः, करुणा येन
प्राप्ता, स्नेच्छाः येन विदलिताः, स ददातु नारायणस्तुभ्यं वरं ॥
रिपुवचो हिरण्यकशिपुवचः, कलतनुं वामनरूपं, शत्रुं बलिं,
दशमुखानि कर्त्तितानि रावणस्येति शेषः । [The commentator
here describes a metre named पूर्णं said to be mentioned else-
where.—Ed.] त्रयोविंशत्यक्षरप्रसारस्य व्यशीतिलक्षाष्टाशीति-
सहस्राष्ट्यष्टोत्तराणि षट्शतं भेदास्तेषु भेद एको दर्शितः, शेषभेदाः
स्वयं ज्ञातव्याः । (H).

२०८ । अथ चतुर्विंशत्यक्षरा ॥ दुर्मिला प्रकाशते वर्णविशेषे
दृश्यते फणीन्द्रेण चारुगणा भणिताः द्वात्रिंशन्मात्रा ज्ञायन्ताम्
अशेषाः अष्टस्थानेषु स्थाप्यन्तां सगणाः । गणोऽन्यो न दीयते
कीर्त्तिर्ज्ञायते लगन्ति दोषा अनेकप्रकाराः, कथ्यन्ते त्रयो विरामाः
पादे पादे ते क्रियन्ते अष्ट-षट्-दशसु ॥ कीर्त्तिरित्यनन्तरं भव-
तीति पूरणीयं, यथा वर्णान्ति [?] इति, कुत्र विराम इत्यत आह
त इति ते विरामाः । (C).

२०८ । अथ चतुर्विंशत्यक्षरा संस्कृतिः ॥ दुमीति । दुर्मिला
प्रकाशते वर्णविशेषे दक्षेण फणीन्द्रेण चारुगणा भणिता मात्रा-
द्वात्रिंशद्वर्णिताः शेषेणाष्टाष्टस्थाने यत्र सगणाः । गणोऽन्यो न दीयते
कीर्त्तिर्ज्ञायते लगन्ति दोषा अनेकप्रकारेण, कथय, त्रयो विरामाः
पादे पादे, ते दशाष्ट-चतुर्दशसु मात्रास्थिति शेषः ॥ (G).

जहा, पहु दिज्जिअ^१ बज्जिअ^२ सिज्जिअ^३ टोप्पर^४

कंकण बाहु किरौट सिरे

पइ^५ कसहि^६ कुंडल खं रइ^७ मंडल^८

ठाबिअ^९ हार फुरंत^{१०} उरे^{११} ।

पइ^{१२} अंगुलि मुहरि^{१३} हीरहि सुंदरि^{१४}

कंचण^{१५} रज्जु^{१६} सुमज्ज^{१७} तणू

तसु^{१८} तूणउ^{१९} सुंदर^{२०} किज्जिअ^{२१} मंदर^{२२}

ठावह^{२३} बाणह^{२४} सेस धणू ॥

२०६^{२५} । दुर्मिला ।

२०८ । चतुर्विंशत्यक्षरप्रस्तारे भेदद्वयमाह ॥ दुर्मिलाईत्यादि ।
दुर्मिलां प्रकाशयति वर्णं विशेषयति वीचते फणौन्द्रश्चारुगणा-
भणिता मात्रा द्वात्रिंशत् ज्ञात्वाऽग्रेषमष्टसु स्थानेषु भवन्ति
सगणाः । गणोऽन्यो न क्रियते कौर्त्तिर्ज्ञायते लगति दोषोऽनन्तः,
कृत्वा त्रीन् विरामान् पादे पादे तावत् दशसु अष्टसु चतुर्दशसु ॥

२०६ । १ दिज्जिअ (B & C), दिज्जि (F). २ रज्जिअ (A), बज्जहि (F).
३ and ४ टोप्पर मत्तय (A & B). ५ सिद्धिअ (C). ६ सुंदर (F). ७ पहि
(A), तह (B), ठइ (F). ८ कसह (F). ९ लंवइ (A), णू रइ (C), णवरवि
(F). १० गंडल (A). ११ वाहअ (A). १२ तुरंत (A). १३ उरो (F).
१४ पय (A & B). १५ सुंदरि (A & B), सुदहि (C). १६ सुकरि (B).
१७ कङ्कण (B). १८ वन्द (B). १९ ससज्ज (A), सुसज्ज (B), सु (C).
२० तणू (B). २१ तूणह (B & C). २२ सुंदरि (A). २३ Dropt in (B),
किज्जिअ (C). २४ Dropt in (B). २५ तावह (B & C). २६, २७, २८ and
२९ णाचअ पावहिं तं खणु सुंदरि (A). ३० २१२ (A).

अष्टौ सगणाः पदे पदे क्रियन्ते, अष्टसगणकरणेन कौर्त्तिर्ज्ञायते प्राप्यते सगणातिरिक्तो गणो न क्रियते, यदि सगणं विनान्यो गणः क्रियते तदानंतदोषो लगति, विरामो दशसु मात्रासु पुनरष्टसु मात्रासु पुनश्चतुर्दशसु मात्रासु । वर्णदुर्मिलायां सगणातिरिक्तगणयोगेन मात्रादुर्मिला भवति । [Vide श्लोक १९६, p. 315.—Ed.] (H).

२०६ । उदाहरति । प्रभोर्ज्ञायते वज्रैः सृष्टं शिरस्ताणं कङ्कणं वाहौ किरौटं शिरसि प्रतिकर्णे कुण्डलं नूनं रविमण्डलं स्थाप्यते हारः स्फुरन्नुरसि । प्रत्यङ्गुलि मुद्रा हीरकैः सुन्दरी काञ्चनरज्जुः सुमध्ये तनोः तस्य त्वणः सुन्दरः क्रियते मन्दरः स्थाप्यते वाणः शेषधनुषि ॥ प्रभोर्महेशस्य, टोपरशब्दः शिरस्ताणं देशी, वज्रैरिति वज्रमयशिरस्ताणमित्यर्थः, नूनं निश्चयेन, शेषधनुषि धनुषि शेषो हि शङ्करधनुषो गुणः । (C).

२०६ । यथा । प्रभुणा दत्तं वज्रैः सृष्टं सुन्दरं कंकणं वाहौः किरौटं शिरसि स्थापितं कर्णे कुण्डलं नवरविमण्डलवत् स्थापितो-हारः स्फुरन्नुरसि । प्रत्यङ्गुलि मुद्रिका हीरैः सुन्दरकाञ्चनरज्जुः सुमध्यतनौ तस्य त्वणः सुन्दरकृतो मन्दरः वाणः शेषे धनुषि ॥ (G).

२०६ । उदाहरणमाह, पञ्च दिग्भिन्न इत्यादि । प्रभुणा दत्तं वज्रैः सृष्टं टोप्परं कंकणं वाहौ किरौटः शिरसि प्रतिकर्णे कुण्डलकं यथा रविमण्डलं, लुप्तोपमा अथवा रूपकालंकारः, स्थापितो हारः स्फुरन्नुरसि । प्रत्यङ्गुलि मुद्रिका हीरकाणां सुन्दरकाञ्चनरज्ज्वा सुसज्जा तनुस्तस्य त्वणो मन्दरः सुन्दरः स्थापितो वाणः नारायणः शेषधनुषि ॥ टोप्पर इति शिरस्ताणवाचको देशीयः । त्रिपुर-दाहोद्यतशिवस्य वर्णनम् । (H).

ठावहु आइहि सकगणा तह

सख बिसज्जहु बेबि तहा पर

गोउर सहजुअ^१ तह^२ गोउर

एपरि गारह^३ भब्ब गणा कर ।

काहल जुगल अंत^४ करिज्जसु^५

एपरि चोबिह^६ बस पआसहु^७

बत्तिस^८ मत्त^९ पआप्पअ^{१०} लेक्खहु^{११}

अट्ठ^{१२} भआर^{१३} किरीट बिसेसहु ॥ २१०^{१४} ॥

२१० । स्थापयित्वा आदौ शक्रगणं तथा शल्यं विमर्ज्य द्वय-
मपि भणितं परतो नूपुरशल्य * * भयगणान् कुरु । काहल-
युगलमन्ते कुरुष्वम् एवं प्रकारेण चतुर्विंशतिवर्णान् प्रकाशय
द्वात्रिंशन्मात्राः पदे पदे लिख अष्टौ भकारान् किरीटे विशेषय ॥
विमर्ज्य देहि, विशेषय जानीहि । (C).

२१० । ठावेति । स्थाप्यतामादौ शक्रगणस्तथा शल्यौ सज्जय
द्वावपि तथा परौ नूपुरं शब्दयुगं पुनर्नूपुरम् एवं परिपाय्या
गुरुलघुरूपान् भयगणान् कुरु । काहलयुगलमन्ते कुरुष्व, एवं परि-
पाय्या चतुर्विंशतिवर्णान् प्रकाशय, द्वात्रिंशन्मात्राः पदे पदे लिखाष्टौ

२१० । १ सहजुआ (F). २ पुण (F). ३ वारह (A), गरह (F). ४ तच्छ (A).
५ ठविज्जसु (B & C). ६ चौबिह (A), चौबिस (F). ७ पआसउ (B & C).
८ बत्तिस (B). ९ त्त (A). १० पआप्पअ (A). ११ लिक्खहु (A), लेक्खहु (F).
१२ अट्ठ (B & C). १३ भआर (C). १४ २१२ (A).

जहा, वप्पअ^१ उक्कि^२ सिरे^३ जिणि^४ लिज्जिअ^५

तेज्जिअ^६ रज्ज^७ वणंत चले बिणु^८

सोअर सुंदरि संगहि लग्गिअ

मारु^९ विराध कबंध^{१०} तथा हणु^{११} ।

मारुइ मिस्सिअ^{१२} बालि बिहंडिअ^{१३}

रज्ज^{१४} सुगीवह^{१५} दिज्ज^{१६} अकंटअ^{१७}

बंधु^{१८} समुद बिणासिअ^{१९} रावण^{२०}

सो तुअ^{२१} राहव दिज्जउ णिभअ^{२२} ॥

२११^{२३} ॥ किरीट^{२४} ।

भगणान् किरीटं विशेषय ॥ शक्रः गुरु-लघुदय-गुरुरूपो गणः,
शल्यो लघुः, नूपुरं गुरुः, शब्दो लघुः, काहलो लघुः । भगणाष्ट-
केन किरीटं कन्दो भवतीत्यर्थः । (G).

२१० । ठावज्ज आइहि इत्यादि । स्थापयादौ शक्रगणं, तथा
शल्यं विमर्जय द्वयं, तथा परे नूपुरं शब्दयुगलं तथा नूपुरम्, अनेन

२११ । १ पप्पअ (A). २ उक्कि (A & B), अग (F). ३ करे (A).
४ जा (B), जिण्ड (C), जिण्ह (F). ५ णिज्जिअ (B & C). ६ तज्जिअ
(A), dropt in (F). ७ रज्जु (A). ८ पुण (F). ९ एकलि between
लग्गिअ and मारु (A), मारि (F). १० कसन्ध (B). ११ असंगक (A), तथा
हणु (B). १२ मिस्सिअ (A). १३ वाव लिहज्जिअ (A), बालि वहिज्जिअ (B &
C). १४ रज्जु (A & C). १५ सुगीवहि (F). १६ दिज्जि (A). १७ अकंटह
(A & B). १८ and १९ इत्यदि दिज्जुअ (C). २० वन्ध (C), वंधि (F).
२१ विभावलि (A), विभाणिअ (B). २२ रावण (B). २३ मइ (F).
२४ णिभअ (B & C). २५ २१४ (A). २६ सलू किरीट (A).

Pariṣṭa Parvan, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	...	Rs. 1	14
Prākṛta-Paṅgalam, Fasc. 1-6 @ /6/ each	2
Prithivirāj Rāsa, (Text) Part II, Fasc. 1-5 @ /6/ each	1
Ditto (English) Part II, Fasc. 1	0
Prākṛta Lakṣaṇam, (Text) Fasc. 1	1
Parācāra Smṛti, (Text) Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-6; Vol. III, Fasc. 1-6 @ /6/ each	7
Parācāra, Institutes of (English)	0
Prabandhacintāmaṇi (English) Fasc. 1-2 @ /12/ each	1
*Sāma Vēda Saṁhitā, (Text) Vols. I, Fasc. 5-10; II, 1-6; III, 1-7; IV, 1-6; V, 1-8, @ /6/ each Fasc.	12
Sāṅkhya Sūtra Vṛtti, (Text) Fasc. 1-4 @ /6/ each	1
Ditto (English) Fasc. 1-3 @ /12/ each	2
Suṣṛta Saṁhitā, (Eng.) Fasc. 1 @ /12/	0
*Taittiriya Saṁhitā, (Text) Fasc. 14-45 @ /6/ each	12
Tāṇḍya Brāhmaṇa, (Text) Fasc. 1-19 @ /6/ each	7
Tattva Cintāmaṇi, (Text) Vol. I, Fasc. 1-9. Vol. II, Fasc. 1-10, Vol. III, Fasc. 1-2, Vol. IV, Fasc. 1, Vol. V, Fasc. 1-5, Part IV, Vol. II, Fasc. 1-12 @ /6/ each	14
Trikāṇḍa-Maṇḍanam, (Text) Fasc. 1-2 @ /6/	0
Tul'si Saṭ'sai, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	1
Upamita-bhava-prapañca-kathā (Text) Fasc. 1-3 @ /6/ each	1
Uvāsagadasāo, (Text and English) Fasc. 1-6 @ /12/	4
Varāha Purāṇa, (Text) Fasc. 1-14 @ /6/ each	5
Varṣa Kṛya Kaumudī, Fasc. 1	0
*Vāyu Purāṇa, (Text) Vol. I, Fasc. 2-6; Vol. II, Fasc. 1-7, @ /6/ each	4
Viṣṇu Smṛti, (Text) Fasc. 1-2 @ /6/ each	0
Vivādaratnākara, (Text) Fasc. 1-7 @ /6/ each	2
Vṛhannārāḍya Purāṇa, (Text) Fasc. 1-6 @ /6/	2
Vṛhat Svayambhū Purāṇa, Fasc. 1-6	2
<i>Tibetan Series.</i>			
Pag-Sam Thi S'iñ, Fasc. 1-4 @ /1/ each	4
Sher-Phyin, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-3; Vol. III, Fasc. 1-5, @ /1/ each	13
Rtogs brjod dpag hkhri S'iñ (Tib. & Sans.) Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5 @ /1/ each	10
<i>Arabic and Persian Series.</i>			
'Alamgir-nāmah, with Index, (Text) Fasc. 1-13 @ /6/ each...	4
Al-Muqaddasi (English) Vol. I, Fasc. 1-2 @ /12/	1
Āin-i-Akbari, (Text) Fasc. 1-22 @ /1/ each	22
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7, Vol. II, Fasc. 1-5, Vol. III, Fasc. 1-5, @ /12/ each	29
Akbarnāmah, with Index, (Text) Fasc. 1-37 @ /1/ each	37
Ditto English Fasc. 1-5 @ /1/ each	5
Arabic Bibliography, by Dr. A. Sprenger	0
Bādshāhnāmah, with Index, (Text) Fasc. 1-19 @ /6/ each	7
Catalogue of Arabic Books and Manuscripts	1
Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal. Fasc. 1-3 @ /1/ each	3
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix, Fasc. 1-21 @ /1/ each	21
Farhang-i-Rashīdī, (Text) Fasc. 1-14 @ /1/ each	14
Fihrist-i-Tūsī, or, Tūsī's list of Shy'ah Books, (Text) Fasc. 1-4 @ /12/ each	3
Futūh-ush-Shām of Wāqidi, (Text) Fasc. 1-9 @ /6/ each	3
Ditto of Azādī, (Text) Fasc. 1-4 @ /6/ each	1
Haft Asmān, History of the Persian Masnawi, (Text) Fasc. 1	0
History of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ /12/ each	4
Iqbāl-nāmah-i-Jahāngiri, (Text) Fasc. 1-3 @ /6/ each	1
Iṣābah, with Supplement, (Text) 51 Fasc. @ /12/ each	38
Maasir-ul-Umarā, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-9; Vol. III, 1-10; Index to Vol. I, Fasc. 10-11; Index to Vol. III, Fasc. 11-12; Index to Vol. II, Fasc. 10-12 @ /6/ each	13
Maghāzi of Wāqidi, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	1

* The other Fasciculi of these works are out of stock, and complete copies cannot be supplied.

Muntakhabu-t-Tawārikh (Text) by Faṣanbōhī and Sarayū Trust.	Rs.	5	10
Muntakhabu-t-Tawārikh, (English) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 and Index; Vol. III, Fasc. 1 @ /12/ each	...	12	0
Muntakhabu-l-Lubāb, (Text) Fasc. 1-19 @ /6/ each	...	7	2
Ma'āsir-i-'Ālamgīrī, (Text), Fasc. 1-6 @ /6/ each	...	2	4
Nukhbatu-l-Fikr, (Text) Fasc. 1	...	0	6
Nizāmī's Khiradnāmah-i-Iskandari, (Text) Fasc. 1-2 @ /12/ each	...	1	8
Riyāzu-s-Salātin, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	...	1	14
Tabaqāt-i-Nāsiri, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	...	1	14
Ditto (English) Fasc. 1-14 @ /12/ each	...	10	8
Ditto Index	...	1	0
Tārikh-i-Firūz Shāhi of Ziyāu-d-dīn Barni (Text) Fasc. 1-7 @ /6/ each	...	2	10
Tārikh-i-Firūzshāhi, of Shams-i-Sirāj Aif, (Text) Fasc. 1-6 @ /6/ each	...	2	4
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1-2 @ 1/8/ each	...	3	0
Wis q. Rāmīn, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	...	1	14
Zafarnāmah, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-8 @ /6/ each	...	6	6
Tuzuk-i-Jahāngirī, (Eng.) Fasc. 1	...	0	12

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. ASIATIC RESEARCHES. Vol. VII, Vols. XI and XVII, and Vols. XIX and XX @ 10/ each ... 50 0
2. PROCEEDINGS of the Asiatic Society from 1865 to 1869 (incl.) @ /6/ per No.; and from 1870 to date @ /8/ per No.
3. JOURNAL of the Asiatic Society for 1843 (12), 1844 (12), 1845 (12), 1846 (5), 1847 (12), 1848 (12), 1866 (7), 1867 (6), 1868 (6), 1869 (8), 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882, (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), @ 1/8 per No. to Members and @ 2/ per No. to Non-Members
N. B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.
4. Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1883 ... 3 0
A sketch of the Turki language as spoken in Eastern Turkistan, by R. B. Shaw (Extra No., J.A.S.B., 1878) ... 4 0
Theobald's Catalogue of Reptiles in the Museum of the Asiatic Society (Extra No., J.A.S.B., 1868) ... 2 0
Catalogue of Mammals and Birds of Burmah, by E. Blyth (Extra No., J.A.S.B., 1875) ... 4 0
Introduction to the Maithilī Language of North Bihār, by G. A. Grierson, Part II, Chrestomathy and Vocabulary (Extra No., J.A.S.B., 1882) ... 4 0
5. Anis-ul-Musharraḥīn ... 3 0
6. Catalogue of Fossil Vertebrata ... 3 0
7. Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, by W. A. Bion ... 3 8
8. Ināyah, a Commentary on the Hidāyah, Vols. II and IV, @ 16/ each ... 32 0
9. Jawāmlu-l-'ilm ir-riyāzī, 168 pages with 17 plates, 4to. Part I ... 2 0
10. Khizānatu-l-'ilm ... 4 0
11. Mahābhārata, Vols. III and IV, @ 20/ each ... 40 0
12. Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to. @ 6/ each ... 18 0
13. Sharaya-ool-Islām ... 4 0
14. Tibetan Dictionary, by Csoma de Kőrös ... 10 0
15. Ditto Grammar ... 8 0
16. Kaṣmīracabdāmṛta, Parts I & II @ 1/8/ ... 3 0
17. A descriptive catalogue of the paintings, statues, &c., in the rooms of the Asiatic Society of Bengal by C. R. Wilson ... 1 0
18. Memoir on maps illustrating the Ancient Geography of Kaśmir by M. A. Stein Ph.D., Jl. Extra No. 2 of 1899 ... 4 0

Notices of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1-29 @ 1/ each ... 29 0

Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. R. L. Mitra ... 5 0

N.B.—All Cheques, Money Orders, &c., must be made payable to the "Treasurer, Asiatic Society," only.

20-6-1901.

Books are supplied by V-P.P.